

M. VASARIO 19 D., KETVIRTADIENIS

Pirmininkavo: L. MORGANTINI

Pirmininko pavaduotoja

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis prasidėjo 9 val.)

2. Dėl Centrinės žvalgybos valdybos (JAV) tariamo naudojimosi Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis (pateikti rezoliucijų projektai): žr. Protokolą

3. Pridėtinės vertės mokesčio lengvatos (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas darbotvarkės punktas – tai I. van den Burg pranešimas (A6-0047/2009) Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto vardu dėl Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su pridėtinės vertės mokesčio lengvatomis (COM(2008)0428 – C6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)).

Ieke van den Burg, pranešėja. – (NL) Šis pranešimas apie PVM lengvatas nuėjo tikrai ilgą kelią. Tiesą sakant, pranešimo neliko, nes dvi kitos stambios frakcijos – Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija bei Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakcija, neatvyko į balsavimą dėl mano pranešimo Ekonomikos ir pinigų politikos komitete ir neįsprendė iš anksto balsavo prieš, nes joms nepatiko vienos ar kitos pataisos atmetimas ar priėmimas.

Savo elgesiu jos sukėlė didelę grėsmę paramai šiam svarbiam Komisijos pasiūlymui. Aš dėl to labai apgailestauju, nes tai sukūrė visiškai neteisingą išpūdį apie Europos Parlamento poziciją. Laimei, dabar jie pakeitė savo poziciją ir pabrėžė, kad Komisijos pasiūlymas sulauks tvirtos jų paramos. Susitarėme plenarinio posėdžio metu nebesibarti dėl šių pakeitimų ir vieningai pritarti Komisijos nario L. Kováčo pateiktam pasiūlymui.

Deja, A. Lulling toliau darbuos, remdamasi neteisingu supratimu, kad ji turi iš naujo užregistruoti jos pateiktas pataisas, kurios buvo atmetos, nežiūrint į tai, kad tai neatitinka sprendimo teksto ar procedūros, kuria vadovaujamės. Matyt, šiame Parlamente galioja pakeistas lotyniškas posakis *Quod licet Iovi, non licet bovi* – kas leidžiama A. Lulling, neleidžiama eiliniams Europos Parlamento nariams. Nesiekdama sumenkinti jos dieviškos padėties, noriu paraginti, kad ji neatitrauktų Jūsų dėmesio, ir, pasibaigus diskusijoms, vardinio balsavimo metu Jūs tvirtai palaikytumėte šį sprendimą. Juk būtent toks yra mūsų tikslas. Kartu su Komisijos nariu aš tikiuosi Jūsų paramos ir viliojosi, kad A. Lulling supras, jog atsisakiusi pareikšti paramą šiam sprendimui dėl to, kad viskas pakrypo ne taip, kaip jai norėjosi, ji smarkiai pablogins savo padėtį ir sukurs klaidingą išpūdį, kad ji prieštarauja PVM lengvatų taikymui.

Labai didžiuojusi, kad šiame Parlamente gyvuoja ilgametė tradicija palaikyti pasiūlymus dėl PVM lengvatų taikymo darbui imlioms paslaugoms. Be to, vieno iš mano pirmtakų, W. G. van Velzeno, iniciatyva 1997 m. Liuksemburge vykusiam aukščiausiojo lygio susitikime užimtumo klausimais šis Parlamentas įsipareigojo pateikti pasiūlymą taikyti PVM lengvatas kaip užimtumo skatinimo priemonę, piginant šias paslaugas, didinant jų apimtį bei mažinant atotrūkį tarp nelegalaus ir legalaus darbo. Mano nuomone, šis užimtumo rodiklis šiuo metu yra ypač svarbus. Tvirtai tikiu, kad šis eksperimentas neabejotinai pasiteisins.

Ankstesniojo Komisijos nario F. Bolkesteino tikėjimas nebuvo toks tvirtas, jis, kaip ir daugelis valstybių narių, laikėsi skeptiško požiūrio. Jis nepritarė, kad užimtumas būtų naudojamas kaip mokesčių politikos tikslinis rodiklis. Jo nuomone, mokesčių politika nebuvo skirta siekti šio tikslo. Laimei, dabartinis Komisijos narys supranta, kad būtina matyti platesnį kontekstą, ir aš labai džiaugiuosi, kad šiam eksperimentui jis dabar suteikia struktūrinį elementą.

Norėčiau įterpti trumpą esamos padėties komentarą. Kalbėdama visai atvirai, negaliu išsivaizduoti, kad atsižvelgdama į esamą padėtį, Taryba galėtų nesuteikti vieningos paramos šiam pasiūlymui. Juk ji nori kaip nors spręsti susidariusią tragišką padėtį darbo rinkoje ir gaivinti Europos ekonomiką. Mokestinės priemonės, taip pat PVM mažinimas, pavyzdžiui, statybų ir pastatų atnaujinimo pramonei, siekiant gerinti būstų ir mūsų

kultūrinio paveldo energetinį efektyvumą, taip pat įvairūs kiti dalykai, galėtų paskatinti būstų rinką, kurios padėties šiuo metu yra atsidūrusi aklavietėje.

Rizikuojant gilintis į akivaizdžius dalykus, energetinio efektyvumo klausimas akcentuojamas ne pakeitime, kurį Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete užregistravo PPE-DE frakcija. Šis klausimas jau buvo įtrauktas į Komisijos pasiūlymą. Jis buvo pašalintas iš 6-o pakeitimo ir iš naujo įtrauktas 7-ame pakeitime. Tai gali sukelti painiavos. Tačiau aišku, kad Parlamentas tvirtai pasisako už energetinį efektyvumą. Todėl tikimės, kad Taryba palaikys Komisijos nario L. Kovács'o pasiūlymą, o šis svarbus balsavimas šiandien nenusiris iki vidinių kivirčų dėl menkniekių.

László Kovács, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, noriu padėkoti Europos Parlamentui už operatyvų šio klausimo aiškinimą, atsižvelgiant į praeitą gruodį Europos ekonominio atsigavimo plano kontekste Europos Tarybos pateiktą prašymą išspręsti šį PVM lengvatų tam tikriems sektoriams klausimą iki 2009 m. kovo.

Man malonu, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas (ECON) priėmė rezoliucijos projektą, pritariantį Komisijos iniciatyvai, ir tikiuosi, kad plenarinis posėdis taip pat laikysis šios palankios linijos.

Noriu padėkoti už paramą ECON komitetui bei pranešėjai I. van den Burg. Iš tiesų, šį pasiūlymą būtina skubiai priimti, kad suteiktume tikrumo dėl mažesnių tarifų taikymo tam tikroms vietos lygiu teikiamoms ir darbei imlioms paslaugoms, nes netaikant lengvatų, 2010 m. pabaigoje šios paslaugos bus panaikintos. Be to, visoms valstybėms narėms svarbu užtikrinti lygias galimybes vystant tokius sektorius kaip būsto ir restoranų, nes šių sektorių plėtros sąlygos valstybėse narėse šiuo metu skiriasi.

Dabartinė ekonominė ir finansinė krizė verčia dar sparčiau priimti ir įgyvendinti šį pasiūlymą. Dabar ne laikas naikinti darbo vietas, o taip atsitiks, jei nebus galutinio apsisprendimo dėl 18-oje valstybių narių šiuo metu taikomų lengvatų darbei imlioms paslaugoms. Be to, svarbu užtikrinti, kad šios lengvatos kuo skubiau įsigaliotų visose valstybėse narėse. Skatindamos vartotojų išlaidas tokiems sektoriams kaip būsto, lengvatos gali teigiamai paveikti užimtumą, visų pirma žemos kvalifikacijos darbuotojų, nes būtent jiems dabartinės krizės metu kyla grėsmė netekti darbo. Atsižvelgdamas į šį kontekstą, jau rekomendavau Komisijai pakeisti siūlomą šios direktyvos įsigaliojimo datą, siekiant sudaryti galimybę kiek įmanoma greičiau pradėti ją taikyti, kai Taryba priims teigiamą sprendimą. Pirmininkaujančioji Čekija šiuo metu visas savo pastangas Taryboje skiria tam, kad būtų pasiektas kompromisas dėl riboto skaičiaus darbei imlių, vietos lygiu teikiamų paslaugų, kurioms turėtų būti taikomos lengvatos, kaip reikalauja Europos Taryba.

Tačiau noriu pateikti tam tikrų pastabų dėl užregistruotų pakeitimų, susijusių su šiuo konkrečiu ribotos apimties pasiūlymu.

Dėl pakeitimo Nr. 3: kalbant apie alkoholinių gėrimų pašalinimą iš restoranų paslaugų sąrašo, Komisija gerbia Bendrijos politikos sričių darną, visų pirma būtinybę užtikrinti PVM ir akcizo mokesčių darną, bet taip pat atsižvelgiant ir į ES globaliąją sveikatos politiką. Priešingai nei kai kas abejoja, maisto ir nealkoholinių gėrimų atskyrimas nuo alkoholinių gėrimų verslui nesukuria didelės administracinės naštos. Šiuo metu septynios iš 11 valstybių narių, taikančių lengvatas restoranų paslaugoms, lengvai neįtraukia alkoholinių gėrimų.

Dėl pakeitimo Nr. 2: kalbant apie pasiūlymą taikyti PVM lengvatas ūkininkų naudojamiems mechanizms, manau, kad tai nereikalinga. Taip yra todėl, kad įrangos, kuri naudojama žemės ūkio sektoriaus gamybai, PVM nėra priskiriama sąnaudoms, nes ūkininkai turi teisę atskaiciuoti šį PVM, kaip ir visi kiti mokesčių mokėtojai.

Dėl pakeitimų Nr. 1 ir Nr. 4: kalbant apie pakeitimus, susijusius su vaikiškų drabužių ir avalynės įtraukimu, noriu Jums priminti, kad nagrinėjamas pasiūlymas yra riboto pobūdžio, jis skirtas daugiausiai vietiniu lygiu teikiamoms, darbei imlioms paslaugoms. Todėl tolesnis šio pasiūlymo taikymo srities plėtimas šiame kontekste neturėtų būti svarstomas. Be to, turint omenyje kai kurių valstybių narių požiūrį ir konkrečias pozicijas, toks plėtimas neabejotinai pakenktų vieningai Tarybos paramai, kuri mums yra labai reikalinga.

Dėl pakeitimo Nr. 5: pakeitimas dėl paminklų ir antkapių įtraukimo nereikalingas, nes galiojančios nuostatos jau suteikia leidimą taikyti lengvatas šiems gaminiais, kai jų tiekėjas yra laidojimo paslaugų įmonė. Be to, dabartinis Komisijos pasiūlymas, kurį dabar nagrinėjame, apima kultūros paveldo ir istorinių paminklų atnaujinimą, remontą ir priežiūrą.

Dėl pakeitimo Nr. 7: galiu Jus užtikrinti, kad Komisija labai nori konkrečiai išspręsti lengvatų klausimą, siekdama pagerinti energetinį efektyvumą. Tai bus atliekama, pasitelkiant „Žaliųjų mokesčių paketą“, kuris šiuo metu yra rengiamas ir pasieks Tarybą ir Parlamentą balandžio mėn.

Baigdamas noriu pareikšti, kad šis pasiūlymas paremtų būsto sektorių, suteiktų paramos MVĮ ir išsaugotų darbo vietų, o tai visiškai atitinka Europos gaivinimo planą. Tai ne prievolė, o galimybė pasirinkti: valstybės narės gali savarankiškai apsispręsti dėl jos taikymo, taigi, taip net išplečiamas jų mokestinis suverenitetas.

Olle Schmidt, *Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonės referentas*. – (SV) Šis pranešimas rodo, kad mokesčiai yra jautrus klausimas, ir aš su tuo sutinku. Tačiau taip pat manau, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas, kuris buvo atsakingas už šį pranešimą, šį klausimą galėjo tvarkyti geriau. Dabar svarstome šios rezoliucijos tekstą, o tai yra gerai.

Žinoma, labai svarbu, kad nepagrįsta ir nesąžininga konkurencija nesutrikdytų vidaus rinkos. Yra pagrindo tai pakartoti tuo metu, kai atrodo, jog valstybės paramos yra apstu.

Tačiau ES turėtų jautriau vertinti PVM lengvatų panaudojimo galimybes, kuriant darbo vietas ir skatinant augimą, visų pirma vietinėje rinkoje ir darbiui imlių paslaugų sektoriuje. Būtent apie tai kalbama Komisijos pasiūlyme. Kitaip sakant, kalbama apie darbo vietų skaičiaus didinimą, taip pat apie kovą su šešėline ekonomika. Taigi, tokioms paslaugoms, kaip restoranų paslaugos, jaunimo, ligonių, neigaliųjų ir pagyvenusiųjų globos paslaugos, kirpyklos paslaugos bei naujoms prekėms, pavyzdžiui, garso knygoms, kurios yra labai svarbios mano šalyje, kompaktiniams diskams, vaikiškoms automobilineis kėdutėms ir kūdikių vystyklams, taip pat vidaus paslaugoms, pavyzdžiui pastatų atnaujinimo ir remonto darbams ir valymo paslaugoms, turime taikyti PVM lengvatą.

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas visapusiškai remia Komisijos liniją bei M. Harbour'o vardu įtrauktus pakeitimus Nr. 6 ir Nr. 7. Nukrypstant nuo temos, noriu pasakyti, kad nėra lengva suprasti, kaip šiame Parlamente tvarkomi šie tekstai ir balsavimo procedūra. Pirmajame iš šių pakeitimų mes akcentuojame būtinybę mažinti „juodosios“ ar „pilkosios“ ekonomikos apimtį. Kito mūsų pateikto pakeitimo tikslas – sudaryti galimybę PVM lengvatą taikyti pastatų atnaujinimo ir remonto darbams, kuriais siekiama taupyti energiją. Šiais sunkiais ekonominiais laikais būtina taikyti įvairias priemones, siekiant pagyvinti ekonomiką, o lengvata gali tapti svarbiu būdu šiam tikslui pasiekti.

Galiausiai vėl susiduriame su A. Lulling keliamu alkoholio klausimu. Kaip visada, aš mandagiai, tačiau tvirtai atmetu jos raginimą.

Astrid Lulling, *PPE-DE frakcijos vardu*. – (FR) Ponia pirmininke, prieš tai kalbėjusieji jau patvirtino, kad šios dienos diskusijos vyksta labai neįprastomis sąlygomis, nes plenariniame posėdyje nepateiktas pranešimas, nors pranešimus įprasta pateikti. Noriu labai aiškiai pasakyti, kad Ekonomikos ir pinigų politikos komitete prieš šį pranešimą balsavo netinkamai parinkta dauguma.

Mano frakcija balsavo prieš šį pranešimą, nors mes visiškai remiame PVM lengvatos taikymo principą dar platesne apimtimi nei siūlo Europos Komisija. Štai kodėl socialistai ir liberalai atmetė visus mūsų pakeitimus.

Mes skyrėme daug pastangų kompromiso paieškoms. Mes priėmėme visus socialistų pranešėjos pasiūlymus. Jos nuomone nevertėjo skirti nė menkiausių pastangų pritarti kuriems nors mūsų pateiktiems pasiūlymams. Todėl, poniam I. van den Burg, nereikėtų stebėtis apgailestautinu, tačiau tuo pat metu neišvengiamu balsavimo rezultatu.

Noriu pateikti Jums keletą draugiškų patarimų ateityje pakeisti savo požiūrį, nes, kaip sakydavo romėnai, *errare humanum est, perseverare diabolicum* [„klusti žmogiška, tačiau kartoti klaidas yra žiauru“].

Tačiau grįžkime prie nagrinėjamo klausimo. Prieš plenarinį posėdį mano frakcija nusprendė pakartotinai užregistruoti kai kuriuos pakeitimus, kuriuos pasiūlė šių sritį išmanantys komiteto nariai. Šie pakeitimai yra svarbūs; be to, poniam I. van den Burg, buvo labai aiškiai pasakyta, kad niekas negali uždrausti Parlamentarui siūlyti dokumento ar rezoliucijos pakeitimus.

Svarbiausias iš mūsų pasiūlytų pakeitimų susijęs su lengvatos taikymu alkoholiniams gėrimams restoranuose. Ponia O. Schmidt, tai nėra būdas skatinti alkoholizmą. Tai juokinga. Priėmus Komisijos pasiūlymą, restoranų savininkai turėtų taikyti du skirtingus PVM tarifus. Tai sudėtinga ir toks reikalavimas nėra pagrįstas. Tegyvuoja biurokratija. Patikėkite, jei nebalsuosite už pakeitimą Nr. 3, aš žinau, kaip pranešti visam Europos viešojo maitinimo sektoriui, o tai didelis sektorius, kad Jūsų pozicija užkirto kelią taikyti PVM lengvatą visoms šio sektoriaus paslaugoms.

Aš pasiūliau, kad maistas ir visi gėrimai būtų apmokestinami tuo pačiu lengvatiniu tarifu, jai tas tarifas taikomas. Mano nuomone, tai tiesiog sveikas protas, todėl manau, kad visi galėtume pritarti šiam pasiūlymui. Kam viską komplikuoti? Kam kalbėti apie visuomenės sveikatos klausimus, kai nėra pagrindo jiems atsirasti?

Ponia pirmininke, mano frakcija palaiko PVM lengvatų taikymo pratęsimą, ir mes raginame mūsų vyriausybės toliau spręsti šį klausimą. Šiais ekonominės krizės ir kasdieninių blogų naujienų laikais mūsų bendrapiliečiai jau turėjo su šiuo reikalu susijusių didelių lūkesčių. Ponia pirmininke, ši maisto pramonę remianti darosi vis būtinesnė. Mes siekiame, kad Europa būtų vertinama už jos lankstumą; tai tikrai būtų teigiamas ženklas.

Pervenche Berès, PSE frakcijos vardu. – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nary, kaip Jums žinoma, Europos Parlamentas pripažįsta, kad Jūsų darbas yra sudėtingas. Čia nėra lengva, tačiau dirbti Taryboje yra dar sunkiau, nes ten sprendimai turi būti priimti vienbalsiai. Todėl tikiuosi, kad visi čia dalyvaujantieji elgsis atsakingai ir balsuos vieningai. Ji manome, kad Komisija pateikė gerą pasiūlymą, turime jį paremti.

Ekonomikos ir pinigų politikos komitete kilo kibirų dėl smulkmenų, todėl tam tikri pakeitimai nusipelnė išskirtinio dėmesio. Elgdamiesi atsakingai, socialistai dar kartą nusprendė plenariniame posėdyje nepateikti išvis jokių pakeitimų, nes jei siekiame judėti pirmyn sprendžiami šiuos klausimus, mums Europos Parlamente tereikia pareikšti daugumos paramą Komisijos pasiūlymui, jei manome, kad jis yra geras, o šis pasiūlymas būtų toks.

Dalyvavome daugybėje diskusijų dėl PVM, subsidiarumo ir poreikio suvienodinti mokesčius. PVM – tai klasikinis pavyzdys, kai mūsų interesai sutampa. Pasinaudokime tuo. Šio PVM lengvatos eksperimento, kai siekiama ir padedama stiprinti darbui imlias paslaugas, nebūtinai kalbant apie restoranuose parduodamus alkoholinius gėrimus, laikinas atnaujinimas yra mums parodęs, kad ši sistema veikia, todėl tobulinkime ją. Pabaikime teisinį neapibrėžtumą ir suvienodinkime valstybių narių galimo įsikišimo pagrindą. Tada turėsime nuoseklius tikslus, suvienodintus mokesčius (kur įmanoma) ir paskatinsime darbui imlias paslaugas. Kas šiandien tam galėtų pasakyti ne? Kas gali pasakyti ne mažesniems mokesčiams, siekiant nuosekliai gerinti mūsų būstų ūkio energetinį efektyvumą?

Atsižvelgiant į tai, kas įvyko Ekonomikos ir pinigų politikos komitete bei į diskusijas, kurias matau Taryboje, manau, turime išreikšti labai tvirtą paramą Komisijos pasiūlymui, tikiuos, kad tai padarysime didžiausia įmanoma balsų dauguma. Šiame diskusijų etape pastangos padaryti, kaip geriau gali duoti neigiamų rezultatų, todėl manau, kad mūsų bendrapiliečiai mūsų nesuprastų, jei paliktume galioti esamą teisinį netikrumą.

Turime konsoliduoti šią sistemą, kuri jau parodė, kad gali veikti. Būtent tai siūlo mūsų pranešėja I. van den Burg ir tikiuosi, kad būtent už tai Parlamentas vėliau balsuos didele balsų dauguma. Tada Komisijos narys galės perduoti šią aiškią žinią Tarybai ir gauti galutinį sprendimą, kuris sudarys galimybę konsoliduoti šią sistemą.

Alain Lipietz, Vets/ALE frakcijos vardu. – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, kadangi tai viena iš paskutinių galimybių, kurią turėsime, pirmiausia noriu padėkoti L. Kovácsui už jo pastangas, kurias čia matėme keletą metų, dažnai nuviliančias, nes mokesčių klausimams taikoma vienbalsio priėmimo taisyklė, todėl įvairios valstybės narės gali vetuoti šiuos sprendimus. Jo užduotis buvo labai sunki, ir galbūt jis jaučia, kad laimėjimai nėra dideli. Nuoširdžiai tikiuosi, kad jo didžiausias pasiekimas – ši direktyva, bus priimta ir sulauks tvirtos Parlamento paramos.

Puikus jo darbo kokybės įrodymas yra tai, kad mums panorus ją patobulinti Ekonomikos ir pinigų politikos komitete, mums nepavyko to padaryti. Vieni žmonės traukė į vieną pusę, kiti į kitą. Kiekviena šalis buvo įsitikinusi, kad galime pasiekti geresnio rezultato. Mums pavyko priimti keletą geresnių pakeitimų, bent jau mes taip manėme, o vėliau, balsuodami dėl viso teksto, supratome, kad nieko nebus.

Galiausiai frakcijos koordinatoriai sutarė, kad L. Kovácsui ko gero pavyko pasiekti teisingos pusiausvyros. Todėl Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcija, kaip ir kitos dvi ką tik pasisakiusios frakcijos, nesiūlys pakeitimų. Jūs pasiekėte teisingą pusiausvyrą, kuri yra protinga.

Krizės akivaizdoje šiandien kai kurios valstybės mažina savo PVM tarifus. Esu įsitikinęs, kad tai klaida. Valstybėms narėms reikia finansinių išteklių, ir dabar ne metas šiuo būdu dar labiau didinti deficitą, net jei tai daroma siekiant stimuliuoti ekonomiką, skatinant išlaidas. Kita priežastis yra ta, kad bandymai sumažinti kainas, žaidžiant su PVM – tai kelias link labai aukštų realiųjų tarifų tuo metu, kai Centrinis bankas mėgina juos mažinti.

Jūs siūlote kitokią strategiją, ir esate teisingi: naudoti PVM, siekiant santykinų kainų tikslinio sumažinimo ar tikslinių pokyčių. Du kriterijai patvirtina, kad šis pasirinkimas yra teisingas.

Pirmiausia – subsidiarumas. Kitaip sakant, Jūsų dėmesys sutelktas į nekilnojamus produktus: vietos lygiu teikiamas paslaugas ir statybą. Antrasis Jūsų tikslinis kriterijus – darbui imlios paslaugos. Esame aplinkosaugininkai, todėl mums būtų patikę, jei būtumėte skyrę dėmesio konkrečiai žaliajai revoliucijai:

sektoriams, kurie yra būtini, jei norime išeiti iš dabartinės krizės, kuri yra daugiau kaip 30 metų pasaulyje dominavusio pramoninio, liberalaus ir produktyvistinio modelio padarinys.

Mums būtų patikę, jei būtų numatę nustatyti PVM lengvatas visoms prekėms, kurioms taikomas Kioto protokolas. Kalbant praktiniais terminais, jei būtų sujungtos vietos lygiu teikiamos paslaugos ir darbui imlios paslaugos, tai reikštų, kad ši direktyva taikoma visam statybos sektoriui, visam apšiltinimo sektoriui, taip pat energetiškai efektyvių pastatų plėtrai, o tai pakankamai atitiktų mūsų interesus.

Noriu tiesiai pasakyti, kad mes, aišku, nebalsuosime už A. Lulling argumentą. Aišku, kartoti klaidas yra žiauru, tačiau manau, kad šis posakis gali būti taikomas ir pačiai A. Lulling. Taip pat galėtume kalbėti apie Mandeville ir žmogaus ydas visuomenės labui. Mes neskatiname žmogaus ydų, palaikydami visuomenės ydas, ir ginsime tas valstybes, kurios stengiasi riboti alkoholio vartojimą.

Helmuth Markov, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nary L. Kovácsai, ponios ir ponai, o ypač ponai I. van den Burg, tenka apgailestauti, kad Parlamente tegalime pritarti Komisijos pasiūlymui, o ne patvirtinti patį I. van den Burg parengtą pranešimą. Mes būtume džiaugsmingai pritarę šiam pranešimui originaliu jo pavidalu, ir sveikiname pranešėją. Tačiau Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto dauguma atmetė šį pranešimą. Lemiamas veiksnyss buvo Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) Europos Demokratų frakcijos bei Liberalų aljanso ir Demokratų už Europą frakcijos balsai prieš. Nepriėmęs šio pranešimo individualiu balsavimu, komitetas buvo nepasirengęs patvirtinti jokio pranešimo, dėl to tenka labai apgailestauti.

Komisijos pateiktas direktyvos pasiūlymas dabar teikia mums daug naudos. Mes ypač sveikiname faktą, kad Komisija pateikia pačios Komisijos užsakyto Kopenhagos tyrimo rezultatų teigiamą įvertinimą. Tyrimo išvadosse siūloma išlaikyti ir net plačiau taikyti PVM lengvatas paslaugoms ir kitoms veikloms. Tai išsaugos darbo vietas, visų pirma mažose ir mikro įmonėse, ir padės išstisus sektorius išvesti iš šešėlinės ekonomikos bei transformuoti juos į reguliuojamą ekonominę veiklą. Dabartinės krizės sąlygomis šis stabilizavimas yra labai svarbus. Jis leis išsaugoti darbo vietas, ir viliamės, sudarys sąlygas sukurti naujų.

Žinoma, mes, kairieji, iš esmės sveikiname PVM lengvatų nustatymą. Puikiai žinoma, kad PVM yra netiesioginis mokestis, todėl jį ypač skaudžiai jaučia tiek kurie priklauso nuo savo atlyginimo arba gauna mažas pajamas. Dideles ir labai dideles pajamas gaunantiems gyventojams turi tekti didesnė mokesčių našta. Pastaraisiais metais šioms visos Europos valstybės neatsakingai mažino šią mokesčių naštą dideles pajamas gaunantiems gyventojams.

Numatyta, kad Komisijos pasiūlymo galiojimo laikotarpis yra neribotas. Šis faktas taip pat yra sveikintinas. Tai leis išvengti toli gražu ne idealios situacijos, kai lengvatų galiojimą mums tektų pratęsti kas porą metų. Jis užtikrins didesnę tikrumą paslaugų teikėjams. Atstovauju Vokietijai, todėl man ypač malonu, kad Vokietijos Federacinė Vyriausybė pagaliau liovėsi blokavusi nuolatinį reguliavimą. Nors kartą plačioji koalicija Vokietijos Federacinėje Respublikoje padarė gerą darbą.

Iš pateiktųjų pakeitimų mes remiame tuos, kurie yra palankūs PVM lengvatų taikymui. Tačiau kalbant apie alkoholinius gėrimus, būtina palikti šiuo metu galiojančias taisykles. Kaip žinia, didesni PVM tarifai šioje srityje pirmiausia pasitarnaus visuomenės sveikatos apsaugai. Todėl šiuo požiūriu valstybės narės taip pat būtina palikti teisę laisvai apsispręsti. Labai Jums dėkoju.

John Whittaker, *IND/DEM frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, sunku patikėti, kad šiandien čia sėdime ir diskutuojame dėl smulkių pridėtinės vertės mokesčio taisyklių pakeitimų, kai ES valstybėse yra kilusi didžiausia finansinė ir ekonominė krizė nuo Didžiosios depresijos laikų. Mes toliau apsimetame, kad ES valstybių ekonomika ne taip skaudžiai kenčia dėl blogų paskolų ir sulėtėjimo, kaip kitos šalys, tačiau net Vokietijoje gamybos apimtys mažėja stulbinančiu 8 % metiniu tempu, o mažėjant mokesčių pajamoms ir didėjant socialinėms išlaidoms bei vyriausybėms perimant privačias skolas ir tuščiai stengiantis skatinti augimą, visose vyriausybės finansų srityse susiklostė labai įtempta padėtis.

Ko gero, blogiausia padėtis susiklostė Graikijoje, kur net ir sumažinus valstybės skolą, ji vis tiek sudaro 94 % BVP, o palūkanų rizikos marža šiandien vėl artėja prie 3 %. Graikiją reikės gelbėti, bet kas ją gelbės? Sakoma, kad vokiečiai to nedarys. Net aršioms didžiosios ES projekto rėmėjams dabar tenka susitaikyti su tuo, kad negarantavus Graikijos skolas, Graikijai gali tekti išeiti iš euro zonos. Ko gero dar didesnę susirūpinimą kelia tai, kad kelios euro zonos valstybės yra patekusios į didelį pavojų dėl Rytų Europos skolinių įsipareigojimų nevykdymo.

Man beveik gaila Komisijos. Ilgus metus ji stengėsi daryti tai, kas jai buvo liepiama, saugodama valstybės paramos, konkurencijos ir pirkimų taisykles – taisykles, kurios yra šio projekto esminiai komponentai, kurie šiuo metu visuotinai ignoruojami. Liūdniausia buvo šią savaitę išgirsti Komisijos nario J. Almunia'os pareiškimą, kad jis ketina pradėti biudžeto deficito perviršio procedūras prieš Ispaniją, Prancūziją ir Airiją, nes jos pažeidė Stabilumo pakto biudžeto taisykles. Pone J. Almunia, labai atsiprašau – Stabilumo paktas yra žlugęs. Jis niekada neturėjo dantų. Nesvarbu, kad protingas valstybės finansų tvarkymas yra esminis dalykas, užtikrinant euro išlikimą, šios valstybės daugiau nieko negali padaryti, kad pagerintų savo biudžetus.

Žinoma, toliau matysime Europos Sąjungai palankių gestų, tačiau demokratiškai išrinktų vyriausybių pagrindinis interesas – rūpintis jas išrinkusiais gyventojais. Prancūzija ir Vokietija aiškiai pasakė, kad jų finansiniai stimulai skirti padėti jų pačių pramonei ir darbininkams. Matyt, koordinavimas vyksta tik gerais laikais.

Ekonominė padėtis sunki visame pasaulyje. Kai kurių valstybių ekonomikos išgyvens. Jei kurios nors Europos Sąjungos ekonomikos vėl suklestės, tai nebus Europos Sąjungos ar jos PVM taisyklių nuopelnas.

Jim Allister (NI). – Ponia pirmininke, nepritariu nuomonei, kad nežymus pridėtinės vertės tarifų sumažinimas yra mūsų ekonominis išsigelbėjimas; mes Jungtinėje Karalystėje įsitikinome, kad, tiesą sakant, jų teigiamas poveikis tebuvo vos juntamas. Tačiau pritariu nuomonei, kad mokesčių naštos mažinimas – tai būdas stimuliuoti ekonomiką. Taigi, šis, nors ir kuklus, pasiūlymas, suteikiantis galimybę sumažinti mokesčius kai kuriems sektoriams, savaime yra sveikintinas dalykas.

Man norėjosi žengti dar toliau, neapsiribojant vien simbolinėmis priemonėmis. Šio pasiūlymo taikymas būstų atnaujinimui ir remontui būtų didžiausia jo teikiama nauda, nes sunkumus patiriančio statybų sektoriaus skatinimas yra labai reikalingas, tačiau siekiant optimalaus efekto, nuolaidos taikymas neturėtų apsiriboti vien energiją taupančiomis priemonėmis. Paramos reikia visam statybų sektoriui, o ne atskiriems jo elementams.

Suteikti galimybę valstybėms narėms imtis veiksmų, taikant šias mažas PVM lengvatas – tai tik pusė darbo, nes daugelyje valstybių atvejų, įskaitant mano atstovaujamąją, mažėjančių pajamų spaudžiamus finansų ministrus ko gero bus sunku įtikinti imtis veiksmų. Tačiau net ir man tenka sutikti, kad kalbant apie šiame pranešime nagrinėjamus PVM klausimus, nepasinaudoję šių pasiūlymų teikiamomis galimybėmis, jie bent jau neturės pagrindo kaltinti Briuselį.

John Purvis (PPE-DE). – Ponia pirmininke, noriu prisijungti prie mūsų komiteto pirmininko pareikštos užuojautos Komisijos nariui L. Kovácsui dėl sudėtingos padėties, su kuria jis susiduria bandydamas prastumti mokesčių klausimus per Bendrijos mašiną. Kad pasiektų vienbalsės paramos, jis turi pasitelkti maksimalų politinį taktą.

Nors visiškai palaikau subsidiarumo principą ir valstybių narių suverenią teisę nustatyti savo mokesčių tarifus, noriu pakviesti tas valstybes, kurios dar nepasinaudojo leidimu taikyti lengvatas darbui imlioms, vietos lygiu veikiančioms pramonės sritims, labai rimtai apsvarstyti galimybes tą padaryti.

Valstybėje, kurią pažįstu geriausiai, kur mes 2,5% sumažiname PVM visam paslaugų spektrui, ir, kaip sako J. Allister, nesulaukėme akivaizdžios ekonominės reakcijos ar rezultato, manau, būtų buvę daug efektyviau sutelkti pastangas į konkrečias darbu imlias, vietos lygiu veikiančias pramonės sritis ir žymiai sumažinti tarifus nuo 17,5% iki 5% ar dar daugiau. Tai būtų buvę daug efektyviau, pritraukiant žmones į darbą ir atgaivinant veiklą.

Tokios sritys, kaip būstų atnaujinimas ir išplėtimas, energiją taupantys patobulinimai ir galbūt sodininkystės ir aplinkos tvarkymo darbai, taip pat, kaip minėjo Olle Schmidt, pagyvenusių žmonių ir vaikų priežiūros paslaugos – tai sritys, į kurias galima pritraukti dirbti žmonių ir galbūt padidinti mokesčių pajamas, nes šie žmonės taip pat moka pajamų mokesťį.

Sutelkus pastangas į šias sritis, laimi visi, todėl visas valstybės nares, kurios dar nepasinaudojo šia galimybe, taip pat ir valstybę, kuriai atstovauju, raginu tą padaryti.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Interesas priimti šį direktyvos pasiūlymą iš esmės susijęs su tuo, kaip jis gali padėti pagyvinti vietos ekonomiką ir paremti socialines priemones. Lengvatinio PVM tarifo taikymas bus labai svarbus būstų sektoriui – statyboms ir pastatų atnaujinimui, nes valstybėms narėms, kurios jį patvirtins, atsiras galimybė sumažinti kainą galutiniam vartotojui.

Ši PVT lengvata taip pat gali duoti naudos vietiniu lygiu teikiamos paslaugos, ypač toms kurias teikia mažos įmonės, it taip išsaugoti bei sukurti daugiau ir geresnių darbo vietų, skatinant prekių ir paslaugų vartojimą bei taip stimuliuojant pačią ekonomiką.

Nustačius PVM lengvatą, vietiniu lygiu daug naudos gautų restoranų paslaugos, kurioms tenka esminis vaidmuo, užtikrinant vietos ekonomikos sklandų funkcionavimą, padidėtų turizmas. Ponios ir ponai, šios paslaugos neturėtų judėti Europos vidaus rinkoje, tai padės įveikti kai kurių valstybių narių abejones, jau nuskambėjusias Taryboje. Todėl aš negaliu sutikti su šios lengvatos taikymu įrangai, nepriklausomai nuo pagrindo.

Europos Parlamente šis pasiūlymas turi būti nagrinėjamas labai apdairiai, kad Europos Komisijos pasiūlymu abejojančios vyriausybės neturėtų priežasties praktiškai pasinaudoti veto teise sprendžiant mokesčių klausimus kurių joms suteikia Europos teisės aktai. Todėl būtina, kad Parlamentas apdairiai atmetų visus rimto pagrindo neturinčius pakeitimus, kurie tik trukdo patvirtinti šį tekstą. Kaip jau buvo minėta, geriausi norai yra gėrio priešas, be to, tas, kuris nori gauti viską, gali likti be nieko.

Šis direktyvos pasiūlymas yra svarbus ne tik siekiant stiprinti vietos ekonomiką, bet ir patenkinti įvairių valstybių narių ne kartą išreikštas ambicijas. Todėl kviečiu paremti Komisijos pasiūlymo pirminę formą. Būtent už tai, man pritarus, buvo balsuota Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitete.

Sveikinu pranešėjų darbą ir raginu priimti šį pasiūlymą, tiksliai laikantis Komisijos pateikto teksto, kurį patvirtino Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) PVM lengvatų reglamentavimas yra seniai sisteminio požiūrio reikalaujanti sritis. Jei leidžiama PVM lengvata, ja naudotis turėtų turėti teisę visos šalys, o ne tik tos, kurios tą teisę išsikovojo, tačiau tai ateities klausimas. Dabar ekonominei krizei įveikti reikia skubių sprendimų. Komisijos pasiūlymas apima darbui imlias paslaugas ir vietoje teikiamas paslaugas privatiems galutiniams vartotojams, įskaitant restoranų paslaugas, kas nekelia problemų tinkamai veikti vidaus rinkai. Tačiau kelia abejonių išskiriamos restoranų paslaugos, ar jos yra tik vietinės reikšmės, ar nepaskatins skirtingų konkurencinių sąlygų pasienio regionuose ir ar nedarys įtakos turizmui. Mano šalis Lietuva, kovodama su ekonomine krize, panaikino PVM lengvatas. Vyriausybė rėmėsi valstybės kontrolės įvertinimu, jog didžiausią naudą PVM lengvatos teikia gamintojams, tačiau kam naudingas PVM didinimas? Kainų išaugimas neproporcingai PVM padidėjimui rodo aiškų naudos gavėją. Tokia pati mintis buvo išsakyta Europos Parlamente diskutuojant dėl akcizo kurui sumažinimo. Europos Komisijos atstovai teigė, kad tai kuro kainos nesumažins. Malonu, kad svarstomas Komisijos pasiūlymas remiasi kitokiu *Copenhagen economics* įvertinimu. Gal Komisija galėtų visiems paaiškinti PVM sąvoką, įtaką verslui ir vartotojui ir nurodyti, kokios egzistuoja priemonės, ir apskritai, ar jų yra, apginti vartotoją nuo gamintojo, nes tokie atvejai yra būdingi ne vienai šaliai. Pritariu, jog PVM lengvatos turi būti taikomos ekonominiais ir socialiniais sumetimais, kad kiekvienas pilietis galėtų įsigyti būtiniausių prekių ir paslaugų ir siekiant sustiprinti ir palaikyti vietoje teikiamas paslaugas.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, ES susidūrė su didžiausiu ekonominiu iššūkiu per savo istoriją. Pirmausia, ši krizė reikalauja atidžiai išanalizuoti iki šiol taikytos ekonominės strategijos klaidas. Antra, mums reikia rekomendacijų, kokius efektyvius sprendimus būtų galima taikyti ateityje. Šiuo požiūriu reikia išanalizuoti mokesčių ir PVM sistemos veiksmingumą ir efektyvumą. Tačiau ne kyla abejonių, kad mokesčių sistemą ir PVM tarifus būtina nustatyti remiantis valstybių narių laisvės, nepriklausomybės ir suvereniteto principais. Mūsų atsakymas į suvienodintą mokesčių sistemą yra tvirtas „ne“.

Naujai priimtoms valstybėms narėms, kurios dažniausiai yra mažiau išsivysčiusios ir pasižymi specifine demografinė struktūra, kur didelę dalį sudaro jauni žmonės, reikia visiškai kitokios mokesčių politikos nei ta, kurią taiko ES senbuvės. Todėl kai tik įmanoma, naujosiose valstybėse narėse PVM tarifas turi būti kuo žemesnis. Kaip pats pasiūliau, mes tuo tarpu turime siekti visoje ES nustatyti lengvatinių PVM kultūriniams prekėms, pavyzdžiui, kompaktiniams diskams. Iš kitos pusės, taip pat turime pateikti pasiūlymą apmokestinti finansines operacijas ir spekuliaciją. To, kas vyksta šiandien, kai kapitalas pervedamas iš naujai priimtų valstybių narių, neįmanoma kontroliuoti, šie procesai prieštarauja pamatiniams ideologiniams ES principams.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, aš remiu pranešėją I. van den Burg bei visą Parlamentą, jei jis priims šį pasiūlymą kuriuo siekiama iš dalies pakeisti PVM direktyvos nuostatas.

Pagaliau sulaukėme pasiūlymo dėl PVM tarifo suamžinimo, kuris garantuoja lygias galimybes visoms valstybėms narėms ir gerina vidaus rinkos funkcionavimą. Be to, šis pasiūlymas protingai atsižvelgia į subsidiarumo principą; jis suteikia valstybėms narėms galimybę taikyti PVM lengvatą darbui imlioms ir vietos

lygiu teikiamoms paslaugoms, taip pat socialiniu požiūriu svarbioms paslaugoms, pavyzdžiui, būsto statyba, pagalba asmeniui, t.t., bei mažoms ir vidutinėms įmonėms apskritai.

Todėl pritariu pranešėjos išreikštai vilčiai, kad šis instrumentas leis sukurti finansinę sistemą, kuri skatins užimtumą, didins produktyvumą ir mažins šešėlinę ekonomiką.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, Europos Parlamentas visada atidžiai domėjosi PVM pakeitimais – tiek siekiant suvienodinti valstybių narių taikomus tarifus, koreguoti PVM, reaguojant į ekonominio klimato pokyčius, tiek atsižvelgiant į naujosios Europos Sąjungos narėms nustatytas laikinas išimtis. Nors vertinome visumą, iki šiol mes ne visada supratome poreikį užtikrinti lengvatų taikymo lankstumą, siekiant atsižvelgti į gamybos sektorių specifinį pobūdį, arba dėl ekonominių ar socialinių priežasčių.

Tačiau šis pasiūlymas, kurį dabar nagrinėjame, yra skirtas išplėsti PVM lengvatų taikymo sritį, įtraukiant įvairias paslaugas, įskaitant darbui imlias paslaugas, restoranų paslaugas, vietos lygiu teikiamas paslaugas, statybą ir būsto pertvarkymo bei paslaugas nepalankioje padėtyje esantiems gyventojams.

Šia direktyva toli gražu nėra siekiama suvienodinti PVM visose valstybėse narėse; įgyvendinant subsidiarumo principą, šios direktyvos paskirtis – užtikrinti vienodas galimybes visoms valstybėms narėms, tuo pat metu suteikiant joms leidimą pačioms nustatyti lengvatas. Tai paskatins vartotojus perkelti tam tikras vietas ar šešėlinės ekonomikos lygiu plėtojamos veiklas į formaliąją ekonomiką ir skatins ekonomikos augimą, neiškreipiant vidaus rinkos funkcionavimo. Tačiau būtina atsiminti, kad dauguma šių paslaugų jau gali naudotis lengvatų teikiama nauda, bet ne visose valstybėse narėse ir tik tam tikrą laikotarpį.

Tačiau lieka atvira diskusija dėl lengvatų taikymo aplinkos apsaugai ir energijos taupymui; įvertinant šių sektorių reikšmę ES ekonomikai, Komisija turi pateikti konkrečius šių sričių įvertinimus.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Ponia pirmininke, įterpdamas savo balsą į diskusijas dėl Komisijos pasiūlymo taikyti žemesnius PVM tarifus, norėčiau atkreipti Jūsų dėmesį į šio pasiūlymo vaidmenį, kovojant su dabartine krize. Valstybėms narėms dabar reikia efektyvių priemonių, kad galėtų apsaugoti darbo vietas ir išvengti nuosmukio. Darbui imlioms paslaugoms taikomo PVM tarifo mažinimas padeda siekti šio tikslo. Jis lengvina MVĮ tenkančią naštą, gerina pagrindinių paslaugų prieinamumą ir saugo darbo vietas. Tuo pat metu jis neiškraipo konkurencijos vidaus rinkoje, nes teikia paramą vietos lygiu paslaugas teikiančioms verslo įmonėms, bei nesukelia grėsmės valstybės pajamoms, nes lengvatos ir toliau nustatomos savanoriškai. Šis Parlamentas turėtų išreikšti paramą Komisijos pasiūlymui, ir aš linkiu Komisijos nariui L. Kovácsui didžiausios sėkmės, įtikinant Komisiją jį priimti.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Europos Komisijos pasiūlymas visam laikui sumažinti PVM tarifus vietos lygiu teikiamoms paslaugoms, įskaitant darbui imlias paslaugas, yra pateiktas laiku, jo paskirtis – racionalizuoti ir supaprastinti, priimant būtinus pakeitimus, tobulinant ir sukuriant darbo vietų skaičiaus didėjimo potencialą žemos kvalifikacijos darbo jėgos sektoriuose, tuo pat metu apribojant šešėlinės ekonomikos veiklą, išsaugant darbo vietas ir užtikrinant vienodą požiūrį į visas valstybes nares bei jų ekonomikos operatorius.

Vienas iš pagrindinių argumentų už PVM mažinimą yra tai, kad jis sudarys sąlygas palankiau paskirstyti pajamas po vartojimo, mažinant mažas pajamas gaunančių namų ūkių ir didinant dideles pajamas gaunančiųjų apsipirkimo krepšelio kaštus. Vartotojų struktūros pokyčiai taip pat susiję su bendrojo vidaus produkto ir oficialaus sektoriaus produktyvumo pokyčiais, taip pat mažina šešėlinės ekonomikos veiklą – pavyzdžiui, būstų sektoriaus paslaugų ir kitų vietos lygiu teikiamų paslaugų, kurios yra šio Europos Komisijos pateikto pasiūlymo objektas, apimtis. Žinoma, PVM tarifų mažinimo potenciali grynoji ekonominė nauda priklauso ne vien nuo atitinkamo sektoriaus charakteristikų, bet ir nuo atitinkamose valstybėse narėse vyraujančios specifinės ekonominės aplinkos. Pavyzdžiui, plečiant PVM lengvatų taikymą sektoriams, kur dominuoja nekvalifikuota darbo jėga, atsiranda prielaidos susiformuoti nelanksčiai darbo jėgos rinkai, o juos taikant maisto sektoriuje, sukuriamos prielaidos atsirasti dideliame skirtumui tarp dideles ir mažas pajamas gaunančių namų ūkių vartojimo.

Taip pat turime atsiminti, kad PVM lengvatos taip pat mažina išdo pajamas. Skirtingose valstybėse narėse šios pajamos sudaro nuo pusės iki pusantrų procento bendrojo vidaus produkto. Šiuo ekonominių neramumų laikotarpiu stabilūs valstybės finansai leis atitinkamoms vyriausybėms susitvarkyti su einamojo laikotarpio struktūriniais deficitais. Net tos vyriausybės, kurios turi erdvės manevrui, pasinaudos tokiomis galimybėmis, kaip darbui imlioms paslaugoms taikomo PVM lengvata, kad įgyvendintų kitus savo ekonominės politikos tikslus. Atsižvelgdama į čia pateiktus faktus ir argumentus. Liberalų aljanso ir Europos demokratų frakcija

parems Komisijos pasiūlymą, siekdama užtikrinti tvirtą Europos Parlamento paramą šio svarbaus sprendimų priėmimo proceso etapo metu.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, pasiūlymas išplėsti PVM lengvatų taikymo sritį, įtraukiant tam tikras darbu imlias paslaugas, restoranų paslaugas bei pastatų priežiūros ir statybos paslaugas – tai puiki galimybė dabartinės sunkios ekonominės krizės sąlygomis pasiekti teigiamo poveikio rinkai ir užimtumui. Konkurencija nenukentės; priešingai – atsiras galimybė šiek tiek padidinti gamybą ir paskatinti vartojimą, sukurti naujų darbo vietų ir paremti verslo įmones ir šeimas.

Mano nuomone būtų naudinga PVM lengvatų taikymo sritį išplėsti dar labiau, pavyzdžiui, įtraukiant „žaliąsias paslaugas“, siekiant paskatinti aplinkos apsaugos politikos įgyvendinimą. Kalbant apie tekstą, dėl kurio turėsime balsuoti, aš ypač sveikinu pasiūlymą nustatyti PVM lengvatas kūdikių vystyklams ir vaikams skirtoms paslaugoms. Parlamentas keletą kartų prašė Komisijos ir valstybių narių geriau koordinuoti makroekonominę ir socialinę politiką, siekiant kovoti su naujų skurdo formų plitimu. Negalime pamiršti, kad apie 17% Europos šeimų šiandien gyvena žemiau skurdo ribos, o vienas iš penkių vaikų skursta.

Taigi, mes laukiame Tarybos atsako; tikiuosi, kad jai pavyks kuo skubiau patvirtinti šį pasiūlymą ir prasidės platesnės bei ambicingesnės diskusijos dėl šeimoms ir verslo įmonėms skirtos fiskalinės politikos, kurios metu galbūt bus priimtas sprendimas taikyti PVM lengvatą visoms vaikiškoms prekėms.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). – (LV) Ponia pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, Europos ekonominio gaivinimo planas rekomenduoja valstybėms narėms laikinai nustatyti PVM lengvatą, siekiant paskatinti vartojimą. Be to, Europos Komisija parengė pasiūlymą pratęsti valstybėms narėms nustatytus lengvatinio PVM tarifo taikymo terminus. Platesnė lengvatinio PVM tarifo taikymo sritis ne tik paspartins ekonomikos atsigavimą, bet ir pasitarnaus, kuriant naujas darbo vietas bei mažinant šešėlinę ekonomiką. Šio direktyvos pakeitimai numato smarkiai išplėsti lengvatinių PVM tarifų taikymo galimybes. Juos bus galima taikyti viešojo maitinimo, pastatų ir maldos namų atnaujinimo ir remonto, darbu imlioms bei vietos lygiu teikiamoms paslaugoms, vaikiškoms automobilių kėdutėms, vaikų vystyklams, t.t. Ekonominės ir aplinkos apsaugos politikos požiūriu taip pat svarbu PVM lengvatas taikyti energiją taupančioms medžiagoms ir paslaugoms, susijusioms su energijos taupymu ir energetiniu efektyvumu. Raginu Europos Komisiją paspartinti šio klausimo nagrinėjimą ir kuo greičiau parengti pasiūlymus dėl šių punktų. Tai sveikintini pakeitimai, kurie demonstruoja Europos Sąjungos pasirengimą operatyviai reaguoti į ekonominę krizę, kiek tai leidžia jos galimybių ribos. Tikiuosi, kad Taryba taip pat pritaris šioms pakeitimams. Teliaka paraginti valstybes nares pasinaudoti šiomis naujomis PVM lengvatų taikymo galimybėmis. Dėkoju jums už dėmesį.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Ponia pirmininke, pasisakau už tai, kad tam tikroms socialinių interesų atitinkančioms bei darbu imlioms, vietos lygiu teikiamoms paslaugoms valstybės narės nuolat taikytų suvienodintas PVM lengvatas.

Tokio pobūdžio priemonės skirtos didinti piliečių perkamąją galią, gerinti MVĮ aplinką bei didinti jų našumą, taip pat stiprinti formaliąją ekonomiką. Šiuo nuosmukio laikotarpiu šios priemonės gali paskatinti atsigavimą, augimą ir naujų darbo vietų kūrimą.

Šias lengvatas naudinga taikyti vaikų vystyklams ir neigaliesiems skirtai įrangai, elektroninėms knygoms, aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkantiems kanalizacijos ir perdirbimo darbams, taip pat visam būstų ūkiui, maldos namams bei kultūriniam ir meniniam paveldui, restoranams, sodininkystei ir asmens rūpybos paslaugoms. Dėl šios priežasties, kol nėra naujojo energetinio efektyvumo klausimams skirtą paketą, aš remiu I. van den Burg pranešimą ir tikiuosi, kad kitą mėnesį bus pasiektas politinis susitarimas, kuris leis jį kuo skubiau įgyvendinti.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Ponia pirmininke, prieš pradėdant kalbėti apie šių diskusijų objektą, leiskite pakomentuoti neapsakomą ir skausmingą prieš mane nukreiptą euroskeptikų puolimą dėl euro zonos ir Graikijos ekonomikos; turiu omenyje J. Almunia'os ir J. Tricheto pareiškimus, kuriais jie garantavo Parlamentui, kad euro zonoje nėra sanglaudos pavojaus, kad mūsų kolektyvinės gynybos priemonės neveikia, o kalbant apie Graikijos ekonomiką, leiskite pranešti J. Whittakeriui, kad jam derėtų pratintis prie minties, jog net ir šiais labai sunkiais laikais mes vis dar esame viena iš nedaugelio šalių, išlaikiusių teigiamą augimą ir žemą nedarbo lygį. Euroskeptikai nusiteikę prieš Briuselį, prieš Frankfurtą, o dabar jie pradeda būti nusiteikę prieš viską.

Dabar apie pranešimą, dėl kurio šiandien diskutuojame. Noriu pažymėti, kad šį klausimą turime vertinti dviem požiūriais: iš pozicijų, buvusių tuo metu, kai visa ši istorija prasidėjo, kai mūsų dar nebuvo užklupusi

krizė, ir iš dabartinės padėties pozicijų, kai realioji Europos ekonomika yra giliai paveikta didžiausios ekonominės krizės.

Pirmojo etapo metu, iki krizės, buvo numatyta sutelkti dėmesį į keletą darbui imlių sektorių, pavyzdžiui, į viešąjį maitinimą, nes buvo jaučiama tam tikra jo įtaka, pirmiausia aukštoms kainoms ir pragyvenimo išlaidoms. Tačiau dabar, kai krizė yra palietusi visas valstybes arba daugumą jų, atsirado nauja mintis, kad Parlamentas, veikiantis visuomenės politinių pažiūrų ruporo teisėmis, turėtų taip pat pasistengti pažvelgti į tuos sektorius, kurie tuo metu, pradžioje, nebuvo įtraukti į taikymo sritį, pavyzdžiui, į žemės ūkio mechanizmus; šį klausimą mano frakcija pasiūlė pakeitimu Nr. 2.

Kalbant apie prieštaravimus, kuriuos matome kairiajame šio Parlamento sparne, kur teigiama, kad tam tikri klausimai, pavyzdžiui, pastatų energetiniai aspektai, yra gera mintis, o kiti, pavyzdžiui, žemės ūkio ar alkoholio klausimai, yra bloga, manau, kad geriausias teisėjas yra ne politikai, o piliečiai.

Proinsias De Rossa (PSE). – Ponia pirmininke, šiandien Europos Parlamento prioritetu turėtų būti užtikrinti kuo didesnę daugumos paramą Komisijos pasiūlymui nuolat nustatyti galimybę taikyti PVM lengvatas darbui imlioms paslaugoms. Tai ne ta sritis, kur būtų galima demonstruoti politinę pozą ar siekti paremti smulkius projektus. Kiekvienoje valstybėje narėje kasdien išnyksta tūkstančiai žemos kvalifikacijos darbo vietų. Nustatyta, kad PVM lengvatos skatina užimtumą paslaugų sektoriuje, padeda MVĮ ir mažina neformaliosios ekonomikos patrauklumą.

Šiandien mūsų užduotis – pasiūsti aiškią žinią mūsų valstybių narių vyriausybėms patvirtinti šį pasiūlymą. Statybos sektoriui labai reikia postūmio – pastatų atnaujinimas, remontas ir apšiltinimas padės pasiekti energetinio efektyvumo, be to, leis pagerinti užimtumą. Restoranai, vaikų ir pagyvenusiųjų priežiūros paslaugos taip pat gautų naudos.

Aš remiu pranešėjo požiūrį ir tikiuosi, kad mano šalies – Airijos, vyriausybė nuspręs pasinaudoti šiuo pasiūlymu, kuriuo, deja, iki šios nesinaudojo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pernai Komisija pasiūlė ekonomikos gaivinimo planą, kurį dabar labai sunkiai sekasi įgyvendinti. Valstybės narės ir jų vyriausybės turi būti aktyvios, ypač šios krizės metu.

Valstybės narės gali taikyti PVM lengvatas gamtinių dujų ir elektros tiekimui, šildymo ar vėsinimo sistemoms, vaikiškiems drabužiams ir avalynei, knygoms, laikraščiams ir žurnalams, farmacijos gaminiams, ir neįgaliesiems skirtai medicininei įrangai, taip pat restoranų paslaugoms. Tereikia turėti viziją ir politinės valios.

Statybos sektoriuje yra didžiausias darbo vietų skaičius. Tvirtai pasisakau už tai, kad būtina leisti valstybėms narėms taikyti PVM lengvatas pastatų atnaujinimo ir remonto darbams, kuriais siekiama pagerinti energijos taupymą ir energetinį efektyvumą.

Būdamas Pastatų energetinio efektyvumo direktyvos pranešėju, aš net siūliau taip pat taikyti PVM lengvatas energijos efektyvumo ir atsinaujinančios energijos sektoriaus produktams. Aš remiu pranešėjo pasiūlymą ir manau, kad ši priemonė yra labai svarbi, ypač dabartinės ekonominės krizės sąlygomis.

David Martin (PSE). – Ponia pirmininke, aš taip pat sveikinu Komisijos pasiūlymą ir manau, kad tai išmintingas atsakas į mums iškilusią krizę. Kaip ir kiti kalbėjusieji, taip pat ir ankstesnis kalbėtojas, aš tvirtai pasisakau už tai, kad šis pasiūlymas būtų taikomas energijos taupymui, o energiją taupančios priemonės turi būti svarbus valstybių narių prioritetas.

Sumažėjusios būsto šildymo išlaidos leistų pasiekti tris mūsų norimus tikslus. Sumažėjus CO₂ taršai, sumažėtų aplinkai daroma žala, būtų teikiama parama naujų darbo vietų kūrimui, nes energiją taupančios priemonės yra labai imlios darbui, o trečia – ilguoju laikotarpiu, žinoma, sumažėtų sąskaitos už šildymą pagyvenusiems ir kitiems lengviau pažeidžiamiems visuomenės nariams.

Tikiuosi, kad Komisija aktyviai stums šį pasiūlymą, įtikins iki šiol abejojančias valstybės nares ir akcentuos, kad įgyvendinant šį pasiūlymą, galima interpretuoti, jog jis taikomas ir energiją taupančioms priemonėms.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ponia pirmininke, reiškiny, kurį įprasta vadinti šešėline ekonomika, yra labai skaudi problema, daranti didesnę ar mažesnę poveikį kiekvienai ekonomikai. Pagrindinė jos priežastis – valstybės uždėta per didelė mokesčių našta, skatinanti verslininkus užsiimti nedeklaruojama verslo veikla, apeinant finansų sistemą. Dėl šios priežasties biudžetas patiria milžiniškų nuostolių, didėja neoficialus įdarbinimas.

Turint omenyje šį kontekstą, iniciatyva nustatyti ilgalaikes PVM lengvatas darbu imlioms ir vietos lygiu teikiamoms paslaugoms nusipelno ypatingos paramos, nes suteikia verslo įmonėms paskatą veikti formaliosios ekonomikos sistemoje. Be to, ji paskatins darbo našumo ir užimtumo augimą. Tačiau tuo pat metu reikia įvertinti galimą neigiamą poveikį, pavyzdžiui, lengvatinių tarifų įvedimą, siekiant paskatinti laisvą konkurenciją vidaus rinkoje, arba biudžeto pajamų sumažėjimą. Todėl svarbu sukurti subalansuotas ir skaidrias priemones, nes verslininkų paramos užsitikrinimas yra šio projekto sėkmės būtina sąlyga.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Aš norėčiau pakalbėti apie pridėtinės vertės mokestį dviem požiūriais – socialinio teisingumo ir konkurencingumo. Socialinio teisingumo požiūriu pridėtinės vertės mokestis yra regresyvus, tai yra, sunkesnė našta tenka mažesnes pajamas turintiems žmonėms ir todėl mes po to turime didinti socialines subsidijas. Galbūt reikėtų elgtis atvirkščiai. Konkurencingumo požiūriu Europa yra paslaugų ekonomika. Mes pasaulyje galime konkuruoti savo paslaugom pritraukdami turistus ir, be abejo, svarbu, kad tos paslaugos būtų pigios. Palyginus su JAV mūsų pardavimo mokestis, (arba pridėtinės vertės mokestis) yra daug didesnis. Galbūt šią perspektyvą reikėtų įvertinti kalbant apie geriau koordinuotą mokesčių politiką, nors, aišku, tai viskas yra valstybių narių sprendimas.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, nepaisant to, kad šalyje labai trūksta būstų, Lenkijos gyvenamosios statybos pramonė jau aiškiai jaučia krizės poveikį. Lenkija iki šiol dar nebaigė atstatyti būstų ūkio, kuris buvo sunaikintas II Pasaulinio karo metais. Aš pritariu pasiūlymui žymiai sumažinti PVM tarifus, visų pirma būstų statybai, taip pat pastatų apšiltinimo ir atnaujinimo projektams, pirmiausia siekiant išsaugoti darbo vietas ir užtikrinti socialinę sanglaudą, tačiau ne vien tik tam. Europos gyventojams senstant, mes turime skirti ypatingą dėmesį rūpybai, todėl noriu atkreipti Jūsų dėmesį į būtinybę taip pat taikyti PVM lengvatą šiam sektoriui.

László Kovács, Komisijos narys. – Ponia pirmininke, aš labai gerai suprantu Komisijos pasiūlymų trūkumus. Aš žinau, kad jie yra kuklūs, o jų taikymo sritis ribota. Tačiau aš taip pat žinau, kad tam tikros valstybės narės apskritai nepalankiai vertina PVM lengvatas, o ypač siūlymus išplėsti PVM lengvatų taikymo sritį. Aišku, šis nenoras riboja mūsų siekius, nes yra būtinas vienbalsis Tarybos palaikymas.

Komisija turėjo dvi galimybes. Pirmoji – pateikti ambicingą pasiūlymą – tai būtų visiškai pateisinama, tačiau rizikuoti, kad Taryba gali jo nepatvirtinti. Šiuo atveju, 18 valstybių narių, šiuo metu taikančių PVM lengvatas vietiniu lygiu teikiamoms, darbu imlioms paslaugoms, turėtų grįžti prie standartinio tarifo. Aišku, kad PVM tarifą padidinus nuo 5-6% iki 20-25%, gilios ekonominės krizės metu bankrutuotų tūkstančiai mažų ir vidutinių įmonių ir būtų prarasti tūkstančiai darbo vietų.

Todėl Komisija pasirinko kitą kelią, kuris, tikėkimės, sulauks vieningos paramos Taryboje: darbo vietų išsaugojimas, paramos teikimas MVĮ ir statybos sektoriaus skatinimas.

Kadangi dauguma kalbėjusiųjų akcentavo energetinio efektyvumo klausimą, noriu pakartoti tą, ką jau minėjau įžanginėse pastabose: balandį mes pateiksime pasiūlymą, kur pagrindinis dėmesys bus sutelktas į klimato kaitos ir energetinio efektyvumo klausimus, Energetikos apmokestinimo direktyvos peržiūrėjimui ir Žaliųjų mokesčių paketui, kuriuo bus peržiūrėti žaliosioms paslaugoms taikomi PVM tarifai, kuriais siekiama padidinti energetinį efektyvumą.

Supratimas ir parama, kurios sulaukiau šios plenarinio posėdžio diskusijos metu, suteikė man drąsos. Dėkoju Parlamentui už jo paramą ir supratimą, o ypač Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui ir I. van den Burg už jų atliktą darbą.

Ieke van den Burg, pranešėja. – Ponia pirmininke, šios diskusijos mane nudžiugino. Komisijos pasiūlymas sulaukė beveik vieningos paramos, ir tikiuosi, kad tai paskatins Komisijos narį surengti tolesnes diskusijas šiuo klausimu su Taryba.

Taip pat pastebėjau, kad mano kolegos pažymėjo, jog jie norėtų, kad dabartinės krizės sąlygomis jų vyriausybės šį instrumentą panaudotų nacionaliniu lygiu. Noriu dar kartą akcentuoti, kad tai labai geras instrumentas, visų pirma atsižvelgiant į energetinį efektyvumą ir pastatų atnaujinimą. Tikiuosi, kad net ir Taryba mėgins koordinuoti šios srities veiksmus ir nuspręs kartu taikyti šias priemones, nes tada jie taps papildomu postūmiu ir impulsu ekonomikai.

Mūsų uždavinys nacionaliniu lygiu – įtikinti mūsų nacionalinio lygmens kolegas bei mūsų nacionalines vyriausybes, kad dabartinės padėties sąlygomis jos turėtų panaudoti šiuos tikslingesnius ir efektyvesnius instrumentus, siekiant didinti užimtumą – ne tik išsaugoti esamas darbo vietas, bet ir sukurti naujų, legalizuoti

šešėlinę ekonomiką ir pasiekti, kad šios vietos lygiu teikiamos paslaugos taptų prieinamos daugumai vartotojų ir piliečių, kurie pajus šios krizės poveikį.

Manau, kad tai yra puikus instrumentas, ir labai tikiuosi, kad Taryba patvirtins šį sprendimą, o gal net koordinuos veiksmus ir nuspręs jį taikyti.

Pirmininkė. – diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks ketvirtadienį, 2009 m. vasario 19 d.

(Posėdis sustabdytas 10.10 val., iki balsuoti skirto laiko, ir buvo atnaujintas 10.35 val.)

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 142 straipsnis)

Christine De Veyrac (PPE-DE), raštu. – (FR) Ponios ir ponai, labai džiaugiuosi, kad pagaliau šiame Parlamente nagrinėjame valstybės narėse galiojančių PVM lengvatų taikymo srities išplėtimo klausimą, įtraukiant visą spektrą prekių ir paslaugų.

2009 m. sausio 28 d. Europos Komisijos pateiktame tekste siūloma PVM lengvatas taikyti kelioms veiklų kategorijoms, visų pirma viešojo maitinimo sektoriui.

Tai priemonė, kurios seniai norėjau, ir kurią daug metų raginau priimti. Tikiuosi, kad vyriausybės narės po ilgų delsimo metų pagaliau susitars dėl šios priemonės.

Europos Komisijos pasiūlymas pateiktas po sausio 20 d. paskelbtos Vokietijos deklaracijos, skelbiančios, kad ji nebesipriešina PVM lengvatų įvedimui šiam sektoriui. Šis sutapimas suteikia mums pagrindą tikėtis didelių pokyčių.

Manau, kad krizės laikais įsigaliojus tokio pobūdžio priemonei, ji sudarytų prielaidas didinti šio sektoriaus darbuotojų atlyginimus bei suteiktų galimybę restoranų savininkams priimti daugiau personalo.

Tekstas, dėl kurio šiandien balsuojame, turi pasiųsti aiškų signalą apie tai.

Dėkoju Jums už dėmesį.

Nathalie Griesbeck (ALDE), raštu. – (FR) Mūsų bendrapiliečiams mokesčių suvienodinimas yra esminis saugiklis, kovojant prieš ekonominę nelygybę ir socialinę dempingą Europoje. Raginu Taryba dirbti šia kryptimi.

Todėl atrodo akivaizdu, kad priemonės, susijusios su nukrypimais nuo įprastų PVM tarifų, įvertinant kiekvienos valstybės narės konkrečias ekonomines ir socialines sąlygas, tam tikrais atvejais gali veikti kaip svertas vietos lygiu teikiamoms paslaugoms, įskaitant darbu imlias paslaugas. Man labai malonu, kad šis direktyvos pasiūlymas suteikia leidimą taikyti PVM lengvatas kai kurioms paslaugoms, susijusioms su statybų sektoriumi, taip pat viešojo maitinimo paslaugoms.

Aš taip pat noriu padėkoti Komisijai, akcentuodamas technines adaptacijas, kurių mes bei Šeimos ir vaikystės apsaugos parlamentinės grupės nariai visada norėjome, numatančias PVM lengvatas pagrindinėms vaikiškoms prekėms, visų pirma kūdikių vystyklams, kuriems tenka labai didelė jaunų šeimų biudžeto dalis. Tą patį galima pasakyti apie kai kurią įrangą neįgaliesiems; šios nuostatos – tai žingsnis teisinga kryptimi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Mokesčių klausimai – tai valstybių narių kompetencijos sritis. Tačiau būtina nustatyti bendrą pagrindą, garantuojantį, kad įstatymas būtų skaidrus ir nedviprasmiškas, ir kad rinka galėtų veikti darniai ir sklandžiai. Mano šalies gyventojai negali suprasti, kodėl vaikiškoms prekėms Airijoje ir Didžiojoje Britanijoje taikomas nulinis PVM, Liuksemburge – 3% tarifas, o Lenkija turi jį padidinti nuo 7 iki 22 %.

Dabar, kai gyvename skausmingos ekonominės krizės sąlygomis, labai svarbu ieškoti sprendimų, kurie gerintų darbo našumą ir skatintų užimtumo augimą. Todėl labai rekomenduotina suvienodinti PVM lengvatas, kad išvengtume bet kurios diskriminacijos, kuri gali atsirasti įgyvendinus šį mokestį. PVM lengvatos vietos rinkose teikiamoms darbu imlioms paslaugoms, įskaitant viešojo maitinimo sektorių, bus vertinamos kaip labai teigiamas žingsnis, daugiausiai naudingas MVĮ ir amatininkams. Natūralu, kad sumažėjus sąnaudoms, laimės ir vartotojai. Be to, ši iniciatyva turėtų padėti apriboti „neformaliąją ekonomiką“ ir nedeklaruotą darbą. Todėl pritariu supaprastintoms ir aiškesnėms Direktyvos 2006/112/EB – PVM direktyvos, taisyklėms, nes jomis siekiama sudaryti vienodas sąlygas valstybėms narėms. Dabartinė situacija rodo, kad būtų naudinga surengti objektyvias diskusijas dėl iki šiol naudotos šio mokesčio taikymo prekėms ir paslaugoms formos

loginio pagrindimo. Yra valstybių, pavyzdžiui, JAV, kur taikomos kitos netiesioginio apmokestinimo formos, kurių dėka, bendrai kalbant, ekonomika yra dinamiškesnė, lankstesnė ir efektyvesnė. Apie tai jau esu kalbėjęs anksčiau.

Véronique Mathieu (PPE-DE), raštu. – (FR) Šiais laikais, kai Europa atsidūrė didelės ekonominės krizės akivaizdoje, šio pranešimo priėmimas sukurs prielaidas atgaivinti paslaugų sektorių, prašant valstybės narės taikyti lengvatinį 5% PVM tarifą darbui imlioms bei vietos lygiu teikiamoms paslaugoms. Tai turėtų įtakos viešojo maitinimo verslui, namų priežiūros paslaugoms ir kirpykloms.

PVM lengvatas būtina suvienodinti, nes dabar 11 valstybių narių turi teisę taikyti išimtis ir, pavyzdžiui, nustatyti lengvatinį tarifą viešajam maitinimui.

PVM lengvatos turės teigiamos įtakos užimtumo lygiui ir padės kovoti su šešėline ekonomika bei stimuliuos vietinę paklausą.

Mano nuomone, mes turėtume žengti dar toliau ir svarstyti galimybę taikyti lengvatą kultūros gaminiais pavyzdžiui, kompaktiniams diskams ir vaizdo įrašams, taip pat aplinką tausojančioms prekėms, pavyzdžiui, žaliems automobiliams ar energiją taupantiems pastatams. Tam tikriems sektoriams taikoma PVM lengvata padės pakelti MVĮ ekonomiką, tuo pat metu skatindama kurti aplinkai palankesnę ekonomiką.

Rovana Plumb (PSE), raštu. – (RO) 2008 m. liepos mėn. Europos Komisija priėmė pasiūlymą dėl PVM lengvatų taikymo po 2010 m.

Ši priemonė yra konkrečiai skirta darbui imlioms ir vietos lygiu teikiamoms vietos vartotojams skirtoms paslaugoms, pavyzdžiui, susijusiosioms su būstų sektoriumi ir gyvenamųjų namų šildymo sistemų atnaujinimu, taip pat susijusiosioms su asmenų globa ir viešojo maitinimo verslu.

Šis pasiūlymas taip pat yra dalis Smulkaus verslo įstatymo iniciatyvos, kurios tikslas – stimuliuoti mažų ir vidutinių įmonių, kurių ES yra daugiau kaip 23 milijonai, veiklą, siekiant plėtoti ekonomiką ir kurti naujas darbo vietas.

Aš remiu šį pranešimą, nes kruopštus tikslingas PVM lengvatų taikymas teikia konkrečios naudos, pavyzdžiui, tai yra priemonė sukurti mokesčių sistemą, skatinančią darbo vietų kūrimą, didinančią darbo našumą ir mažinančią šešėlinę ekonomiką, ypač dabartinės finansinės krizės sąlygomis.

Siekiant užtikrinti sklandų vidaus rinkos funkcionavimą, raginu Komisiją atidžiai stebėti, kaip valstybės narės taiko šias PVM lengvatas. Sveikinu pranešėją.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), raštu. – (PT) Šiandieninės diskusijos ir balsavimas dėl PVM lengvatų nusiųs Tarybai aiškų signalą, atitinkantį tai, ką Šeimos ir vaikystės apsaugos parlamentinė grupė akcentuoja jau daugelį metų. Iš visų pakeitimų, kuriems pritariu, norėčiau išskirti tiesiogiai susijusiuosius su vaikiškomis prekėmis. Tai reikalinga priemonė, kuri teikia naudos vaikus auginančioms šeimoms ir leidžia palengvinti joms užkrautą neteisingą mokesčių našą. Sveikinu Komisijos pasiūlymą visiems laikams užbaigti diskusijų dėl vystyklų nesąmonės bei išspręsti vaikiškų automobilių kėdučių klausimą. Tačiau Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcija pagrįstai pasisakė už tai, kad PVM lengvatos vaikiškiems drabužiams ir avalynei būtų taikomos visoje ES, o ne vien tose valstybėse narėse, kur ši sistema veikė 1991 m. Raginame tarybą neatsilikti nuo Parlamento ir pasistengti kuo geriau suprasti teisėtus šeimų poreikius ir siekius. Tikiuosi, kad mums pagaliau pavyko sėkmingai užbaigti ilgai trukusią kovą ir pilietinės visuomenės bei šio Parlamento narių vardu pareikalauti šeimų apginti mokesčines teises, nes jos neturi būti baudžiamos už tai, kad augina, išlaiko ir lavina vaikus.

Bogusław Rogalski (UEN), raštu. – (PL) Žaidimo sąlygų suvienodinimas visoms valstybėms narėms, didesnis skaidrumas ir geresnė sanglauda ES viduje turi lemiamos reikšmės, nes PVM lengvatos sukurs prielaidas vidaus rinkai sklandžiai funkcionuoti.

Valstybėms narėms būtina suteikti galimybę taikyti PVM lengvatas, pavyzdžiui, vietos lygiu teikiamoms paslaugoms. Sprendimą dėl PVM lengvatų būtina palikti valstybėms narėms, nes mokesčių sistema turi skatinti užimtumą, didinti darbo našumą ir riboti „neformaliąją ekonomiką“. Lygiai taip pat svarbu suvienodinti atleidimo nuo PVM taisykles, nes tai padės užtikrinti subalansuotą ir vienodą valstybių narių požiūrį ir išvengti šių PVM tarifų neigiamo poveikio.

PVM lengvatos vietos lygiu teikiamoms ir darbui imlioms paslaugoms turėtų duoti teigiamą poveikį, nes jos mažins nedeklaruojamo darbo lygį, tuo pat metu mažindamos jo patrauklumą ir didindama formaliosios

ekonomikos paklausą. Tačiau lengvatos neturėtų trukdyti sklandžiam vidaus rinkos funkcionavimui, todėl jas reikia taikyti atsargiai.

PVM lengvatų taikymo politinis tikslas – sumažinti nedeklaruoto darbo apimtis ir potencialią administracinę naštą.

Eoin Ryan (UEN), raštu. – Gyvename pasaulinės krizės sąlygomis, tačiau šios pasaulinės krizės poveikis skaudžiai jaučiamas vietiniu lygiu. Sąmyšis prasidėjo už Atlanto, tačiau paveikė mūsų miestus, miestelius ir kaimus. Kovos su krize ir pažeistų mūsų ekonomikų gaivinimo priemonės turėtų būti skirtos taikyti ne vien nacionaliniu bei tarptautiniu, bet ir regioniniu bei vietos lygiu.

PVM lengvatų taikymo srities išplėtimas, įtraukiant vietos lygiu teikiamas ir darbui imlias paslaugas, yra teigiamas žingsnis šia kryptimi. Tai pragmatiškas sprendimas, kuris turi potencialo stimuliuoti vietos įmones ir pramonę, netrukdydamas vidaus rinkos sklandžiam funkcionavimui.

Tikiuosi, kad ši priemonė gali tapti naujo, platesnio ES ir nacionalinių valdžios institucijų požiūrio dalimi, siekiant didinti patrauklumą pirkti vietiniu lygiu, stiprinti vietos ekonomiką ir vartotojų pasitikėjimą.

Toks požiūris teigiamai paveiktų mažas ir vidutines įmones. Tai labai svarbu, nes MVĮ sudaro 99% visų Europos įmonių, tačiau dabartinio klimato sąlygomis, šis sektorius kenčia. Manau, kad MVĮ sektoriaus stiprinimas ir rėmimas yra lemiamas veiksnys, gaivinant mūsų ekonomikas bei kuriant tvarią ekonominę ir socialinę ateitį.

Marianne Thyssen (PPE-DE), raštu. – (NL) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, Europos Parlamentas daug metų pasisakė už prekių ir paslaugų, kurioms pasirinktinai gali būti taikomos PVM lengvatos, sąrašo išplėtimą. Vis garsiau skamba raginimai valstybėse narėse taikyti PVM lengvatas tokioms paslaugoms, kaip viešasis maitinimas, pastatų atnaujinimas bei smulkus remontas, pavyzdžiui, avalynės.

Tai lemia trys priežastys. PVM tarifų taisyklių suvienodinimas Europos lygiu didina vidaus rinkos skaidrumą ir užtikrina sklandesnį jos funkcionavimą, bei tarnauja kaip stimulus kovoti su nelegaliu darbu. Be to, pagaliau galime tikėtis, kad baigsis vienas paskui kitą einančių eksperimentinių laikotarpių laikai, ir atsiras teisinis tikrumas, sprendžiant jau labai seniai egzistuojančią problemą. Krizės laikais daugeliui pramonės šakų šios priemonės gali tapti svarbiu stimulu.

Todėl aš pritariu I. van den Burg pranešimui ir tikiuosi, kad kovo 10 d. Ekonomikos ir finansų Taryboje bus pasiektas politinis susitarimas.

Pirmininkavo: D. WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

4. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas: žr. protokolą

5. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkė. – Kitas darbotvarkės punktas - balsavimas.

(Rezultatai ir kita informacija pateikta protokole.)

5.1. Mobilumo mieste veiksmų planas (balsavimas)

5.2. Peticijų procesas (Darbo reglamento VIII antraštinės dalies pakeitimai) (A6-0027/2009, Gérard Onesta) (balsavimas)

– prieš balsavimo pradžių:

Brian Crowley, UEN frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, atsiprašau, kad nutraukiu balsavimą.

Pagal darbo reglamento 170 taisyklę, prašau Parlamento narius atidėti balsavimą dėl G. Onestos pranešimo apie peticijų procesą, nes Parlamento procedūrų reformos kontekste šį klausimą dabar nagrinėja Pirmininkų sueiga. Klausimai, kuriems skirtas G. Onestos pranešimas, bus konkrečiai diskutuojami Pirmininkų sueigos

posėdyje 2009 m. kovo 5 d., todėl prašau, jei tai įmanoma, atidėti balsavimą dėl šio pranešimo iki kovo mėn. atros savaitės. Prašau Parlamento, jei įmanoma, pritarti šiam pasiūlymui.

Gérard Onesta, *pranešėjas*. – (FR) Ponia pirmininke, pasistenkime būti tikslūs. Šiuo pranešimu iš dalies pakeičiamas, patikslinamas mūsų reglamentas, siekiant aiškiau nustatyti Peticijų komitetui skirtų peticijų gavimo ar negavimo tvarką, informacijos pateikimo peticijų autoriams tvarką, t.t.

Šis pranešimas buvo patvirtintas vienbalsiai; tebuvo vienintelis balsas prieš, atrodo, Konstitucinių reikalų komitete. Todėl aš nemanau, kad šis pranešimas yra labai kontraversiškas. Tiesa, yra vienas straipsnis, kuriame mes sutikome aiškiai nustatyti, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai (jei ji įsigalios), peticijų autoriams bus paprasčiausiai pranešama apie tuos atvejus, kai prie jų patektos peticijos bus prijungiama kita, kuri buvo pateikta ne Parlamentu, bet Europos Komisijai – kalbu apie peticijas, patvirtintas milijonais parašų.

Jei teisingai suprantu, būtent šis straipsnis kelia problemų, nes jame pateikta nuoroda į galimą būsimą sutartį. Asmeniškai aš galiu sutikti su atidėjimu iki kovo 5 d. Galėčiau sutikti net su „skubiu balsavimu“, pašalinančiu minėtąjį pakeitimą. Iš kitos pusės, būtų labai gaila nesutvarkytume šio mūsų reglamento punkto, dėl kurio anksčiau yra kilę tiek daug problemų. Atiduodu savo likimą į Jūsų rankas, ponios ir ponai.

(Parlamentas sutiko patenkinti prašymą)

5.3. Bendrijos teisinės gairės Europos tyrimų infrastuktūrai (ERI) (A6-0007/2009, Teresa Riera Madurell) (balsavimas)

5.4. Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante pakeitimai (A6-0009/2009, Philippe Morillon) (balsavimas)

5.5. Ypatingas dėmesys vaikų klausimui ES vykdant išorės veiksmus (A6-0039/2009, Glenys Kinnock) (balsavimas)

5.6. Direktyvos 2002/14/EB įgyvendinimas: darbuotojų informavimas ir konsultavimas Europos Bendrijoje (A6-0023/2009, Jean Louis Cottigny) (balsavimas)

5.7. Socialinė ekonomika (A6-0015/2009, Patrizia Toia) (balsavimas)

– prieš balsavimo pradžių:

Patrizia Toia, *pranešėja*. – (IT) Ponia pirmininke, 12 punkte prieš žodžius „socialinės ekonomikos“ siūlau įterpti žodį „komponentus“, o žodžius „kaip trečiąjį sektorių“ išbraukti, kaip parašyta čia pateiktame sąraše.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas.)

5.8. Psichikos sveikata (A6-0034/2009, Evangelia Tzampazi) (balsavimas)

5.9. Nacionalinių energijos vartojimo efektyvumo planų tolesnis įgyvendinimas: pirmasis įvertinimas (A6-0030/2009, András Gyürk) (balsavimas)

5.10. Taikomieji tyrimai bendrosios žvejybos politikos srityje (A6-0016/2009, Rosa Miguélez Ramos) (balsavimas)

5.11. Europos profesionalo kortelė paslaugų teikėjams (A6-0029/2009, Charlotte Cederschiöld) (balsavimas)

– prieš balsavimo pradžių:

Charlotte Cederschiöld, pranešėja. – (SV) Čia dirbu pakankamai seniai, kad žinočiau, kaip džiaugsis šio Parlamento nariai, jei mano kalba truks dvi minutes. Tačiau aš neketinu to daryti, o tik pasakysiu, kad tai puikus pavyzdys kaip mes ir vėl mėginame palengvinti mūsų piliečiams galimybes dirbti ir įsitvirtinti užsienyje.

Tai gali būtų gražus mažas pavyzdys, kurį galime naudoti rinkimų kampanijų metu, todėl man yra malonu. Komiteto nuomonė šiuo klausimu buvo vieninga, todėl tai viskas, ką noriu pasakyti.

Žodinis pakeitimas buvo priimtas.)

6. Sveikinimas

Pirmininkė. – Kolegos, man malonu Jus informuoti, kad Parlamento narių delegacijos nariai ir kiti lankytojai iš Mongolijos Didžiojo valstybės Huralo (Parlamento) ir Mongolijos misijos Europos Sąjungoje jau užėmė savo vietas garbingų svečių galerijoje. Mums labai malonu juos šiandien čia pasveikinti.

(Plojimai)

Delegacijos nariai lankosi Briuselyje kartu su savo kolegomis Europos Parlamente Europos Sąjungos ir Mongolijos 7-ojo tarpparlamentinio susitikimo proga. Šis susitikimas sutvirtino svarbius ir augančius Europos Parlamento ir Mongolijos Parlamento santykius. Lankytojai taip pat turėjo galimybę betarpiškai pamatyti mūsų Parlamento darbą. Linkiu delegacijai didelės sėkmės likusio jų viešnagės Europos Sąjungoje laikotarpiu metu.

7. Balsuoti skirtas laikas (tęsinys)

7.1. Dėl Bendrijos veiksmų, susijusių su banginių medžiokle (A6-0025/2009, Elspeth Attwooll) (balsavimas)

7.2. Bendrijos dalyvavimas Europos audiovizualinėje observatorijoje (A6-0010/2009, Ivo Belet) (balsavimas)

7.3. Sankcijos nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams (A6-0026/2009, Claudio Fava) (balsavimas)

7.4. Derliaus statistika (A6-0472/2008, Elisabeth Jeggle) (balsavimas)

7.5. Aromatizuotiems vynams, aromatizuotų vynu pagrindu pagamintiems gėrimams ir aromatizuoto vyno produktų kokteiliams taikomos taisyklės (Nauja redakcija) (A6-0216/2008, József Szájer) (balsavimas)

7.6. Pridėtinės vertės mokesčio lengvatos (A6-0047/2009, Ieke van den Burg) (balsavimas)

7.7. CŽV tariamas naudojimas Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis (balsavimas)

7.8. Metinis pranešimas (2007) apie Bendrosios užsienio ir saugumo politikos pagrindinius aspektus ir svarbiausius pasirinkimus (A6-0019/2009, Jacek Saryusz-Wolski) (balsavimas)

PIRMININKAVO: H. PÖTTERING

Pirmininkas

8. Formalus posėdis – Čekijos Respublika.

Pirmininkas. – Pone Čekijos Respublikos Prezidente, noriu šiltai pasveikinti Jus Europos Parlamente.

Prezidente Klausai, man ir visiems čia esantiems malonu šiandien, Čekijos pirmininkavimo Europos Sąjungai metu, pasveikinti Jus Europos Parlamente, vėl susivienijusios Europos piliečių demokratinėje atstovybėje.

Pone pirmininke, Jūsų valstybė visais laikais buvo Europos širdyje ir atliko svarbų vaidmenį, formuojant Europos istoriją. Dar penkioliktame amžiuje Šventosios Romos imperijos imperatorius Čarlzas IV padarė Prahą kultūrine ir dvasine Europos sostine. Prisimename, kad Poděbrady Bohemijos karalius George'as buvo vienas pirmųjų didžiųjų europiečių, kurie dar 1462 metais pabandė įkurti Europos valstybių bendriją. Tęsdami Jūsų valstybės kaip stiprios Europos mąstymo ir veikimo širdies, tradiciją, mes taip pat vertiname svarbų vaidmenį, kurį Čekijos Respublika šiuo metu atlieka mūsų bendroje Europos Sąjungoje, kuris pasireiškia Čekijos Respublikos aktyvumu pastarąjį šešių mėnesių laikotarpį pirmininkaujant ES.

Nuo pat pirmųjų pirmininkavimo dienų Čekija susidūrė su dideliais iššūkiais, įskaitant karą Gazoje ir dujų krizę, dėl kurios dvylikai Europos Sąjungos valstybių nutrūko įprastas energijos tiekimas. Pirmininkaujančioji Čekija, ypač Čekijos Ministras Pirmininkas ir Europos Tarybos Pirmininkas Mirek Topolánek ir Ministro Pirmininko pavaduotojas Europos reikalams Alexandr Vondra, kurį šiltai sveikinu šiuose rūmuose, taip pat Užsienio reikalų ministras Karel Schwarzenberg, atliko labai teigiamą vaidmenį.

Čekijos Respublikai dabar tenka milžiniška atsakomybė už Europos Sąjungą. Turint tai omenyje, noriu pasveikinti Čekijos Respubliką su tuo, kad trečiądienį jai pavyko Čekijos Respublikos Parlamento deputatų rūmuose didele balsų dauguma sėkmingai ratifikuoti Lisabonos sutartį.

(Plojimai)

Ši sutartis akcentuoja Pirmininkaujančiosios valstybės pasirengimą sparčiai tęsti ratifikavimo procesą ir pasiekti teigiamo rezultato, taip pat jos siekį prisidėti prie naujosios sutarties sėkmės, nes nuo jos labai priklausys mūsų galimybės atsakyti į didžiulius 21-ojo amžiaus iššūkius.

Pone Prezidente, Europos Parlamentas atkreipė dėmesį į Pirmininkaujančiosios Čekijos prioritetus įstatymų leidybos srityje ir įtraukė juos į savo darbo programą. Dabartinės ekonominės krizės akivaizdoje taip pat labai svarbus buvo šios savaitės pradžioje Europos Parlamente surengtas Jungtinis parlamentinis posėdis, kurio pagrindinė tema buvo „Naujas susitarimas dėl Europos ekonominio gaivinimo“.

Pone Prezidente, manau, kad abu pritariame nuomonei, kad šiuo metu ryškėjančios nacionalinio protekcionizmo tendencijos kelia nerimą. Turime dirbti kartu, kad su jomis kovotume, nes mes visi privalome išlaikyti atvirą ir laisvą vidaus rinką, kuri galiausiai mums visiems teikia naudos. Šiuo aspektu mes taip pat labai daug tikimės iš Pirmininkaujančiosios Čekijos ir iš Jūsų, pone Prezidente, nes Jūs garsėjate kaip stiprios ir laisvos vidaus rinkos šalininkas.

Senovinis posakis, atkeliavęs iš Bohemijon karalystės laikų, byloja, kad geriau dvejus metus derėtis nei dvi savaites kariauti. Visi mes, neišskiriant ir Jūsų, pone Prezidente, ir Jūsų valstybės žmonių, suprantame dialogo ir kompromiso vertę; šiomis vertybėmis Europa sėkmingai vadovaujasi daugiau kaip pusę šimtmečio.

Baigiant leiskite pasakyti štai ką: šiame kontekste birželį vyksiantys Europos Parlamento rinkimai taip pat yra labai svarbūs. Galiu tik sutikti su Jumis, pone Prezidente, kai savo naujametinėje kalboje Jūs kreipėtės į Čekijos Respublikos piliečius, kviesdamas aktyviai dalyvauti Europos Parlamento rinkimuose.

Pone Prezidente, linkiu Čekijos Respublikai sėkmingo ir vaisingo tolesnio pirmininkavimo Europos Sąjungai.

Václav Klaus, Čekijos Respublikos Prezidentas. – (CS) Pirmiausia noriu Jums visiems padėkoti už suteiktą galimybę kalbėti Europos Parlamente, vienoje pagrindinių Europos Sąjungos institucijų. Nors jau esu čia keletą kartų lankęsis, dar niekada neturėjau progos kreiptis į plenarinio posėdžio dalyvius. Todėl dėkoju už

šiandien suteiktą galimybę. 27 valstybių išrinktieji atstovai, sudarantys platų spektrą politinių nuomonių ir pažiūrų, yra unikali auditorija, lygiai kaip ir pati Europos Sąjunga jau daugiau kaip pusę šimtmečio yra unikalus ir iš esmės revoliucinis eksperimentas, kuriuo siekiama pagerinti spendimų priėmimą Europoje, didelę dalį pavienių valstybių sprendimų priėmimo proceso perduodant paneuropinėms institucijoms.

Atvykau čia iš Prahos, Čekijos Respublikos sostinės, Čekijos valstybingumo istorinės širdies ir svarbios europinių idėjų, europinės kultūros ir europinės civilizacijos vystymosi vietos. Atvykau čia kaip Čekijos valstybės atstovas, kuri įvairiais pavidalais visą laiką buvo Europos istorijos dalis, valstybė, kuri dažnai atliko tiesioginį ir reikšmingą vaidmenį, kuriant Europos istoriją, ir toliau siekia tą daryti.

Pastarąjį kartą Čekijos Prezidentas iš šios tribūnos į Jus kreipėsi prieš devynerius metus. Tai buvo mano pirmtakas šiame poste Václav Havel; tai įvyko prieš ketverius metus iki mūsų įstojimo į ES. Prieš keletą savaičių Čekijos Premjeras Mirek Topolánek taip pat kalbėjo iš šios tribūnos, šį kartą kaip ES Tarybai pirmininkaujančios valstybės vadovas. Savo kalboje jis daugiausiai dėmesio skyrė konkrečioms temoms, kylančioms iš pirmininkaujančiosios Čekijos interesų ir problemų, kurios dabar yra iškilusios Europos Sąjungos šalims.

Tai suteikia man galimybę pakalbėti su Jumis Jus bendresnio pobūdžio temomis bei aptarti tuos klausimus, kurie iš pirmo žvilgsnio neatrodo tokie dramatiški, kaip dabartinės ekonominės krizės įveikimo būdų paieškos, Rusijos ir Ukrainos dujų konfliktas ar padėtis Gazoje. Tačiau manau, kad jie turi absoliučiai esminės reikšmės Europos integravimo projekto įgyvendinimui.

Po trijų mėnesių Čekijos Respublika paminės įstojimą į ES penktąsias metines, ir padarys tai oriai. Šią sukaktį ji pažymės kaip valstybė, kuri, skirtingai nei kitos valstybės narės, bejaučia nusivylimo dėl neišsipildžiusių narystės lūkesčių. Čia nėra nieko stebėtino, ir tam yra racionalus paaiškinimas. Mūsų lūkesčiai buvo realistiniai. Mes gerai supratome, kad stojame į žmonių sukurtą ir iš jų sudarytą bendriją, o ne į kažkokią idealią struktūrą, kurios formavimui neturėjo įtakos jokie įprasti žmogiški interesai, ambicijos, pasirinkimai ir idėjos. Interesus ir idėjas Europos Sąjungoje matome kiekviename žingsnyje, ir būtent taip turi būti.

Iš vienos pusės, įstojimą į ES mes suvokėme kaip patvirtinimą fakto, kad mums jau pavyko palyginti greitai, beveik per penkiolika metų nuo komunizmo griuvimo, vėl tapti normalia Europos valstybe. Iš kitos pusės, galimybę aktyviai dalyvauti Europos integracijos procese mes vertiname, ir tebevertiname, kaip progą pasinaudoti jau labai integruotos Europos teikiamais privalumais, tuo pat metu prisidedant prie šio proceso mūsų pačių idėjomis. Mes prisiimame savo dalį atsakomybės už Europos Sąjungos plėtrą, ir būtent su šia mintimi mes perėmėme pirmininkavimą Europos Sąjungos Tarybai. Aš tvirtai tikiu, kad šešios mūsų pirmininkavimo savaitės įtikinamai pademonstravo atsakingą mūsų požiūrį.

Taip pat noriu tiems, kurie nežino arba nenori žinoti, šiame forume garsiai ir labai aiškiai pakartoti savo įsitikinimą, kad mums nebuvo ir nėra jokios alternatyvos ES narystei, ir kad mūsų valstybėje nėra stipraus politinio judėjimo, galinčio arba norinčio pakenkti šiai pozicijai. Todėl pastaruoju metu mus labai stebina pasikartojantis ir dažnėjantis puolimas prieš čekus, remiantis visiškai nepagrįsta prielaida, kad mes ieškome kitokio integracijos projekto nei tas, prie kurio prisijungėme prieš šešerius metus. Tai netiesa.

Čekijos Respublikos piliečiai savaime suprantamu dalyku laiko tai, kad Europos integracija atlieka būtiną ir svarbią misiją, kurią apibendrintai jie supranta taip: pirmiausia, integracija turėtų panaikinti per ilgą laiką dėl daugybės skirtingų priežasčių tarp įvairių Europos valstybių iškilusias nereikalingus barjerus, kurie trukdo plėtoti žmonių laisvę ir gerovę, kliudo laisvai judėti žmonėms, prekėms ir paslaugoms bei idėjomis, politinėms pažiūroms, pasaulio naujienoms, kultūriniam planams ir elgesio modeliams; antra, integracija leidžia bendrai rūpintis visuomenės turtu, kuris yra svarbus visam žemynui, arba tais projektais, kurių neįmanoma efektyviai įgyvendinti vien dviejų ar daugiau kaimyninių Europos valstybių dvišaliais susitarimais.

Pastangos įgyvendinant šiuos du tikslus, t.y. panaikinti barjerus ir racionaliai spręsti klausimus, kurie turi būti sprendžiami Europiniu lygiu, nėra ir niekad nebus iki galo baigtos. Įvairūs barjerai ir kliūtys vis dar egzistuoja, o Briuselio lygmens sprendimų tikrai yra gerokai per daug, nei būtina idealiu atveju. Jų tikrai yra daug daugiau, nei norėtųsi įvairių valstybių narių žmonės. Ponios ir ponai, neabejoju, kad Jūs tą irgi puikiai žinote. Todėl noriu retoriškai Jūsų paklausti, ar kiekvieną kartą balsuodami esate tikri, kad Jūsų sprendžiamas klausimas turėtų būti sprendžiamas šiuose rėimuose, o ne arčiau piliečių, kitaip sakant, atskirose Europos valstybėse? Dabartinė politiškai korektiška retorika nagrinėja kitus potencialius Europos integracijos poveikio aspektus, tačiau jie dažniausiai yra šalutinio ar nereikšmingo pobūdžio. Jie daugiau susiję su profesionalių politikų ir su jais susijusių asmenų ambicijomis, nei su valstybių narių eilinių piliečių interesais.

Jau sakiau, kad čekams nebuvo ir toliau nėra alternatyvos ES narystei, ir man džiugu tai akcentuoti ir pabrėžti, tačiau tai tik pusė to, ką noriu pasakyti. Kita pusė – tai visiškai logiškas teiginys, kad egzistuoja ir visą pusę pastarojo šimtmečio egzistavo keletas alternatyvių galimų ir teisėtų Europos integracijos metodų ir formų. Istorija neturi galutinio taško. Teigti, kad *status quo*, kitaip sakant, dabartinė ES institucinė sąranga – tai amžina nekritikuotina dogma, yra klaida, kuri, deja, toliau plinta, nors tai tiesiogiai prieštarauja racionaliam mąstymui ir visai daugiau kaip dviejų tūkstančių metų Europos civilizacijos raidos istorijai. Teigti, kad „dar glaudesnė Sąjunga“, kitaip sakant, dar didesnė valstybių narių politinė integracija, yra vienintelis teisingas Europos Sąjungos plėtros kelias, taip pat klaida, kuri postuluojuama *a priori*, ir todėl taip pat negali būti kritikuojama.

Nė vienas Europos demokratas nei *status quo*, nei postulato, kad glaudesnė integracija teikia neginčijamos naudos, neturėtų laikyti šventais ir neliečiamais dalykais. Nepriimtina, kai juos primeta žmonės, kurie, cituojant garsųjį čekų rašytoją Milaną Kunderą, save laiko Europos integracijos „raktų saugotojais“.

Maža to, akivaizdu, kad ES institucinė sąranga nėra savitiksli dalykas, o priemonė pasiekti realų rezultatą. Tas rezultatas – tai ne kas kita kaip asmens laisvė ir ekonominių susitarimų rinkinys, skirtas sukurti gerovę. Kitaip sakant, rinkos ekonomika.

Žinoma, valstybių narių piliečiai trokšta šių dalykų, tačiau per 20 metų nuo komunizmo griūties daug kartų pamatėme, kad jų labiau trokšta ir jie labiau rūpi tiems žmonėms, kurie didžiąją dalį dvidešimtojo amžiaus gyveno tironijos sąlygomis ir nukentėjo nuo nefunkcionalios, centriniu planavimu pagrįstos valstybinės ekonomikos. Šie žmonės visiškai pagrįstai yra jautresni ir aiškiau mato apraiškas ar tendencijas, kurios neatitinka laisvės ir gerovės tikslų. Čekijos Respublikos piliečiai priklauso šiai žmonių kategorijai.

Dabartinė ES sprendimų priėmimo sistema skiriasi nuo istorijos išbandytos ir patikrintos parlamentinės demokratijos sistemos. Normalios parlamentinės sistemos sąlygomis viena grupė remia vyriausybę, o kita – opoziciją. Tačiau, jei tik aš neklystu, Europos Parlamente padėtis kitokia. Čia egzistuoja vienintelė alternatyva, o tie, kurie išdrįsta svarstyti kitus variantus, apšaukiami Europos integracijos priešais. Toje Europos dalyje, kur aš gyvenu, dar palyginti neseniai veikė politinė sistema, kur alternatyvos buvo uždraustos ir todėl parlamentinė opozicija neegzistavo. Karti patirtis mus išmokė, kad jei nėra opozicijos, nėra ir laisvės. Štai kodėl būtinas politinių alternatyvų egzistavimas.

Tai dar ne viskas. Įvairių valstybių narių piliečių ir jų atstovų ES santykiai skiriasi nuo įprastų rinkėjų ir jiems atstovaujančių politikų santykių. Distancija tarp ES piliečių ir jų atstovų yra didesnė nei pavienių valstybių narių viduje, ir ne vien geografinė prasme. Šis padėtis dažnai apibūdinama įvairiais žodžiais: demokratinis deficitas, demokratinės atsakomybės praradimas, situacija, kai sprendimus priima ne išrinkti, o atrinkti pareigūnai, sprendimų priėmimo biurokratizavimas, t.t. Atmestose Europos Konstitucijoje ir mažai nuo jos besiskiriančioje Lisabonos sutartyje siūlomi *status quo*

pakeitimai tik dar padidins šį deficitą.

Nėra Europos demonstracinių versijų, Europos tautos, todėl šio deficito negalima pašalinti, stiprinant Europos Parlamento vaidmenį. Tai tik pablogintų padėtį, o valstybių narių piliečiai jautų dar didesnį susvetimėjimą ES institucijoms. Bandymai įpūsti naujos gyvybės į esamos formos Europos integraciją, ar mėginimai susilpninti valstybių narių vaidmenį naujos daugiakultūrinės ir daugianacionalinės Europos pilietinės visuomenės vardan nepadės išspręsti problemos. Tokios pastangos anksčiau žlugdavo, nes jos prieštaravo natūraliai istorinei raidai.

Baiminuosi, kad pastangos spartinti ir gilinti integraciją, ir Europos Sąjungos piliečių pragyvenimo lygį keičiančių sprendimų priėmimo vis didesnis perkėlimas į Europos lygmenį gali turėti grėsmingų padarinių visiems per pusę pastarojo šimtmečio Europoje pasiektiems teigiamiesiems dalykams. Todėl nenuvertinkime daugelio valstybių narių susirūpinimo, kad jų gyvenimą įtakojantys sprendimai bus priimami kitur, joms nedalyvaujant, o jų galimybės daryti įtaką sprendimų priėmimo procesui bus labai ribotos. Be kitų dalykų, ligšiolinę ES sėkmę lėmė tai, kad kiekvienos valstybės narės nuomonė balsavimo metu turėjo vienodą svorį, todėl negalėjo būti ignoruojama. Neleiskime susiformuoti situacijai, kai valstybių narių piliečiai gyvena jausdami, kad ES projektas nėra jų pačių, kad jis įgyvendinamas ne taip, kaip jie norėtų, ir kad jiems telieka jį priimti. Galime lengvai ir greitai pajusti, kad vėl gyvename tokiomis sąlygomis, kurias šiuo metu iš įpratimo laikome praeities dalyku.

Šis aspektas taip pat artimai susijęs su gerovės klausimu. Būtina atvirai pasakyti, kad dabartinė ES ekonominė sistema susijusi su rinkos suvaržymais ir centralizuotai kontroliuojamos ekonomikos nuolatiniu stiprinimu. Nors istorija yra mums pateikusi pakankamai įrodymų, kad šis kelias niekur neveda, mes ir vėl juo žengiame. Rinkos procesų spontaniškumo ribojimų laipsnis ir ekonomikos politinio reguliavimo laipsnis nuolat didėja.

Pastaruoju metu šią tendenciją dar sustiprino neteisingas dabartinės finansinės ir ekonominės krizės priežasčių aiškinimas, verčiant kaltę rinkai, tačiau nenurodant, kad tikroji priežastis buvo priešinga, t.y. politinis manipuliavimas rinka. Čia ir vėl būtina prisiminti mano Europos dalies istorinę patirtį ir mūsų išmoktas pamokas.

Neabejoju, kad daugelis Jūsų esate girdėję apie XIX a. prancūzų ekonomistą Frederico Bastiato ir jo garsiąją Žvakių gamintojų peticiją, kuri iki šių dienų yra puikiai žinomas standartinis tekstas, iliustruojantis politinio kišimosi į ekonomiką absurdiškumą. 2008 m. lapkričio 14 d. Europos Komisija priėmė ne Bastiato stiliumi parašytą grožinės literatūros kūrinį, o tikrą žvakių gamintojų peticiją ir nustatė 66% mokestį iš Kinijos importuojamoms žvakėms. Negalėjau patikėti, kad 160 metų senumo literatūrinis esė tapo tikrove, tačiau būtent taip ir atsitiko. Panašių priemonių taikymo plačiuoju mastu neišvengiama pasekmė yra ta, kad Europa atsiliks ekonomiškai, o ekonomikos augimas sulėtės ar net visais sustos. Vienintelis sprendimas – Europos ekonomikos liberalizavimas ir reguliavimo panaikinimas.

Visa tai kalbu todėl, kad man rūpi demokratiška ir klestinti Europos ateitis. Bandau Jums priminti pagrindinius principus, kuriais šimtmečius ar tūkstantmečius rėmėsi Europos civilizacija. Šių principų gyvybiškumas yra nesenstantis ir universalus, todėl jų turėtų būti laikomasi šiandieninėje ES. Tvirtai tikiu, kad įvairių valstybių narių piliečiai trokšta taikos, demokratijos ir ekonominės gerovės.

Šiuo metu aišku, kad pats svarbiausias dalykas – užtikrinti, kad atvira diskusija dėl šių klausimų nebūtų prilyginama pačios Europos integracijos idėjos puolimui. Mes visada tikėjome, kad leidimas diskutuoti šiais rimtais klausimais, galimybė būti išgirstam, galimybė siūlyti vienintelės teisingos nuomonės alternatyvas, nepriklausomai nuo to, kiek jos yra mums gali atrodyti nepriimtinos, yra būtent tokia demokratija, kuri keturis dešimtmečius buvo mums neprieinama. Mes, kurie ne savo noru didžiąją dalį savo gyvenimo nugyvenome matydami, kad laisvas keitimasis idėjomis yra pagrindinė sveikos demokratijos sąlyga, tikime, kad ši sąlyga bus gerbiama ir ateityje. Tai galimybė ir nepakeičiamas būdas pasiekti, kad Europa taptų laisvesnė, demokratiškesnė ir labiau klestinti.

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, pone Prezidente, Jūs pageidavote kreiptis į Europos Parlamentą. Mes mielai patenkinome Jūsų norą. Pone Prezidente, anksčiau Jūs tikrai nebūtumėte turėjęs galimybės pasakyti šios kalbos.

(Plojimai)

Ačiū Dievui, kad gyvename Europinės demokratijos sąlygomis ir galime laisvai reikšti savo nuomonę.

(Aplodisimentai ir sujudimas)

Ponios ir ponai, esame viena Europos šeima; kaip ir kiekvienoje egzistuoja nuomonių skirtumų. Pone Prezidente, pritariu, kai Jūs sakote – tenoriu pasakyti keletą pastabų, nes jaučiu, kad turiu tai padaryti –: esame žmonių bendrija. Žmonių bendrijai būdinga tai, kad ji turi privalumų, stiprių savybių, trūkumų ir silpnybių. Veikdami kartu, turime stiprinti stipriąsias savybes ir stengtis atsikratyti silpnybių. Aš taip pat pritariu Jums, kai sakote, kad turime klausti, ar kiekvienas mūsų priimamas sprendimas tikrai negali būti priimtas kitur. Taip, tačiau mūsų nacionalinės sostinės taip pat gali užduoti sau klausimą, ar nebūtų geriau, jei daugelis sprendimų būtų priimami ne nacionaliniu lygiu, o mūsų miestuose ir bendruomenėse.

(Plojimai)

Leiskite pasakyti paskutinį komentarą dėl mūsų Parlamento suvokimo apie save: dėkojame, kad pripažinote, jog šis Europos Parlamentas yra svarbi institucija. Jei nebūtume tokie įtakingi, šiuo metu nepriimtume 75% visų įstatymų ir nedalyvautume priimant beveik 100% statymų, susijusių su Lisabonos sutartimi, nes priešingu atveju sprendimai Europoje būtų priimami biurokratinėmis priemonėmis. Tačiau dabar sprendžia Europos Parlamentas.

(Ilgi plojimai)

Pone Prezidente, dėkojame už apsilankymą. Tai buvo Europoje egzistuojančių nuomonių įvairovės ir mūsų europinės demokratijos išraiška, o esant demokratijai, viską lemia daugumos nuomonė. Noriu paraginti toliau kartu kovoti už šią demokratiją, už Europą, už vienybę ir taiką.

(Ovacijos atsistojus)

PIRMININKAVO: D. WALLIS*Pirmininko pavaduotoja***9. Balsuoti skirtas laikas (tęsinys)**

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Ponia pirmininke, pastarąjį kartą, kai valstybės ar vyriausybės vadovo vizito metu matėme tokį nuomonės demonstravimą, šio Parlamento pirmininkas reagavo labai griežtai. Tąkart tai buvo įsisiję su klausimu, kuris taip pat rūpėjo jam asmeniškai, t.y. Lisabonos sutartis. Šiandieną, kai socialistai nutraukia ir taip išžiliai elgiasi Prezidento, suverenaus išrinkto valstybės Prezidento, kalbos metu, pirmininkas nedaro nieko. Ar žinote, kas tai yra? Tai ne demokratija, tai despotizmas. Reikalauju imtis atitinkamų priemonių.

Avril Doyle (PPE-DE). – Ponia pirmininke, manau, kad yra didelis šio Parlamento, o taip pat Pirmininkaujančiosios Čekijos, orumo įžeidimas, kai yra kenkiama Prezidento V.Klausso oficialiam vizitui, leidžiant panaudoti šią progą medžiagos, skirtos paveikti Lisabonos Sutarties ratifikavimo rezultatus, platinimui. Jei tai leistina (noriu išgirsti Jūsų sprendimą šiuo klausimu), logiška išvada bus chaoso receptas mūsų koridoriuose, kai gausūs būriai kiekvienos ginčo pusės šalininkų užpildys šiuos rūmus ir konkuruos agresyviai gindami savo nuomones. Prašau užtikrinti, kad Biuras neleistų panašiams atvejams pasikartoti.

(Įvairi reakcija)

Martin Schulz (PSE). – (DE) Ponia pirmininke, labai Jums dėkoju. Siūlau prieš pradėdant šūkauti pirmiausia išklausti, ką noriu pasakyti.

Ką tik kalbėjo kolegė Parlamentarė, kuri dažnai skirtingai prisimena įvairius dalykus. Noriu kai ką Jums priminti: kai Ministras Pirmininkas J. Sócrates norėjo pasisakyti šiame Parlamente Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos pasirašymo proga, jis negalėjo to padaryti, nes buvo nutildytas šauksmais. Prezidentas Klausas galėjo kalbėti netrukdomai. Štai kuo mes skiriamės nuo jų. Labai Jums dėkoju.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Dabar galime balsuoti.

9.1. Europos saugumo strategija ir ESGP (A6-0032/2009, Karl von Wogau) (balsavimas)**9.2. NATO vaidmuo ES saugumo architektūroje (A6-0033/2009, Ari Vatanen) (balsavimas)**

- Prieš balsavimo pradžių:

Ari Vatanen, pranešėjas. – Ponia pirmininke, atsiprašau, kad gaišinu visų laiką ir verčiu vėluoti pietų, tačiau tai darau tik kartą per 10 metų, todėl tikiuosi, kad nesupyksite. Tiesą sakant, esu kaip tas Suomijos Parlamento narys, kuris per visą savo kadenciją Suomijos Parlamente atsistojo kalbėti vienintelį kartą, ir jo žodžiai buvo „ar galėtumėte uždaryti langą?“

Noriu pasakyti keletą žodžių apie šiuos tris pranešimus, kurie priklauso tam pačiam paketui, į kurį įeina K. von Wogau ir J. Saryusz-Wolski pranešimai. Šiuo metu ieškome finansinės krizės sprendimo būdų. Kaltė dėl šios krizės tenka mums patiems, ir mes sakome, kad ši krizė neturi pasikartoti., tačiau kaip yra su Europos Sąjungos *raison d'être* užkirsti kelią karams ir žmonijos krizėms? Jos taip pat neturi pasikartoti, ir jos neužgriūva mūsų kaip Parlamento pastato lubos Strasbūre. Jos neturi pasikartoti, bet tik su sąlyga, jei visi dirbsime kartu.

Primenu, kad taika – tai ne šio Parlamento sparno monopolis. Taika priklauso visiems. Stiprinti taiką – mūsų bendra pareiga. Tai šiek tiek panašu į meilę. Ji besąlygiška. Šiame gyvenime turime būti idealistai. Turime žvelgti toli pirmu, tarsi bėgtume miške. Bėgdami per mišką, nežiūrime į savo kojas. Žiūrime toli į priekį, tada žinome, kur judame ir automatiškai teisingai dedame pėdą. Būtent taip ir turime elgtis. Turime būti negailestingai sąžiningi ir prisiminti ES sukūrimo priežastį: buvo siekiama stiprinti taiką.

Aš tik sakau, kad norėdami gerbti J. Monneto ir mūsų tėvų palikimą, turime priklausyti vienintelei partijai, o tos taikos stiprinimo partijos pavadinimas – „Taip, aš galiu“. Tik tada istorija surengs mums audringas ovacijas. O langas yra atviras.

– Prieš balsavimo dėl 29 punkto pradžią:

Ari Vatanen, *pranešėjas*. – Ponia pirmininke, apgailestauju, kad gaišinu Parlamento laiką. Aš tik noriu 29 punkte pašalinti šį sakinį dėl ES operacijos štabo: „akcentuoja, kad siūlomas ES operacinis štabas suteikia šios problemos sprendimo būdą“.

(Žodinis pakeitimas buvo priimtas.)

– Prieš balsavimo dėl 43 punkto pradžią:

Vytautas Landsbergis, *PPE-DE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, noriu pasiūlyti du žodinius šio punkto pakeitimus. Pirma, susirūpinimą keliančių punktų sąrašė žodžius „žmogaus teisės ir teisės viešpatavimas“ siūlau rašyti pirmu punktu, o ne paskutiniu.

Antrasis žodinis pakeitimas susijęs su antrąja punkto dalimi, kur apie demokratišką Rusiją kalbama, nenustatant laiko rėmų. Kadangi demokratiškumo sąvokos apibrėžimai labai skiriasi, būtų gerai ką nors įterpti. Todėl mano žodinis pasiūlymas yra po žodžio „demokratija“ įterpti šiuos žodžius: „ir nenaudoja karinių grasinimų kaip politinio spaudimo savi kaimynams priemonės“.

Kadangi mes negalime remti tokios politikos, prašau pritarti šiam pakeitimui.

(Žodiniai pakeitimai buvo priimti.)

9.3. Barselonos procesas: Sąjunga Viduržemio jūros regionui (A6-0502/2008, Pasqualina Napoletano) (balsavimas)

9.4. Europos kaimynystės ir partnerystės priemonės peržiūrėjimas (A6-0037/2009, Konrad Szymański) (balsavimas)

9.5. Priemonių, išskyrus oficialios pagalbos plėtros, finansavimas valstybėse, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1905/2006 (A6-0036/2009, Thijs Berman) (balsavimas)

– Prieš balsavimo pradžią:

Thijs Berman, *pranešėjas*. – Ponia pirmininke, norėčiau šį pranešimą grąžinti komitetui pagal 168(2).taisyklę. Tiek šis demokratiškai išrinktas Parlamentas, tiek Europos Komisija mato būtinybę įtraukti tam tikras kuklias ES ir besivystančių šalių bendradarbiavimo formas, priemones, kurios nėra skirtos išimtinai mažinti skurdą, pavyzdžiui, čia ir ten veikiančių universitetų mainų programos.

Plėtros biudžetas nėra skirtas tokio pobūdžio bendradarbiavimui, tačiau kai kurie Parlamentarai reikalauja naudoti teisinį pagrindą, leidžiantį mums finansuoti šias priemones plėtros biudžeto lėšomis, nors mes, rengdami šį pranešimą, būtent to ir siekėme išvengti.

Mums nepavyko apsiekti susitarimo. Priėmus 1 pakeitimą, šis pranešimas taptų nenuoseklus ir prieštarautų labiausiai skurstančių pasaulio žmonių interesams. Todėl manau, kad turėtume grąžinti šį pranešimą Plėtros komitetui, siekiant susitarti, kad teisinis pagrindas turėtų aiškią šio Parlamento daugumos paramą.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Ponia pirmininke, iš tiesų yra interpretavimo skirtumų. Plėtros komiteto parengta teisinė interpretacija prieštarauja Užsienio reikalų komiteto bei Teisės reikalų ir vidaus rinkos komiteto interpretacijoms, ji neatitinka mūsų Parlamento teisės tarnybos parengtos teisinės interpretacijos, Europos Teisingumo Teismo praktikos, taip pat Tarybos ir Komisijos požiūrio, todėl mes, daugumos atstovai, reikalaujame vadovautis šiame pakeitime nustatytu pagrindu.

Todėl prašau atšaukti prašymą grąžinti pranešimą komitetui. Kalbant apie pranešimo esmę, nuomonių skirtumų nėra. Mes visi sutariame dėl esmės, nuomonės skiriasi tik dėl teisinės interpretacijos, o grąžinus pranešimą komitetui, šie skirtumai neišnyks.

Ana Maria Gomes (PSE). - Ponia pirmininke, noriu palaikyti pranešėją. Po vakar įvykusių diskusijų ir atsižvelgiant į Komisijos įnašą, aš tvirtai manau, kad tolesnės diskusijos nebūtinės, ir kad mes turime surasti tinkamą teisinį pagrindą toms priemonėms, kurios nėra grynosios OTP (oficialios tiesioginės pagalbos) priemonės, tačiau vis tiek yra labai svarbios, plėtojant bendradarbiavimą su besivystančiomis šalimis, ir todėl neįeina į kitų instrumentų, skirtų bendradarbiavimui su išsivysčiusiomis šalimis, nei į dabartinės VRBP (Vystymąsi remiančio bendradarbiavimo priemonės) taikymo sritį.

Taip pat labai svarbu užšaldyti bendradarbiavimui skirtas VRBP lėšas, remiantis OTP kriterijais, todėl palaikau mūsų kolegą T. Bermano prašymą skirti daugiau laiko svarstymui.

(Parlamentas sutiko patenkinti prašymą.)

9.6. Europos Sąjungos leidinių biuro organizavimas ir veikla (A6-0426/2008, Hanne Dahl) (balsavimas)

10. Paaiškinimai dėl balsavimo

(Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo)

- Rezoliucijos pasiūlymas (B6-0100/2009): Europos Sąjungos vaidmuo Vidurio Rytuose

David Sumberg (PPE-DE). – Ponia pirmininke, atsistojau, kad paaiškinčiau faktą, kodėl buvau vienas iš vos penkių šio Parlamento narių, balsavusių prieš šią rezoliuciją. Taip pasielgiau ne todėl, kad nenoriu, kad ekonominė pagalba būtų teikiama tiems, kas tragiškai nukentėjo nuo šios krizės, ar kad jiems dėl šios priežasties būtų teikiama pagalba, o tiesiog todėl, kad ši rezoliucija, kaip ir dauguma rezoliucijų dėl Vidurio Rytų, nėra tobula. Ji netobula, nes nenustato, kas šioje situacijoje yra teisingas, o kas neteisingas, o to nepadarius, rezoliucija negali būti priimta.

Faktas, kad esama padėtis Gazoje susiklostė dėl Hamas grupuotės veiksmų, nes ji šaudė bombas ir raketas į suverenią valstybę, kuri, kaip ir kiekviena suvereni valstybė, turi teisę reaguoti ir ginti savo gyventojus. Kol šio Parlamento rezoliucijoje nebus aiškiai įvardyta, kam tenka atsakomybė už šią krizę, tol pačios rezoliucijos negalės būti efektyvios. Atėjo laikas, kai šis Parlamentas turi pasakyti Hamas: „Pripažinkite Izraelio valstybę, dalyvaukite derybose ir atsisakykite jūsų chartijoje skelbiamų antisemitinių pažiūrų, o tada galėsime pradėti taikos procesą“.

- Pranešimas: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, labai svarbu, kad suaugusieji priimtų daugiau atsakomybės už vaikams sudaromas sąlygas ir gyvenimo teikiamas galimybes. Pavyzdžiui, galvoju apie ginkluotus konfliktus, į kuriuos įpainioti vaikai, kai jie dažnai jėga verčiami kariauti prieš savo valią, kai jie susiduria su mirtinu pavojumi, kenčia badą, kai jiems trūksta medicininės priežiūros. Tačiau balsavau prieš šį pranešimą dėl jo pozicijos, palaikančios abortus. Nenormalu deklaruoti pastangas vaikų labui, tuo pat metu faktiškai išreiškiant paramą iniciatyvoms, atimančioms jų teisę į gyvenimą.

Syed Kamall (PPE-DE). – Ponia pirmininke, didžioji filosofė Whitney Houston yra pasakiusi: „Aš tikiu, kad vaikai yra mūsų ateitis. Mokykime juos gerų dalykų ir leiskime jiems rodyti kelią. Parodykite jiems visą grožį, kuris glūdi jų viduje.“

Šis pranešimas įdomus tuo, kad tai pirmas kartas, kai mes įvairiais būdais kalbame apie būsimos plėtos raktą. Pažymėtina, kad kalbame apie vaikų vystymąsi ir vaikų švietimą, o ne apie mergaičių švietimą – jei išmokysi moterį, išmokysi visą šeimą, taip pat apie pradinį lavinimą.

Mūsų supratimas apie pirminį lavinimą turi vieną paprastą trūkumą: mes visada manome, kad valstybė turi sprendimą. Raginu visus savo kolegas šiame Parlamente pažvelgti į pasiūlymus, kuriuos akcentavo Niukastlio universiteto E. G. Westo centras, nagrinėjantis skurdžiai gyvenančiųjų privatų švietimą. Valstybė nesugebėjo suteikti švietimo skurdžiai gyvenantiems vaikams, todėl tėvai patys susiorganizavo ir finansavo nevalstybinį švietimą; taigi, jie yra pajėgūs subsidijuoti skurdžiai gyvenančius bedarbius. Ieškant sprendimų, kaip padėti skurdžiausiems mūsų visuomenės nariams, visus raginu žvelgti plačiau, o ne vien tikėtis valstybės paramos.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Ponia pirmininke, skaudančia širdimi balsavau prieš G. Kinnock pranešimą, nors jame nagrinėjamos problemos yra labai svarbios. Tragedijos vyksta visame pasaulyje, tačiau šio pranešimo

pagrindą sudaro JT Vaiko teisių konvencija, o mes judame tolyn ir vis dažniau remiamės šia konvencija, kuri turi labai daug trūkumų.

Ši konvencija nuo pat pradžių buvo kompromisinė; ji visada buvo įvairių dalykų mišinys, iš vienos pusės, šioje konvencijoje yra daug gero, tačiau iš kitos pusės, kai kurios jos dalys yra absoliučiai netinkamos. Ji buvo parengta 1989 m., tais laikais, kai mes dar nežinojome apie kai kuriuos pavojus. Pavyzdžiui, vaikams suteikiamos visos teisės naudotis masinėmis informacijos priemonėmis ir atvirkščiai.

Taigi, visą šį pranešimą mes grindžiame labai daug trūkumų turinčia konvencija, kurioje dar nustatyta, kad vienintelį geriausių vaiko interesų arbitras yra valstybė, o ne šeima, taigi, faktiškai tėvai laikomi maitintojais ir globėjais, bet ne teisių nustatytojais. Todėl buvau priversta balsuoti prieš šį pranešimą. Jame taip pat kalbama apie abortus, kuriems nėra vietos vaikų teisių kontekste.

Daniel Hannan (NI). – Ponia pirmininke, manau, kad mūsų rinkėjams būtų įdomu pamatyti mūsų pasiektą pažangą šiose srityse. Artėjant referendumui Airijoje, o ypač po jo, mums buvo sakoma, kad Europos Sąjungai nesiseka kurti bendros užsienio politikos, ir kad ji tikrai nesikiša į abortus reglamentuojančių įstatymų sritį, tačiau dabar matome, kad šie du klausimai kartu įtraukti į vieną pranešimą. Ignoruodami mūsų duotus pažadus išsiklausti į žmonių nuomonę ir savo politiką formuoti taip, kad ji atitiktų žmonių reikalavimus, mes vis tiek darėme savo.

Labai gerą iliustraciją matėme šį rytą, kai klausėmės Čekijos Respublikos Prezidento kalbos. Tam tikrais aspektais jo kalba buvo beveik banali. Jis akcentavo vieną labai banalų ir neginčijamą mintį, kad vyriausybės geriau dirba tada, kai yra opozicija, ir kad mes turėtume toleruoti kitokias pažiūras. Kaip šis Parlamentas reagavo, kai jis pasakė, kad mes turėtume toleruoti kitokias pažiūras? PSE ir PPE-DE frakcijų atstovai atsuko nugaras ir išėjo. Jie ne tik nenori kalbėti su kitokių pažiūrų žmonėmis, bet net negali jų klausyti. Ar bereikia geresnio pavyzdžio, iliustruojančio šio Parlamento požiūrį į rinkėjus? Jei manote, kas esu neteisis, įrodykite, kad aš klystu: surinkite Jūsų žadėtus referendumus, atiduokite Lisabonos sutartį žmonių teismui. *Pactio Olisipiensis censenda est.*

- Pranešimas: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, Direktyvos 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimo su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje perkėlimas į nacionalinę teisę turi ypač lemiamą reikšmę krizės metu, kai būtina užtikrinti, kad valdymas žengtų koją kojon su socialine atsakomybe, ir kad nesant galimybės išsaugoti darbo vietas, darbuotojams būtų garantuotas perkvalifikavimas ir sklandus perėjimas į naują darbą. Direktyvos nuostatas valstybėse narėse būtina įgyvendinti abiem aspektais. Todėl balsavau už J. Cottigny pranešimą.

- Pranešimas: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ponia pirmininke, socialinė ekonomika yra gyvybiškai svarbi vietos ir regioninei plėtrai. Lisabonos strategijoje nustatyta, kad ji yra bendros užimtumo politikos sudėtinė dalis. Statistiniai duomenys rodo, kad ji buvo įtakingas ekonomikos sektorius, kuriantis naujas darbo vietas ES ir suteikiantis darbo 11 milijonų žmonių, o tai beveik 7% visos darbo jėgos. Taip pat verta akcentuoti socialinės ekonomikos vaidmenį kaimo vietovėse, skatinant ekonominę plėtrą regeneruojant nykstančias pramonės zonas ir kuriant bei išlaikant naujas darbo vietas.

Todėl matome, kad socialinė ekonomika tapo neatsiejamu veiksniu, užtikrinančiu ekonominio augimo stabilumą ir tvarumą, nes ji atlieka lemiamą vaidmenį sprendžiant naujas socialines problemas. Jos vaidmuo taip pat išaugo tradiciniuose sektoriuose, pavyzdžiui, prekyboje, žemės ūkyje ir pramonėje. Todėl labai svarbu, kad socialinė ekonomika būtų įtraukiama į tas strategijas, kuriomis siekiama spartinti pramonės bei socialinę-ekonominę plėtrą.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, krizė nebuvo vienintelė priežastis, paskatinusi identifikuoti rinkoje veikiančias asociacijas, fondus, kooperatyvus ir visą socialinę ekonomiką, kurioje piliečiai dalyvauja suinteresuotų šalių teisėmis, o jos indėlis kuriant BVP yra svarbus ne tik socialine prasme, bet ir turi pamatuojamą ekonominę pusę. Tačiau ypač dabar kiekviena nauja darbo vieta, kiekvienas socialinių paslaugų patobulinimas turi ypatingą vertę. Aš pritariu šiam pranešimui ir tikiuosi naujo Europos Komisijos požiūrio, apimančio organizacinę ir finansinę paramą socialinei ekonomikai, pavyzdžiui, supaprastinant ES finansavimo gavimo administracinių procedūras. Todėl balsavau už šį pranešimą.

Syed Kamall (PPE-DE). – Ponia pirmininke, skaitydamas šį pranešimą, aptikau socialinės ekonomikos apibrėžimą, kuris mane sudomino. Akcentuojami du dalykai, kurie mane nustebino: pirmasis – socialinių tikslų viršenybė prieš kapitalą, antrasis – solidarumo ir atsakingumo principas. Be to, apibrėžime kalbama apie narių taikomą demokratinę kontrolę. Neužsimenama apie laisva valia atliekamus nevaržomus mainus tarp pardavėjo ir pirkėjo, siekiant sukurti pelno, kurį vėliau galima reinvestuoti į naujų darbo vietų kūrimą. Ar gali būti labiau socialinis dalykas už pastangas uždirbti pelno, skirto reinvestuoti į naujų darbo vietų kūrimą šalies gyventojams?

Kai pradėdame koncentruoti dėmesį į vadinamuosius socialinius poreikius, o ne į poreikį uždirbti pelno bei būtinybę užtikrinti naujų darbo vietų kūrimą ir gerovės skaidą visoje ekonomikoje, galiausiai patenkame į spąstus, apie kuriuos praeito šimtmečio pradžioje išpėjo didysis austrų ekonomistas Hayek, taip pat Ayn Rand, kai, pamiršus apie pelną, pasukama slidžiu vergijos keliu. Dėl šios priežasties balsavau prieš šį pranešimą.

- Pranešimas: Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Ponia pirmininke, labai džiaugiuosi, kad šiame Parlamente mes toliau gana rimtai žiūrime į psichikos sveikatos klausimą ir teikiame jam gana didelį prioritetą. Jis ir toliau turi likti svarbiu ES sveikatos politikos darbotvarkės punktu, nes kas ketvirtas žmogus bent kartą gyvenime susergera kenčia depresine liga, o iki 2020 m. išsivysčiusiame pasaulyje ji taps labiausiai paplitusia liga.

Tačiau baiminuosi, kad valstybėse narėse, taip pat ir mano atstovaujamoje, mes vadovaujamės teorija; mes tik kalbame. Mūsų psichikos sveikatos politika pateikta dokumente, kuris vadinasi „Pokyčių vizija“, o pranešėjo parengtame pranešime skambantys raginimai imtis veiksmų yra konstatuoti mūsų nacionalinėje politikoje ir įtvirtinti mūsų teisės aktais.

Tačiau bijau, kad šiuo metu teikiamos psichikos sveikatos paslaugos visiškai neatitinka savo tikslo. Egzistuoja didžiulis neatitikimas tarp teorijų ir pranešimų, o mes nuolat, ypač mano šalyje, esame per vieną veiksmų planą nutolę nuo veiksmų. Bijau, kad psichikos sveikatos paslaugos ir jų teikimas tiems, kuriems jų reikia, daugumos mūsų valstybių narių psichikos sveikatos politikoje toliau bus Pelenės vietoje. Šią padėtį būtina keisti.

Neena Gill (PSE). – Ponia pirmininke, kas ketvirtas žmogus bent kartą gyvenime susiduria su psichikos sveikatos problemomis. Aštuonios iš dešimties negalios priežasčių yra psichikos sveikatos dalykai; psichikos sveikatos problemos turi milžiniškos įtakos tiems, kurių jos tiesiogiai nepaliečia. Todėl skubiai privalome parengti psichikos sveikatos teisės aktų, kurie galėtų tinkamai skleisti supratimą apie geros psichikos sveikatos svarbą.

Žinia, kurią stengiausi skelbti savo rinkimų apylinkėje Vakarų Midlenduose, yra ta, kad žiniasklaidai, internetui, mokykloms ir darbovietėms tenka gyvybiškai svarbus vaidmuo, didinant visuomenės sąmoningumą.

Tačiau mums taip pat reikia daugiau psichikos sveikatos srities ir psichikos bei fizinės sveikatos problemų sąveikos tyrimų, taip pat paaiškinimų, kaip būtų galima teikti Europos socialinio fondo ir Europos regioninės plėtros fondo finansavimą psichikos sveikatos iniciatyvoms. Šių klausimų reikia imtis skubiai.

Darbdaviai taip pat privalo skatinti sveikas darbo sąlygas, atkreipiant dėmesį į darbo sukeliamą stresą ir psichikos sutrikimų darbe priežastis, bei jas šalinti. Todėl mano buvo labai malonu paremti šį pranešimą.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, 90% savižudybių yra susiję su psichikos sveikatos problemomis. Žymiai didėja skaičius žmonių, sergančių depresija ir kitomis civilizacijos sukeliamomis ligomis, kurių priežastis – stresas ir didelis gyvenimo tempas. Europos gyventojų senėjimas susijęs su tuo, kad vis daugiau žmonių susergera senatvės ligomis. Pastangos užkirsti kelią psichikos sveikatos problemoms ir jas diagnozuoti, kova su atskirtimi ir stigmatizavimu bei parama ligoniams ir jų šeimoms yra reikšmingi žingsniai, siekiant apsaugoti mūsų visuomenės sveikatą. Todėl nuoširdžiai parėmiau E. Tzampazi pranešimą.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Ponia pirmininke, aš balsavau už šį pranešimą, tačiau jaučiau, kad čia ir komitete praradome progą įtraukti elektrošoką ir rekomenduoti visiems laikams uždrausti šį labiausiai kankinamą iš visų gydymo būdų, kuris šiuo metu dar yra taikomas daugelyje Europos šalių.

Kita sritis, kuri man kelia didelių abejonių, yra stiprėjantis judėjimas už tai, kad visi maži vaikai būtų tikrinami dėl psichikos sveikatos problemų ir būtų skiriamas atitinkamas gydymas vaistais. Nors reikia pasidžiaugti, kad šis pranešimas neina taip toli, jame trumpai užsimenama apie vaikų tikrinimą. Tikrinant vaikus, daugelis iš jų gali neatrodyti normalūs, tačiau nepaisant to jie puikiai vystosi. Svarbiausias klausimas, kurį turime sau užduoti, turėdami omenyje auganti psichikos sveikatos problemų skaičių, skamba taip: kodėl blogėja padėtis,

visų pirma atsižvelgiant į savižudybes? Gal mes neleidžiame žmonių civilizacijai egzistuoti tokiu būdu, kuris leidžia žmogui normaliai ir sveikai gyventi? Blogėjant psichikos sveikatai, mes privalome gerai pagalbėti apie visuomenę, kurią kuriame.

- Rezoliucijos pasiūlymas B6-0097/2009: CŽV tariamas naudojimas Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Ponia pirmininke, aš nepritariu šiai rezoliucijai ir balsavau prieš jos priėmimą dėl šių priežasčių:

- 1) egzistuoja krizė, ES ir kitos institucijos susiduria su rimtomis problemomis, kurioms būtinas dėmesys;
- 2) tariamų skrydžių tyrimo išlaidos, kurias padengė ES, sudarė milijonus eurų; tyrimų metu išaiškinta atvejų, susijusių su asmenimis, žvėriškai žudančiais ir žudžiusiais nekaltus žmones, įskaitant ES piliečius, todėl mūsų pareiga ginti savo piliečius bei teikti pagalbą terorizmo aukoms.

Nepaprastai emociingas požiūris į šiuos skrydžius ir dar vieno, brangiai kainuojančio, politinio skandalo sukurstymas nesukūrė pridėtinės vertės ir užkrovė išlaidų našta Europos mokesčių mokėtojams. Sakoma, kad už pamokas reikia mokėti, ir mes sumokėjome šią kainą. Todėl turime turėti tai omenyje, kai spręsimė panašias problemas ateityje.

- Pranešimas: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – Ponia pirmininke, aš labai sveikinu ir palaikau R. Miguélez Ramos pranešimą dėl taikomųjų tyrimų, susijusių su bendrąja žvejybos politika.

Tam reikalingi tobulesnis ir pažangesnis taikomųjų tyrimų panaudojimas. Mūsų žvejybos išteklių išsaugojimas ir priežiūra yra gyvybiškai svarbus klausimas, kurį sprendžiant labai sunku sukurti teisingą pusiausvyrą. Naujausių mokslo pasiekimų panaudojimas gali padėti spręsti mums iškilusį uždavinį.

Tačiau nors labai vertinu šį pranešimą, noriu perspėti, kad šiais įtemptos ekonomikos laikais turime žinoti apie pastangų dubliavimo galimybę ir jos vengti. Tai bus reikalinga tam, kad mes Bendrijos lygiu nespręstume tų klausimų, kuriuos geriau palikti valstybėms narėms.

Syed Kamall (PPE-DE). – Ponia pirmininke, kai kalbame apie taikamuosius tyrimus, man įdomu, ar mums nederėtų pažvelgti į bendros žvejybos politikos trūkumus. Nepamirškime, kad daugiau kaip 40 metų įgyvendinome bendrą žvejybos politiką, kuria buvo siekiama užtikrinti Europos komercinės žvejybos funkcionavimo tvarumą, tačiau, tačiau nesulaukėme rezultatų aplinkos tvarumo ar žvejybos pramonės plėtros srityse.

Turėtume atsižvelgti į visai kitą nuosavybės teisėmis grindžiamą metodą, kurį taiko tokios valstybės, kaip Naujoji Zelandija, kurios Vyriausybė suprato, kad asmeniškai suinteresavus žmonės išlaikyti išteklius, žmonės kovos už jų išsaugojimą. Taip pat galime pažvelgti į Islandijos patirtį, kur sėkmingai taikomas į rinką orientuotas metodas, pagrįstas individualiomis apyvarčiomis kvotomis.

Žinoma, galime kiek tik norime taikyti naujas technologijas ir naujus tyrimų rezultatus, tačiau jei toliau taikysime sistemą, kai nepaisant visų inovacijų, vyriausybės detalai reguliuos, kiek žuvies leidžiama sugauti kiekvienam žvejui, taikomieji tyrimai bus visiškai laiko švaistymas. Atėjo laikas atsisakyti bendros žvejybos politikos.

- Pranešimas: I. van den Burg (A6-0047/2009)

Neena Gill (PSE). – Ponia pirmininke, šio sunkaus ekonominio klimato sąlygomis, šis pranešimas pateikia nepaprastai reikalingų apibendrintų minčių. PVM lengvatos bus naudingiausios tiems žmonėms, kuriems labiausiai reikia pagalbos – žmonėms, kurie uždirba mažiau už kitus. Manau, kad šiame pranešime taip pat kalbama apie naujų darbo vietų kūrimą, todėl aš jam pritariu. Jis siekia užtikrinti, kad darbo vietos nepranyktų šešėlinėje ekonomikoje. Tikiuosi, kad jis bus greitai įgyvendintas, ypač mano regione, Vakarų Midlenduose.

Taip pat turime pažymėti, kad privalome suteikti leidimą valstybėms narėms taikyti PV lengvatas tam tikriems produktams, siekiant kovoti prieš klimato kaitą. Skatinant žmones pirkti „žaliuosius gaminius“ yra būtent tas rinkos pagrindu veikiantis instrumentas, kuris duos didžiausios naudos. Visame pasaulyje PVM lengvatomis siekiama skatinti žmones pirkti energiją taupančius ir aplinkai nekenksmingus šaldytuvus, šaldiklius ir kitas

prekes, naudojančias didelius energijos kiekius, o sumažėjusios šių gaminių kainos padės skurdžiau gyvenantiems.

Mano Vyriausybė Jungtinėje Karalystėje pirmoji ėmėsi spręsti šį klausimą, iki 2010 m. 2,5% sumažindama PVM, ir tikiusi, kad kitos valstybės narės paseks šiuo pavyzdžiu.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Ponia pirmininke, vieninteliai mūšiai, kuriuos mes tikrai pralaimėsime, yra tie, kuriuose nedalyvausime.

Pakartotinai pateikdami mūsų siūlomus pakeitimus, kurių tikslas – teisingesnis PVM lengvatų taikymas, pirmiausia, pavyzdžiui, vaikiškiems drabužiams, naujosiose valstybėse narėse, siekiant sudaryti jiems vienodas sąlygas, mes norėjome pasiūsti aiškią žinią Komisijai ir Tarybai.

Mums pavyko pasiekti savo tikslą visais atvejais, išskyrus vieną. Nedidele balsų dauguma buvo atmestas mūsų pasiūlytas pakeitimas išvaduoti viešojo maitinimo verslą nuo biurokratinės naštos, susijusios prievole vienoje sąskaitoje nurodyti du skirtingus PVM tarifus.

Mūsų frakcija siekia, kad valstybėms narėms, kurios pasinaudos leidimu taikyti lengvatą, būtų palikta pasirinkimo galimybė viešojo maitinimo sektoriui taikyti vieną lengvatinį tarifą. Pagal dabartinį Komisijos pasiūlymo tekstą tai yra neįmanoma, nes tekstas reikalauja taikyti skirtingus tarifus, priklausomai nuo to, ar Jūs vietiniame restorane užsisakėte stiklą alaus arba taurę vyno. Kaip žmogus gali tai suprasti?

Suprantu, kad dalis kolegų Parlamentarų gerai nesuprato mūsų siūlomo pakeitimo reikšmės, tačiau Parlamento pasiūsta aiški žinia dėl šio klausimo išlieka. Buvo verta pasistengti. Ponia pirmininke, man labai malonu, kad aš ir mano frakcija kovoje išsaugojome piktą kairiųjų maniją taikyti konfiskacinius mokesčius. Privalome padaryti galą šiai „mokesčių manijai“.

- Rezoliucijos pasiūlymas B6-0097/2009: CŽV tariamas naudojimas Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis

David Sumberg (PPE-DE). – Ponia pirmininke, šis klausimas ko gero yra pats sunkiausias laisvai visuomenei. Kaip laisva visuomenė gali kovoti su tais, kurie siekia ją sunaikinti? Tai klausimas, dėl kurio privalome apsispręsti. Būtina pusiausvyra. Žinoma, mes privalome ginti žmogaus teises, ir žinoma, kad būtina laikytis teisės procedūrų, tačiau pasaulyje, kuriame mes gyvename, kartais būtina taikyti nepaprastąsias priemones. Mes Europoje ir Europos valstybėse negalime tikėtis, kad Jungtinės Valstijos viską darys vienos.

Mano šalyje šiuo metu stebime aštuonių žmonių teismo procesą; jie kaltinami bandymu susprogdinti aštuonis oro lainerius. Jiems nepavyko. Aš nežinau, ar jie yra kalti, tačiau sąmokslas žlugo. Privalome užtikrinti, kad laisva visuomenė turėtų reikiamų įrankių ir tinkamų priemonių, kad galėtų kovoti ir nugalėti tuos, kurie trokšta ją sunaikinti. Jei to nepadarysime, mes nepateisinsime mus delegavusių žmonių lūkesčių.

- Pranešimai: Karl von Wogau (A6-0032/2009) ir Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Colm Burke (PPE-DE). – Ponia pirmininke, rekomendavau mūsų delegatams iš Airijos susilaikyti nuo balsavimo dėl K. von Wogau ir A. Vataneno parengtų pranešimų, nes Airija išlaiko neutralumą.

Mūsų pozicija šiuo klausimu ir mūsų dalyvavimas Europos Sąjungoje aprašyti protokole. Kariuomenės dislokavimo bet kurioje kitoje šalyje klausimu Airija taiko trijų lygių sistemą: būtinas JT mandatas, vyriausybės leidimas ir Oireachtas, Airijos Parlamento, leidimas. Šios tvarkos bus laikomasi ir patvirtinus Lisabonos sutartį.

Tai nereiškia, kad Airija yra nepasirengusi atlikti savo vaidmens, visų pirma taikos palaikymo misijose. Pavyzdžiui, mes labai aktyviai ir sėkmingai dalyvavome misijoje Čade. Tai buvo daroma JT mandato pagrindu: JT neturėjo galimybės siųsti kariuomenės, todėl ES užpildė spragą. Mandato galiojimas baigiasi 2009 m. kovo 15 d. Taikos palaikymo požiūriu tai buvo labai sėkmingi 12 mėnesių, tebūna taip ir toliau. Airija ir ateityje užtikrins savo įnašą, dalyvaudama taikos palaikymo operacijose, kurias organizuoja JT arba Europos Sąjunga.

- Pranešimas: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Tunne Kelam (PPE-DE). – Ponia pirmininke, balsavau už A. Vataneno pranešimo 43 punktą tik todėl, kad Parlamentas pagaliau patvirtino mūsų kolegos povo V. Lansbergio žodinius jos pakeitimus. Tačiau man vis tiek yra priimtinesnė pirminė 43 punkto formuluočių, kuri baigėsi žodžiais „saugumo pasiūlymai, kuriuos

neseniai pateikė Rusijos Federacija, smarkiai pakenktų ES saugumo struktūrų patikimumui ir įvartytų pleiš tą į ES ir JAV santykius“, ir aš deklaruojau savo paramą šiai formuluotei. Šia savaitę dalyvavau ES ir Rusijos bendradarbiavimo sesijoje, ir padariau išvadą, kad mes negalime ignoruoti to, ką mūsų kolega A. Vatanen pavadino „brutalia realybe“, o konkrečiai – kad Rusijos Federacijos strateginis tikslas, deja, ir toliau yra skirstyti ES partnerius į geruosius ir bloguosius bei silpninti NATO.

David Sumberg (PPE-DE). – Ponia pirmininke, dėkoju už galimybę trumpai pasisakyti šiuo klausimu, nes mes iš klausėme absoliučiai puikų Čekijos Respublikos Prezidento kreipimąsi. Jis mums priminė apie savo ir daugelio kitų valstybių, visų pirma Rytų Europos, kurios patyrė nacių, o vėliau – faktinę komunistų okupaciją, istoriją. Tai puiki NATO ir jos išsaugojimo reikšmės iliustracija.

Europos Sąjunga turi tam tikrą vaidmenį visuomenėje, tačiau NATO vis tiek yra pagrindinis Vakarų gynybos blokas, kurio pavidalą lemia mūsų aljansas su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis.

Viena iš nerimą keliančių šio Parlamento ypatybių, kurią matau diskutuojant įvairiais klausimais, yra paslėptas, o kartais atviras antiamerikietiškas jausmas. Būtent Jungtinės Valstijos užtikrina, kad dabar čia kalbame laisvų tautų vardu, o NATO ilgus metus bus šio gyvybiškai svarbaus aljanso garantas.

Syed Kamall (PPE-DE). – Ponia pirmininke, didžiąją dalį praeito šimtmečio, taip pat šį šimtmetį, NATO padėjo išlaikyti taiką. Tačiau šiame Parlamente yra žmonių, siekiančių pakenkti institucijai, kuri leido mums plėtoti bendradarbiavimą su mūsų kolegomis Amerikoje ir JAV bei daugelyje ES valstybių.

Kokiais būdais bandoma kenkti? Ne tik puolant NATO, bet ir dubliuojant jos struktūras. Dabar matome situaciją, kai vienoje patalpoje vyksta JAV ir Kanados personalo ir ES ekspertų posėdis, o gretimame – lygiai toks pat posėdis, tik nedalyvaujant JAV ir Kanados kolegomis, kuris yra dalis ES gynybos struktūros. Koks bereikalingas išteklių ir laiko švaistymas!

Turime prisiminti gyvybiškai svarbų NATO atliktą vaidmenį, tačiau nederama pamiršti, kad naštos pasidalijimas yra dalis išsipareigojimų, susijusių su dalyvavimu NATO. Perėjus prie grynojo ES gynybos mechanizmo, šią naštą daugiausiai dalysis Britanija ir Prancūzija, o kitos valstybės slėpsis joms už nugarų. Nepamirškime gyvybiškai svarbaus NATO atlikto vaidmens; linkiu šiai organizacijai dar ilgai gyvuoti.

Colm Burke (PPE-DE). – Ponia pirmininke, tenoriu kai ką pridurti dėl to, kas jau buvo pasakyta. Laukiame, kad Airija patvirtins Lisabonos sutartį. Lisabonos sutartis numato, kad mes išsaugosime neutralumą; Sutartis nepakeis mūsų pozicijos šiuo klausimu. Mes toliau vykdysime savo pareigas taikos palaikymo misijose, jei tik bus gautas Jungtinių Tautų mandatas, o jei Europos Sąjunga pasisiūlys užpildyti spragą, mes būsimė visiškai pasirengę atlikti taikos palaikymo funkciją, kaip tai esame darę anksčiau.

John Attard-Montalto (PSE). – Ponia pirmininke, noriu paaiškinti, kad balsuojant dėl 17 pakeitimo, kuris turėjo vykti po balsavimo dėl 45 pakeitimo, aš ir greta manęs sėdintis kolega L. Grech norėjome balsuoti už kosminės erdvės demilitarizavimą, tačiau deja, tuo metu mūsų dėmesį nenorimos sutrikdė trečias asmuo, ir mes nepabalsavome taip, kaip norėjome.

- Pranešimas: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, praėjus 14 metų nuo Barcelonos konferencijos ir Euro-Viduržemio partnerystės įgyvendinimo pradžios, dabartinė pusiausvyra yra visiškai nepatenkinama. Pamėginkime įvertinti iki šiol pasiektus rezultatus, įgyvendinant duotus finansinius išsipareigojimus. Manau, kad Parlamentas teisėtai turi šią teisę, o Komisija privalo tai padaryti. Ar toliau apsimesime, kad nežinome, jog Euro-Afro-Azijos regione nėra visiškai jokios žmogaus teisių apsaugos? Kad vis dar trūksta lygių galimybių sudarymo? Kad pagarba tikėjimo laisvei tebėra svajonė? Kai ekonominis ir socialinis augimas visa dar yra silpnas, o prekyba žmonėmis, o prekyba žmonėmis didėja didžiuliais tempais, didindama nelegalių migrantų srautą, pirmiausia mano atstovaujamos teritorijos pakrantėse pietų Italijoje ir Sicilijoje? Esant šioms aplinkybėms, laisvos prekybos zonos sukūrimas negali būti vertinamas kaip galimybė, o tik kaip kelias į dar didesnę atotrūkį tarp turtingų ir skurdžių regionų.

Ponia pirmininke, baigdamas noriu pažymėti, kad nežiūrint į abejones dėl 29 ir 36 punktų, mano frakcija balsavo už šį pranešimą dėl Barcelonos proceso, ir šis mūsų balsavimas yra vilties išraiška didelio skeptiškumo akivaizdoje.

- Pranešimas: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Ponia pirmininke, Rytų partnerystė yra nepaprastai svarbus projektas, štai kodėl aš labai trokštu, kad jis taptų Europos Sąjungos užsienio politikos prioritetu. Noriu paminėti keturis aspektus, į kuriuos mano manymu turėtume sutelkti savo veiklą.

Pirmiausia, turime remti demokratiją ir žmogaus teises, nes tai būdas užtikrinti didesnę šių valstybių politinį stabilumą, bei garantuoti pagrindinių teisių apsaugą. Antra, turime sutelkti dėmesį į ekonominę integraciją ir laisvos prekybos zonos sukūrimą. Tai suteiks visoms suinteresuotoms šalims geresnę priėjimą prie naujų rinkų ir padidins paklausą, o tai gyvybiškai svarbu krizės sąlygomis.

Trečia, turime sutelkti dėmesį į saugumo ir stabilumo užtikrinimą Europoje. Šiuo atveju kalbu vien tik apie Europos energetinį saugumą. Siekiant išvengti kitos dujų tiekimo į ES blokados ir atsikratyti pagundos pasikliauti eksportuotojais monopolistais, pagrindinis mūsų reikalavimas turi būti didesnė energetikos išteklių ir tranzito tinklų įvairovė. Ketvirta, turime didinti mobilumą bei kultūrinius ir švietimo mainus. Pastarosios dvi veiklos sritys yra susijusios ir viena kitą papildančios. Jos turi įtakos teigiamam ES įvaizdžiui Rytuose bei didina tarpusavio toleranciją ir skatina bendradarbiauti tyrimų ir plėtros srityje.

Rytų partnerystei aptarti derėtų surengti atskiras diskusijas Europos Parlamente.

- Pranešimas: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Richard Corbett, PSE frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, su didžiausiu malonumu balsavau už šį pranešimą, ir linkiu H. Dahl visko kuo geriausio motinystės atostogų metu. Gaila, kad jis negalėjo šiandien čia dalyvauti.

Daug pasako tas faktas, kad priklausydama savo IND/DEM frakcijai, ji pageidavo būti pranešėja, kad galėtų atlikti konstruktyvų vaidmenį Parlamento darbe, skirtingai nei jos kolegos iš vadinamosios JK Nepriklausomybės partijos, kurie, jei neklystu, per ketverius su puse metų nuo šios 12-os juokdarių kompanijos išrinkimo pastaruosiuose Parlamento rinkimuose, šiame Parlamente nė karto nebuvo pranešėjais. Viskas, ką jie daro – tai puldinėja iš pasaly, dažniausiai dėl neišmanymo, nes jie nenori dalyvauti tikrame darbe, kurį šiame Parlamente dirba viso politinio spektro atstovai, siekdami užtikrinti kruopštų Sąjungos kuriamų teisės aktų ir politikos nagrinėjimą, kad jie teisingai atitiktų skirtingų valstybių narių ir skirtingų mūsų politinių pažiūrų balansą. Jie tenori būti negatyvūs ir oponuoti visais klausimais. Koks didelis kontrastas tarp jų ir jų kolegės!

(Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo)

- Pranešimas: Gérard Onesta (A6-0027/2009)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Peticijas – tai vienas iš svarbiausių Europos piliečių teisių gynimo arsenalo ginklų. Mes priėmėme papildomų procedūrinio pobūdžio taisyklių.

- Kai peticiją pasirašo keletas asmenų, pasirašiusieji paskiria atstovą ir keletą atstovo pavaduotojų, kurie, įgyvendinant šias taisykles, laikomi peticijos pateikėjais.

- pašalinama nuostata, suteikianti peticijos pateikėjui teisę atšaukti savo paramą peticijai.

- Peticijų tekstas ir susirašinėjimas su peticijos pateikėjais gali būti ne tik valstybės narės kalba, bet ir kitomis kalbomis (pavyzdžiui, baskų ir galisų kalba).

- Atsakingasis komitetas nustato, ar peticija gali būti priimta. Peticija gali būti paskelbta priimtina ketvirtadaliu komiteto narių balsų.

- Gali būti rekomenduojama pasinaudoti alternatyviomis teisių gynimo priemonėmis.

- Užregistravus peticiją, ji dažniausiai tampa viešu dokumentu.

Slavi Binev (NI), raštu. – (BG) Ponios ir ponai, nagrinėjant peticijų klausimą, noriu atkreipti dėmesį į su aspektus. Pirmasis susijęs su faktų pateikimu, o antrasis – su faktu, kad į Komisiją leidžiama kreiptis tik peticijos pateikėjui, bet ne atsakovo šaliai. Peticijoje 0795/2007 faktai pateikti šališkai ir tendencingai, o kita šalis – Bulgarijos ortodoksų bažnyčia, nebuvo paprašyta pateikti savo poziciją. 2008 m. spalio 27 – 30 d. tiriamosios misijos metu Komisija nepaprašė, kad Bulgarijos ortodoksų bažnyčia pateiktų savo nuomonę. Todėl pastangos apšmeižti Bulgarijoje veikiančią Šventąją ortodoksų bažnyčią ir neleisti jai pasinaudoti

apsisprendimo teise, yra ginamos remiantis neteisingais vertinimais, išplaukiančiais iš „Alternatyviojo Sinodo“ pateiktos peticijos, ir taip sudaromos prielaidos klaidinti Komisijos narius.

Peticijos autoriai siekia rasti būdą nulemti Bulgarijos ortodoksų bažnyčios likimą ne pagal bažnyčios kanonus, kurie susiformavo per šimtmečius, o pasitelkdami pasaulietinį įsikišimą, t.y. Strasbūre veikiančią ETT.

Įvykus skilimui Bažnyčios viduje, kuris 1988 m. buvo išspręstas pagal kanonų procedūras, ETT Strasbūre paskelbė nutartį dėl tos pačios vidinės bažnytinės problemos, dėl ginčo, kuriame Bulgarijos ortodoksų bažnyčia net nebuvo šalis atsakovė. Esmė ta, kad pasaulietinis teismas neturi įgaliojimų ar gebėjimų spręsti bažnytinius ginčus.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už, nes remiu pasiūlymą peržiūrėti Darbo reglamento nuostatas dėl peticijų pateikimo tvarkos, nes manau, kad tai keis pagerinti peticijų vertinimo ir klasifikavimo procedūrą. Naujosios taisyklės paspartins peticijų apdorojimą, o tai atitinka piliečių interesus.

Vienas iš svarbiausių peticijų pateikimo proceso pakeitimų yra peticijos privatumo arba konfidencialumo akcentavimas. Privatumas susijęs su peticijos pateikėjo pavarde ir asmens duomenimis, o konfidencialumas – su peticijos objektu. Naujosios taisyklės peticijos pateikėjui suteikia teisę pačiam apsispręsti dėl privatumo ar konfidencialumo teisės, arba abiejų šių teisių atsisakymo.

Be to, manau, kad peticijos priimtumo skelbimas kvalifikuota balsų dauguma yra labai svarbus dalykas, nes teisė teikti peticijas yra esminė piliečių teisė, kurią nustato pirminiai teisės aktai, todėl ši teisė negali būti varžoma politiškai motyvuotais sprendimais. Pagal peržiūrėtas taisykles, jei atsakingasis komitetas negali susitarti dėl peticijos priimtumo, ji skelbiama priimtina bent ketvirtadalio komiteto narių reikalavimu.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už G. Onestos pranešimą dėl Darbo reglamente nustatytos peticijų pateikimo tvarkos peržiūrėjimo.

Pritariu jo nuomonei, kad nebūtina iš esmės keisti esamas taisykles; pakanka patobulinti jų skaidrumą ir aiškumą. Aš taip pat manau, kad turime akcentuoti technologinį veiksnį, nes pastaraisiais metais šioje srityje pasiekta milžiniška pažanga; tačiau lygiai taip pat svarbu nepakirsti pagarbos asmeniui ir jo pagrindinei teisei į privatumo užtikrinimą.

- Pranešimas: Riera Madurell (A6-0007/2009)

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pasiūlymo priimti reglamentą dėl Europos tyrimų infrastruktūros tikslas – skatinti vadinamosios penktosios laisvės – žinių ir mokslo tyrėjų judėjimo laisvės Europoje, įgyvendinimą; šiame pasiūlyme pagrindinis dėmesys skiriamas konkurencijos kriterijams, darbo rezultatams ir mokslinių tyrimų rezultatų pritaikymui pagal kapitalo norus ir tikslus, kaip nustatyta prieš buvimą arčiausiai piliečių (*anti-grassroots*) ir prieš darbo žmones nukreiptoje (*anti-labour*) ES Lisabonos strategijoje.

„Nevaržomas priėjimas“ prie kiekvienos valstybės narės tyrimų infrastruktūros suteikia kapitalui galimybę tiesiogiai naudotis visais valstybių narių lėšomis finansuojamų tyrimų rezultatais, sudaro prielaidas tyrimų valdymą ir programavimą apriboti ES ir monopolijų mechanizmais, propaguoja meistriškumo vertinimą remiantis rinkos, o ne moksliniais kriterijais, nuolat mažina tyrimo centrų (kompanijų), kur koncentruojama tyrimų veikla, skaičių.

Intelektinės nuosavybės kriterijų taikymas, tiesioginė sąsaja tarp tyrimų ir gamybos per įmonių specialistus, centrų funkcionavimas, taikant privataus sektoriaus finansinių kriterijus, bei būtinybė, kad jų veiklą finansuotų įmonės ir rėmėjai – štai prielaidos, užtikrinančios maksimalų tyrimų pelningumo loginį pagrindimą.

Tyrimai turėtų būti finansuojami išimtinai valstybės lėšomis. Lėšos turi būti teisingai paskirstomos mokslo sektoriams, tyrimai būtina orientuoti į gyventojų poreikių tenkinimą ir darbininkų gyvenimo sąlygų gerinimą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pranešime kalbama apie 2007 m. Europos tyrimų srities Žaliosios knygos „Pasaulinio lygio tyrimų infrastruktūros kūrimas“ tikslus. Veikdamas Tarybos suteikto įgaliojimo pagrindu, 2002 m. balandžio mėn. Europos strateginis mokslinių tyrimų infrastruktūrų forumas (ESFRI) pradėjo rengti tyrimų infrastruktūros srities veiksmų koordinuotą metodiką. Nors yra pažymėta, kad pasiūlytųjų teisinių pagrindų tikslas – spartinti šios infrastruktūros kūrimą, patirtis parodė, kad dažniausiai didžiausią naudą gauna geriau išsivysčiusios šalys.

Mūsų nuomone, nekyla abejonių, kad Europoje svarbu supaprastinti pasaulinio lygio tyrimų infrastruktūros objektų kūrimą, nes jie sukuria papildomos vertės gerindami tyrimų ir švietimo kokybę, skatindami valstybinio ir privataus sektoriaus tyrėjų ryšius ir apkritai, turi teigiamą socialinį-ekonominį poveikį.

Tačiau mes nesutinkame, kad kuriant plataus masto infrastruktūrą, būtų siekiama suteikti daugiau galimybių pasiekti tyrimų meistriškumo tam tikruose regionuose; kitaip sakant, tam tikros valstybės būtų pagrindinėmis šio proceso teikiamos naudos gavėjomis. Mes siekiame, kad visi turėtų galimybę gausit naudos, net ir tie, kurie negali sukurti meistriškumo centrų; norime užtikrinti tyrimų demokratizavimą pačiose įvairiausiose srityse. Štai kodėl mes nusprendėme susilaikyti.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Egzistuoja daug gerų priežasčių, kodėl būtina supaprastinti ES valstybių tarpusavio tarptautinio bendradarbiavimo galimybes tyrimų srityje. Pasiūlymas įsteigti naują bendrą subjektą gali būti žingsnis šia kryptimi, o pasiūlymo formuluotės liudija, kad Komisija gerai suvokia tyrimų reikšmę ir su jais susijusias ypatingas darbo sąlygas.

Tačiau „June List“ partijos pozicija mokesčių politikos klausimu yra nepajudinama. Mokesčių bazės kontrolė yra absoliučiai fundamentalus nacionalinis reikalas. Todėl balsavau prieš Komisijos pasiūlymą ir prieš pranešimą.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Tyrimų infrastruktūrai tenka vis svarbesnis vaidmuo, tobulinant žinias ir technologijas, nes ji siūlo įvairiose šalyse esantiems vartotojams unikalių tiriamųjų paslaugų.

Vienas aspektas, kurį galima vertinti kaip labai svarbų, yra tai, kad, leisdamos realizuoti kiekvieno ES regiono tyrimų potencialą, šios paslaugos paskatins jaunimą domėtis mokslu, todėl joms teks esminis vaidmuo, kuriant efektyvią aplinką tyrimams ir inovacijoms.

Tačiau silpniau išsivysčiusiose šalyse, o tai sakydamas, taip pat galvoju apie Rumuniją, riboti ištekliai ir sudėtingi techniniai bei organizaciniai aspektai yra milžiniškos kliūtys, trukdančios kurti Europos tyrimų infrastruktūrą. Todėl, atsižvelgdami į tai, kad šios struktūros galės plėtotis tik išsivysčiusiose valstybėse, turime užtikrinti, kad Europos Sąjungos viduje nevyks protų nutekėjimas į šiuos centrus.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už pasiūlymą priimti Tarybos reglamentą dėl Bendrijos teisinių pagrindų Europos tyrimų infrastruktūrai (IERI), nes manau, kad, turint omenyje, jog šiuo metu galiojantys nacionalinio ir tarptautinio lygmens teisiniai pagrindai neatitinka su šia sritimi susijusių ambicingų Sąjungos tikslų, valstybės narės turi patvirtinti koordinuotą požiūrį į bendros tyrimų srities politikos formavimą.

Aš taip pat manau, kad yra labai svarbu imtis veiksmų, siekiant pagerinti pramonės ir akademinių tyrimų sąveiką, kuri kai kuriose ES šalyse, įskaitant Italiją, kol kas yra per silpna. Galiausiai, manau, kad šie tyrimai turėtų pasižymėti geresniais ryšiais tarp valstybinio ir privataus sektoriaus tyrėjų, nes apie tikrą ir subalansuotą pažangą bus galima paskelbti tik tuo atveju, jei visi proceso dalyviai veiks kartu.

- Pranešimas: Philippe Morillon (A6-0009/2009)

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už P. Morillon pranešimą, iš dalies pakeičiantį Šiaurės rytų Atlanto konvenciją. Nepaisant to, aš nemanau, kad ES gali tapti šios Konvencijos dalyve, tačiau manau, kad atskiroms žuvininkystės pramonę plėtojančioms Šiaurės Rytų Atlanto regiono valstybėms derėtų savarankiškų šalių teisėmis prisijungti prie Rusijos, Islandijos ir Norvegijos.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už P. Morillono pranešimą dėl Daugiašalio bendradarbiavimo, plėtojant žuvininkystę Šiaurės rytų Atlante, konvencijos pakeitimų.

Pagal šią Konvenciją sukurta Žvejybos Šiaurės rytų Atlante komisija atlieka vertingą vaidmenį saugant ir optimaliai eksploatuojant žuvininkystės išteklius, taip pat siekia skatinti bendradarbiavimą tarp Konvencijos dalyvių.

Sveikinu padarytas Konvencijos pakeitimus, nes jie nustato ginčų sprendimo tvarką bei pagerins žuvininkystės išteklių valdymą. Todėl tai yra naudingas žvejybos pramonės plėtos įrankis.

- Pranešimas: Glenys Kinnock (A6-0039/2009)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Kalbant apie pasiūlymą priimti EP rezoliuciją dėl ypatingos vaikų vietos, įgyvendinant ES išorės veiksmus, aš remiu šį pranešimą, nes jis skirtas labiausiai pažeidžiamos

visuomenės dalies, t.y. vaikų, teisėms, tačiau tuo pat metu nepritariu kai kuriems konkretiems punkтам, kuriuos galima netiesiogiai interpretuoti kaip abortų toleravimą.

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, balsavau už šį pranešimą. Vaikų ateitis – tai tema, kuri reikalauja ir nusipelno mūsų dėmesio. Vaikai patys prašo, kad su jais būtų tariamasi, ir trokšta, kad, besistengdami sukurti jiems tinkamą pasaulį, mes atsižvelgtume į jų nuomones, pažiūras, viltis ir svajones.

Igyvendinant Tūkstantmečio plėtros tikslus, kurdami visas strategijas ir iniciatyvas bei priimdami visus sprendimus dėl finansavimo, privalome daugiau dėmesio skirti vaikų labui vaikų nustatytiems prioritetams. Kaip Europos Parlamento narys, aš turėjau progų lankytis besivystančiose šalyse ir bendradarbiauti su didžiosiomis nepelno organizacijomis, pavyzdžiui, UNICEF, todėl žinau, kad egzistuoja daug problemų, kurias būtina skubiai spręsti.

Jei norime pasiekti tvaraus vaikų padėties pagerėjimo, turime sutelkti dėmesį į pagrindines jų teisių pažeidimo priežastis, tačiau svarbiausia – privalome bendradarbiauti su visomis savanorių organizacijomis, per ilgus metus tvirtai įleidusiomis šaknis regionuose, kurie taip smarkiai skiriasi nuo Europos savo kultūra, ekonomika, struktūra ir politika.

Louis Grech (PSE), raštu. – Kalbant apie Europos Parlamento rezoliuciją dėl ypatingos vaikų vietos, įgyvendinant ES išorės veiksmus, mūsų delegacija pritaria šiam pranešimui, nes jis skirtas labiausiai pažeidžiamos visuomenės daleis – t.y. vaikų, teisėms.

Nors rezoliucijoje nėra tiesiogiai užsimenama apie abortų skatinimą, noriu aiškiai pasakyti, kad mes nepritariame kai kuriems punkтам, kuriuos galima netiesiogiai interpretuoti kaip abortų toleravimą.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Aš ES laikau vertybiniu pagrindu veikiančia sąjunga, ir palaikau kai kurias pranešimo formuluotes, kurios atkreipia mūsų dėmesį į pažeidžiamą vaikų padėtį visame pasaulyje. Aišku, kad visuomenė turi imtis atsakomybės apsaugoti vaiko teises, mažinti vaikų mirtingumą skurdžiose šalyse ir kovoti prieš visas vaikų išnaudojimo formas.

Tačiau šiame pranešime yra formuluočių, kurioms man sunku pritarti, pavyzdžiui, pasiūlymas paskirti ypatingąjį ES atstovą, atsakingą už „matomumo ir lyderystės vaikų teisių srityje užtikrinimą“. Priemonės, kurias būtina priimti siekiant apsaugoti vaiko teises, yra ir toliau turi būti nacionalinių parlamentų kompetencijos reikalas. Jei būtinas tarptautinis bendradarbiavimas, jį reikėtų įgyvendinti per Jungtines Tautas, o ne per Europos Sąjungą.

Nepaisant šių išlygų, aš nusprendžiau balsuoti už šį pranešimą.

Mairead McGuinness (PPE-DE), raštu. – Galutinio balsavimo metu susilaikiau, nes man kelia abejonių 44 punkto formuluotė. Apskritai, šio pranešimo esmė yra labai gera, akcentuojamas poreikis įgyvendinant ES išorės priemones ypatingą dėmesį skirti vaikams. Todėl pritariu didžiajai daliai šio pranešimo punktų, tačiau susilaikiau dėl abejonių, kurias sukėlė 44 punktas.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už G. Kinnock pranešimą dėl ypatingos vaikų vietos, įgyvendinant ES išorės priemones.

Vaikų apsauga, nesvarbu, Bendrijos viduje ar už jos ribų, neabejotinai yra labai svarbus Europos Sąjungos tikslas. Bendrijos institucijos jau daug metų vis daugiau dėmesio skiria vaiko teisių apsaugai; į vaikų teises būtina atsižvelgti, formuojant politiką. Todėl pritariu pasiūlymui, kad vaikai turėtų būti aktyviau įtraukiami į jiems aktualių sprendimų priėmimo procesą, pradedant nuo vietos lygmens, kur jie turi daugiau galimybių išreikšti nuomonę šiais klausimais.

Be to, manau, kad norint sudaryti vaikams galimybes pasinaudoti visomis jų teisėmis, būtini globalaus lygmens priemonių šiose pagrindinėse srityse: skurdo mažinimas, kova prieš diskriminaciją bei švietimo lygio ir kokybės gerinimas. Norint įgyvendinti šiuos ambicingus tikslus, bus labai svarbu šiai kryptiai skirti daugiau intelektualinių ir finansinių išteklių.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Balsavau prieš šį rezoliucijos pasiūlymą.

Viena iš tokio mano apsisprendimo priežasčių yra tai, kad Komisija pagal tarptautines sutartis ar ETT jurisdikcijos pagrindu (COM(2006) 367, 1.3 punktas, 3 psl.) neturi bendrųjų įgaliojimų spręsti pagrindinių teisių srities klausimus, įskaitant vaiko teises. Kita priežastis yra ta, kad Europos Sąjunga ketina šią rezoliuciją panaudoti tam, kad prisiimtų galias, kurių ji neturi.

Rezoliucija nepripažįsta besivystančių šalių suvereniteto etikos srityje. Ji prieštarauja 1995 m. Pekine surengtos Ketvirtosios pasaulio moterų konferencijos Veiksmų platformos 9 punktui, kur sakoma: „Šios platformos įgyvendinimas, įskaitant įgyvendinimą tokiomis priemonėmis, kaip nacionaliniai įstatymai bei strategijų, politikos krypčių, programų ir plėtros prioritetų kūrimas, yra kiekvienos valstybės suvereni atsakomybė, atitinkanti visas žmogaus teises ir pagrindines laisves, o visapusiška pagarba įvairioms asmenų ir jų bendruomenių religinėms vertybėms, kultūroms ir filosofiniams įsitikinimams turi prisidėti prie to, kad moterys galėtų naudotis visomis žmogaus teisėmis, siekiant lygybės, plėtros ir taikos“.

Galiausiai, pranešime taip pat akcentuojama parama lytinei ir reprodukinei sveikatai; ES niekada nėra pateikusi šios sąvokos apibrėžimo. PSO ir kai kurios nevyriausybinės organizacijos šią sąvoką naudoja abortams paremti. Pranešimo 44 straipsnyje aiškiai išreiškiama parama lytinei ir reprodukinei sveikatai, nepateikiant šios sąvokos apibrėžimo ir neatsižvelgiant į Europos Sąjungos kompetencijos ribas šioje srityje. Tai nepriimtina.

- Pranešimas: Jean Louis Cottigny (A6-0023/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Dabartinės finansinės krizės universalumas reiškia, kad ji palies visas valstybes nares, nepriklausomai nuo jų ekonominės struktūros, todėl pranešėjas laikosi nuomonės, kad mes privalome peržiūrėti darbuotojų teisę gauti informaciją ir teisę į konsultavimąsi. Priešingai nei įprasta manyti, ši teisė – tai ne procedūra, užkertanti įmonei kelią reaguoti į pokyčius. Suinteresuotos šalys, darbdaviai, samdomi darbuotojai ir vyriausybės institucijos privalo suprasti, kad ši procedūra geriausiai gali padėti jiems numatyti įmonės aplinkos pokyčių ekonomines ir socialines pasekmes.

Dėl šios priežasties visi Europos darbdaviai ir samdomi darbuotojai privalo būti susipažinę su šia Europos socialinio modelio procedūra ir ją pripažinti. Bet kuri Europos Sąjungos teritorijoje veikianti įmonė, susidurianti su jos ekonominės aplinkos pokyčiais, turėtų naudotis tais pačiais ankstyvojo išpėjimo ir pasirengimo priemonėmis, kaip ir jos konkurentai Europos Sąjungoje, o tai, beje, skatins sąžiningą įmonių konkurenciją pagal vidaus rinkos taisykles.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Aš remiu šį socialistų frakcijos inicijuotą pranešimą. Pranešimas nagrinėja darbuotojų teisę gauti informaciją ir teisę konsultuotis. Jis ragina valstybes nares geriau įgyvendinti 2002 m. pagrindų direktyvą, visų pirma naudojant šias priemones:

- efektyvių, proporcingų ir atgrasančių sankcijų nustatymas;

- užtikrinimas, kad informacija būtų išsiunčiama tinkamu laiku, kad darbuotojų atstovai galėtų sureaguoti, kol centrinė vadovybė priims kurį nors sprendimą;

- neatsižvelgiant į amžių ar darbo sutarties tipą išplėsti darbuotojų skaičiaus ribas, kad jos būtų taikomos visiems darbuotojams.

Pranešimas taip pat ragina Komisiją inicijuoti pažeidimo procedūras prieš šio teisės akto neįgyvendinančias valstybes nares, ir užtikrinti, kad visos direktyvos dėl darbuotojų teisės gauti informaciją ir teisės konsultuotis būtų aiškos, o prireikus – siūlyti jas peržiūrėti.

Darbuotojams būtina suteikti stipresnį balsą dalyvaujant įmonės sprendimų priėmimo procese. Tai ypač svarbu krizės laikotarpiu, siekiant sumažinti darbo vietų nuostolius arba jų išvengti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Diskusijų dėl šio pranešimo metu mes bandėme patobulinti jame numatytą visų sektorių darbuotojų teisių apsaugą. Todėl sveikiname mūsų pateikto pakeitimo priėmimą, kuris dabar yra įtrauktas į Europos Parlamento rezoliuciją ir skamba taip:

„Garantuoti, kad viešojo administravimo sektoriaus darbuotojai bei valstybinio ir finansų sektoriaus darbuotojai naudotųsi tokiomis pat teisėmis gauti informaciją ir konsultuotis, kurios suteiktos kitiems darbuotojams“.

Tikimės, kad valstybės narės atsižvelgs į šią nuostatą ir garantuos visiems darbuotojams vienodas teises gauti informaciją ir konsultuotis.

Pranešimo bendroji vizija yra pozityvi, nes jame akcentuojamas poreikis stiprinti teises gauti informaciją ir konsultuotis įvairiose valstybėse narėse. Mes taip pat tikimės, kad Europos Komisija pateiks Direktyvos 2002/14/EB taikymo rezultatų, atsižvelgiant į socialinio dialogo stiprinimą, įvertinimo ataskaitą

Kalbant apie įmonių susijungimo ir perėmimo atvejus, šis pranešimas galėjo žengti toliau, atsižvelgiant į ankstesnius įvykius, ypač patvirtinus mūsų pasiūlytą pakeitimą. Tuo siekiama užtikrinti, kad viso įmonės ypač pramonės įmonės, restruktūrizacijos proceso metu darbuotojų atstovams būtų sudaryta galimybė gauti informaciją bei išsikišti į sprendimų priėmimo procesą, įskaitant veto teisę, jei įmonė nesilaiko sutartinių įsipareigojimų.

Malcolm Harbour (PPE-DE), raštu. – Konservatoriai visiškai palaiko konsultacijų teikimo ir darbuotojų įtraukimo į sėkmingų įmonių valdymą principus.

Tačiau mes nemanome, kad šioje srityje reikalinga intervencija ES lygiu.

Nors apskritai mes skatiname nuoseklų ir efektyvų ES teisės aktų perkėlimą į nacionalinę teisę, mes nusprendėme susilaikyti šio balsavimo metu.

David Martin (PSE), raštu. – Palaikau šį pranešimą, kuris kviečia tas valstybes, kurios dar to nepadarė, įgyvendinti direktyvą 2002, kurios tikslas – sustiprinti informacijos ir konsultacijų teikimo procesą ES viduje. Šis pranešimas ragina Komisiją nedelsiant imtis veiksmų, siekiant garantuoti efektyvų šios direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę bei inicijuoti pažeidimo procedūras prieš tas šalis, kurios to nepadarė arba padarė netinkamai. Pranešime prašoma, kad darbuotojų atstovams būtų leidžiama tikrinti pateiktą informaciją, kad informacija būtų pateikiama iš anksto prieš konsultuojantis, ir kad siekiant stiprinti socialinį dialogą, į procesą būtų įtraukiamos profesinės sąjungos.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už J. Cottigny pranešimą dėl darbuotojų teisės gauti informaciją ir teisės konsultuotis Europos Bendrijoje.

Direktyva 2002/14/EB buvo didelis žingsnis pirmyn, demokratiškai įtraukiant darbuotojus į sprendimų priėmimo procesą verslo įmonėse, kuriose jie dirba, ypač tokiais laikais, kaip šie, kai ekonominiai sunkumai verčia daugelį verslo įmonių priimti esminius sprendimus, pavyzdžiui, dėl restruktūrizacijos ar verslo perkėlimo.

Tačiau buvo teisingai pažymėta, kad kai kuriose valstybėse ši direktyva nebuvo tinkamai perkelta į nacionalinę teisę; šios valstybės patvirtino daugiau apribojimų nustatančias nuostatas. Būtina suvienodinti Sąjungos valstybių narių teisės aktus, kad Europos verslo įmonėms būtų suteikti vienodi įrankiai numatyti jų ekonominės aplinkos pokyčius ir jiems ruoštis. Dėl šios priežasties rekomenduotina išplėsti šios direktyvos taikymo sritį, įtraukiant visas Europos MVĮ, taip pat ir pačias mažiausias pagal darbuotojų skaičių, kad niekas nesijaustų nuskriaustas.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Aš pritariu šiai darbuotojus remiančiai iniciatyvai, nes darbuotojų teisė gauti informaciją ir teisė konsultuotis yra pagrindiniai socialinės rinkos ekonomikos elementai. Tai neturėtų būti vertinama kaip kliūtis plėtoti verslą. Dabartinėmis sąlygomis, kai padėtis yra pablogėjusi dėl finansinės krizės, turime stiprinti darbuotojų demokratinę teisę dalyvauti priimančioms sprendimams, ypač todėl, kad tikimasi, jog bus daug restruktūrizacijos, įmonių sujungimo ir gamybos perkėlimo atvejų.

Manau, kad darbuotojų teisė konsultuotis yra ypač svarbi ir pateisinama dviejose srityse: darbo ir asmeninio gyvenimo pusiausvyra, ir sekmadienio kaip poilsio dienos išsaugojimas; tai pagrindiniai Europos socialinio modelio ir Europos kultūrinio paveldo ramsčiai.

Aš asmeniškai parėmiau reikalavimą nustatyti, kad sekmadienis būtų nedarbo diena, kai darbuotojai negali būti verčiami dirbti, kuris buvo įtrauktas į raštišką deklaraciją 0009/2009, kurios pasirašymo procedūra šiuo metu vyksta Europos Parlamente.

Dėl darbo ir asmeninio gyvenimo pusiausvyros: šį klausimą neseniai nagrinėjau savo pranešime dėl kartų tarpusavio solidarumo. Cituoju: „būtina sukurti politiką ir priemones suderinti „geras darbo vietas“ ir vyrų bei moterų buitines pareigas; šeimos planavimo, asmeninio gyvenimo ir karjeros siekių pusiausvyrą galima sukurti tik tada, jei žmonės gali savarankiškai priimti ekonominius ir socialinius sprendimus, ir jei jam yra užtikrinta politinių ir ekonominių Europinio ir vietos lygmens sprendimų parama, kuria pasinaudojęs jis atsidurs nepalankioje padėtyje.“

- Pranešimas: Patrizia Toia (A6-0015/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, pritariu ir nuoširdžiai palaikau P. Toia, kuri akcentavo socialinės ekonomikos vaidmenį, kuriant naujas kokybiškas darbo vietas bei stiprinant socialinę, ekonominę ir regioninę sanglaudą, skatinant piliečių aktyvumą ir solidarumą, formuojant demokratinėmis

vertybėmis pagrįstos ekonomikos, kur svarbiausia – žmogus, viziją, bei teikiant paramą tvariajai plėtrai ir technologinėms inovacijoms.

Puikiai suprasdamas, kad visuomenės gerovė ir stabilumas priklauso nuo jos įvairovės, ir kad socialinės ekonomikos įnašas į šią sritį yra labai svarbus, nes ji stiprina Europos socialinį modelį ir siūlo savą verslo modelį, kuris puoselėja stabilų ilgalaikį socialinės ekonomikos augimą, aš pritariu pranešėjo teiginiui, kad socialinė ekonomika visą savo potencialą gali atskleisti tik tuo atveju, jei bus sukurtos tinkamos politinės, teisinės ir veiklos sąlygos ir prielaidos.

Atsižvelgiant į tai, kad Komisija jau daug kartų yra pripažinusi socialinės ekonomikos sąvoką, norėčiau pakartoti P. Toia raginimą, kad formuodama naujas politikos kryptis, Komisija remtų socialinę ekonomiką ir gintų su šiuo sektoriumi susijusią „naujo požiūrio į verslą“ idėją, kurios pagrindinė motyvacija yra ne pelnas, o socialinė nauda.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Socialinė ekonomika padeda įgyvendinti keturis pagrindinius ES užimtumo politikos tikslus: gerinti gyventojų galimybes įsidarbinti, skatinti verslumą, visų pirma kuriant darbo jėgas vietos lygiu, gerinti įmonių ir darbuotojų galimybes prisitaikyti, ypač modernizuojant darbo organizavimą, bei stiprinti vienodų galimybių politiką, pirmiausia taikant valstybinės politikos priemones, padedančias suderinti darbą ir šeimyninį gyvenimą. Socialinės ekonomikos įmonės gali pasiūlyti visuomenei daug papildomos naudos, pavyzdžiui, įtraukti žmones į Europos visuomenės ekonominę vystymąsi, didinti verslo demokratiją, įtraukiant narius ir darbuotojus, taip pat taikyti įmonių socialinės atsakomybės principus bei teikti paslaugas vietos lygiu.

Socialinę ekonomiką svarbu susieti su socialine sanglauda ir piliečių aktyvumu, atsižvelgiant į vietos lygiu veikiančios socialinės ekonomikos pobūdį ir jos vaidmenį, skatinant aktyvų dalyvavimą. Čia išvardytos priemonės dažniausiai padeda sustiprinti socialinius santykius, o jie yra ypač svarbūs dabartiniame pasaulyje, kur vis tvirčiau įsigali socialinė izoliacija ir atskirtis.

Proinsias De Rossa (PSE), raštu. – Pritariu šiam pranešimui, kuriame siūloma, kad formuodama naujas politikos kryptis, Komisija remtų socialinę ekonomiką ir gintų su šiuo sektoriumi susijusią „naujo požiūrio į verslą“ idėją, kurios pagrindinė motyvacija yra ne pelnas, o socialinė nauda, bei užtikrintų, kad kuriant teisės aktus, būtų atsižvelgiama į konkrečias socialinės ekonomikos ypatybes. Pranešimas taip pat ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti teisinius pagrindus, pripažįstančius, kad socialinė ekonomika yra trečiasis sektorius, bei nustatančius aiškias taisykles, kurių pagrindu nustatoma, kurie subjektai gali teisėtai veikti socialinės ekonomikos įmonių teisėmis.

Socialinės ekonomikos įmonių forma skiriasi nuo kapitalo įmonių modelio. Pastarosios yra privataus verslo įmonės, veikiančios nepriklausomai nuo valdžios institucijų, tenkinančios savo akcininkų ir poreikius bei reikalavimus ir atitinkančios viešąjį interesą. Socialinė ekonomika sudaryta iš kooperatyvų, savitarpio bendrijų, asociacijų, fondų bei kitų įmonių ir organizacijų, pasižyminčių socialinės ekonomikos savybėmis.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Dalyvaudami Užimtumo ir socialinių reikalų komitete vykusiose diskusijose, mes pateikėme įvairių pasiūlymų, skirtų pagerinti pirminę pranešėjo poziciją. Mums nepavyko pasiekti, kad visoms mūsų nuomonėms būtų pritarta, todėl nesame iki galo patenkinti galutiniu rezoliucijos tekstu.

Tačiau mes suprantame įvairių socialinės ekonomikos formų vaidmens reikšmę, jos institucijų įvairovės gausą, specifines ypatybes bei skirtingus poreikius. Todėl pasisakome už paramą joms. Tačiau manome, kad dėl to neturi nukentėti viešųjų paslaugų kokybė, visų pirma tose srityse, kur socialinei ekonomikai taip pat tenka reikšmingas vaidmuo.

Mes pripažįstame, kad socialinė ekonomika gali padėti sustiprinti ekonominę ir socialinę plėtrą bei suaktyvinti demokratinį dalyvavimą, ypač jei yra sudarytos sąlygos paramai, ir jei ji nenaudojama kaip priemonė žlugdyti universaliąsias viešąsias paslaugas, kurios yra prieinamos visiems gyventojams. Būtina turėti omenyje, kad socialinė ekonomika negali pakeisti viešųjų paslaugų išteklį ir viešojo valdymo, tačiau gali sėkmingai juos papildyti.

Malcolm Harbour (PPE-DE), raštu. – Mano kolegos britų Konservatoriai ir aš asmeniškai tvirtai remiame „nepelno sektoriui“ priklausančių organizacijų ir įmonių įnašą į Europos ekonomiką. Pavyzdžiui, konservatoriai tvirtai tiki bendruomenių bendradarbiavimo teikiama nauda, labdaros organizacijų ir viso savanoriškojo sektoriaus darbu, o neseniai užsakė išsamų šios srities tyrimą.

Tačiau pranešime yra keletas rekomendacijų nustatyti naujų europinio lygmens priemonių, kurioms mes negalime pritarti.

Todėl mes nusprendėme susilaikyti.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Šiandien mes balsavome prieš P. Toia asmeninę iniciatyvą parengtą pranešimą (A6-0015/2009) dėl socialinės ekonomikos. Mes sutinkame, kad socialinė ekonomika atlieka svarbų vaidmenį dabartinėje visuomenėje, tačiau negalime sutikti su tuo, kad jai taikomos taisyklės skiriasi nuo tų, kurios galioja kitoms įmonėms. Neįmanoma aiškiai nustatyti įvairių įmonių tipų skirtumus; mes nemanome, kad kooperatyvams ir savitarpio bendrijoms būtų sudaromos palankesnės sąlygos nei mažoms įmonėms, pavyzdžiui, atsižvelgiant į galimybes gauti finansavimą ar naudotis kitomis paramos formomis.

Livia Járóka (PPE-DE), raštu. – (HU) Norėčiau pasveikinti P. Toia už puikų pranešimą apie socialinės ekonomikos įmonių vaidmenį darbo rinkos integracijos procese, nes šios įmonės gali labai daug prisidėti prie plėtros ir socialinės sanglaudos įgyvendinimo, nes yra artimai susijusios su vietos lygmens bendruomenėmis. Be to, plėtodami savo veiklą, socialinės ekonomikos dalyviai gamybos procesus gali susieti su socialinės gerovės tikslais; jos taip pat skatina savivaldą. Taigi, efektyvus socialinės ekonomikos, arba trečiojo sektoriaus, funkcionavimas yra ypač svarbus, kai kalbama apie socialiai remtinus asmenis. Tai apima ir romų užimtumo klausimą, nes romams visoje Europoje yra iškilusi nepriimtina didelė užimtumo problema.

Norint, kad socialinė ekonomika efektyviai funkcionuotų, būtina atitinkamas teisinis pagrindas, teisiškai reglamentuojantis jos komponentus, pavyzdžiui, fondus, kooperatyvus ar kitas asociacijas. Šioms organizacijoms svarbu sukurti lengvesnį priėjimą prie kreditų, taikyti atleidimą nuo mokesčių bei lengvatas. Patartina svarstyti galimybę nustatyti vieningą Bendrijos finansavimą efektyviausioms socialinės sanglaudos įmonėms.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už P. Toia pranešimą apie socialinę ekonomiką.

Pritariu pranešėjos požiūriui, kad dabartinio ekonominio klimato sąlygomis socialinės ekonomikos vaidmuo vis didėja, nes randasi daug poreikių, kurių tradiciniai ekonomikos operatoriai negali patenkinti. Socialinė ekonomika neabejotinai atlieka svarbų vaidmenį įgyvendinant ES tikslus, pavyzdžiui, gerinti užimtumą ir socialinę sanglaudą bei stiprinti lygių galimybių politiką.

Aš taip pat sutinku, kad socialinė ekonomika turėtų stebėti nuolat vykstančius rinkos pokyčius, kad galėtų siūlyti jos tikslus atitinkančias efektyvias strategijas. Tą galima pasiekti sukuriant suinteresuotų šalių tinklus, arba glaudžiau bendradarbiaujant ir keičiantis patirtimi visais lygiais – vietiniu, nacionaliniu ar tarptautiniu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), raštu. – (PL) Socialinė ekonomika atitinka Europos socialinio modelio pagrindinius principus. Jos pagrindinės savybės ir vertybės apima žmogaus ir socialinių tikslų iškėlimą aukščiau kapitalo, jos narių interesų derinimą su bendruoju geriu bei jos narių įgyvendinamos demokratinės kontrolės sistemos sukūrimą. Šiai ekonomikai atstovauja 10% Europos įmonių, jai tenka 6% darbo rinkos.

Socialinė ekonomika, kuri dar vadinama solidarumo ekonomika ir trečiuoju sektoriumi, yra svarbus instrumentas, siekiant Lisabonos tikslų. Ji turi daug potencialo kurti naujas darbo vietas ir gali būti efektyviai naudojama, siekiant ekonominio augimo tikslo.

Trečiasis sektorius sujungia pelningumą ir solidarumą ir atlieka lyderio vaidmenį Europos ekonomikoje.

Finansinės krizės, kurią pastaruoju metu mes visi sunerimę stebime ir tuščiai stengiamės veikti, akivaizdoje mums gyvybiškai svarbu užtikrinti finansinį stabilumą. Europiečiai nenori prarasti savo darbo vietų ir tikisi padoraus elgesio. Europos Sąjunga ir valstybės narės turi atsiliiepti į realius poreikius, sukurti realių galimybių ir skatinti naujas viltis visų europiečių labui.

Solidarios ekonomikos puoselėjimas yra vienas iš kelių pagerinti padėtį.

Palaikau pranešėjos pasiūlymą. Europos Komisija turi ne tik remti socialinę ekonomiką, bet ir imtis realių veiksmų, kuriant teisinį pagrindą, kuriuo savi veikloje galėtų remtis tokie subjektai, kaip kooperatyvai, savitarpio bendrijos, asociacijos ir fondai, bei sudarant programą, teikiančią finansinę pagalbą, konsultacijas ir mokymus jau veikiančioms įmonėms bei toms, kurias dar reikia įsteigti.

Michel Teychenné (PSE), raštu. – (FR) Socialinei ekonomikai kaip niekada yra būtinas konkretus teisinis pagrindas, o P. Toia pranešimas yra žingsnis teisinga kryptimi.

Europos Komisija atsiėmė su pasiūlymus, skirtus reglamentuoti Europos savitarpio bendrijų ir asociacijų įstatus. Dabar, kai kapitalistinės sistemos trūkumai tapo akivaizdūs, keista matyti atsiimant pasiūlymus, remiančius alternatyvus ir efektyvius ekonomikos organizavimo tipus.

Grindžiama tolygaus paskirstymo ir tarpusavio priklausomybės principais, socialinė ekonomika pasisako už naują verslo praktikos koncepciją, kuri yra humaniškesnė ir atsisako kapitalistinio požiūrio, kai vienintelis tikslas yra siekti pelno. Pastaraisiais metais jis sėkmingai plito; šiuo metu šiam sektoriui Europos Sąjungoje priklauso 10% verslo įmonių ir 6% visų darbo vietų.

Komisijos požiūris yra gana apverktinas, tačiau mes vis tiek galime džiaugtis Parlamento balsavimo rezultatais. Sveikintinas raginimas atsižvelgti į socialinės ekonomikos ypatybes, formuojant Europos politikos kryptis, taip pat sveikintinas reikalavimas sugrąžinti konkrečią biudžeto eilutę.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Rezoliucijoje dėl moterų ir skurdo Europos Sąjungoje (A6-0273/2005) aš esu pažymėjusi ir dabar dar kartą akcentuoju būtinybę remti naująją Europą, besiremiančią kūrybišku kultūrų ir galvojimo būdų ko-egzistavimu bei pagarba kitoniškumui. Europą, kurioje atsakingos laisvės sąvoka apima ne tik laisvą kapitalo judėjimą, ir kurioje žmonės sujungia savo gebėjimus, neatsižvelgiant į jų socialinę padėtį. Europą, kurioje panaudojamas kūrybiškumas, o kiekvieno piliečio orumas ginamas bendros gerovės labui. Aš taip pat paminiu naujas skurdo ir socialinės atskirties formas, kurios turėtų skatinti jų rizikos grupei priklausančiųjų kūrybiškumą.

P. Toia pranešimas pritaria šiam požiūriui. Aš tai sveikinu ir balsavau už šį pranešimą.

Kadangi socialinės rinkos ekonomikos rinkos vertybės plačiau prasme atitinka ES visuotinius tikslus, susijusius su socialiniu įtraukimu, jos turi apimti atitinkamą užimtumą, specialistų parengimą ir reintegravimą į darbo rinką. Socialinė ekonomika yra pademonstravusi, kad ji gali žymiai pagerinti socialiai remtinų žmonių padėtį. Pavyzdžiui, mikro paskolų kompanijos, kurias įsteigė Nobelio premijos laureatas Muhammad Yunus, pagerino moterų padėtį ir padidino jų įtaką, nes suteikė joms galimybę pagerinti savo ir savo šeimų finansinę padėtį. Socialinės inovacijos teikia paramą neįgaliesiems, padėdamos jiems patiems rasti savo socialinių problemų sprendimus, padeda sukurti darbo ir asmeninio gyvenimo pusiausvyrą, sukuria lygias vyrų ir moterų galimybes, gerina šeimos gyvenimo kokybę ir teikia daugiau galimybių rūpintis vaikais, pagyvenusiais žmonėmis ir neįgaliaisiais.

- Pranešimas: Evangelia Tzampazi (A6-0034/2009)

Liam Aylward (UEN), raštu. – Bloga psichikos sveikata skundžiasi net kas ketvirtas žmogus. Vis dar pasitaiko dėl blogos psichikos sveikatos kenčiančių žmonių stigmatizavimo ir diskriminacijos atvejų. Manoma, kad 2020 metais išsivysčiusiame pasaulyje depresija bus pagrindinė ligų priežastis. Šiuo metu ES nuo savižudybių kasmet miršta 58 000 piliečių, daugiau nei žūsta kelių avarijose ar dėl žmogžudysčių.

Nepaprastai svarbu organizuoti informacines kampanijas mokyklose, o iš ten skleisti žinią į kitas sritis. Siekdami kovoti su šia stigma, mes, kaip teisės aktų kūrėjai, socialiniai darbuotojai ir atsakingi savo bendruomenių atstovai, privalome sutelkti dėmesį į ankstyvąjį diagnozavimą ir intervenciją.

Lemiamos reikšmės mūsų teikiamoms paslaugoms turintys tyrimai parodė, kad psichikos sveikatą smarkiai nulemia smarkiai pirmieji penkeri žmogaus gyvenimo metai. Todėl rūpinimasis vaikų psichikos sveikata – tai investicija į ateitį.

Jau įrodyta, kad ES projektai buvo sėkmingi, nes padėjo spręsti motinų pogimdyminės depresijos problemas, pagerino vaikų auklėjimą, buvo organizuojami slaugytojų apsilankymai, siekiant padėti būsimiems ir naujagimių tėvams bei teikiami ištekliai mokykloms. Tyrimai rodo, kad išteklių teikimas mokyklose mūsų jauniems moksleiviams gali pagerinti vaikų vystymąsi, sumažėja smurto, nerimo ir depresijos simptomų.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos konservatoriai, šiandien balsavome už E. Tzampazi asmeninę iniciatyvą parengtą pranešimą (A6-0034/2009) dėl psichikos sveikatos. Gerbiame valstybių narių sprendimą sudaryti Europos psichikos sveikatos ir gerovės pakto, apie kurį kalbama šiame pranešime. Manome, kad valstybėms narėms yra natūralu bendradarbiauti ir keistis šios srities patirtimi jų pačių nustatytais sąlygomis.

Tačiau mes prieštaraujame tai pranešimo formulavimui, kuri ragina parengti europines rekomendacijas dėl psichikos sveikatos klausimų pateikimo visuomenės informavimo priemonėse. Nepritariame požiūriui, kad tai turėtų būti daroma Europos lygmeniu, ir siekiame, kad visuomenės informavimo priemonės išliktų laisvos ir nepriklausomos.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Psichikos sveikatos paslaugų restruktūrizacija, apie kurią čia kalbama, atitinka kapitalo, kapitalistinių restruktūrizacijų ir sveikatos priežiūros komercializavimo šalininkų, bet ne ligonių interesus. Dauguma psichikos sveikatos paslaugų, bent jau tos, kurios uždirba pelno kapitalui, Lisabonos strategijos teisiniu pagrindu yra privatizuojamos.

Labai didelė dalis psichiatrijos ligoninėse ir kitose socialinio aprūpinimo sistemos įstaigose besigydančių psichikos sveikatos ligonių buitinės sąlygos yra apgailėtinos ir absoliučiai žeminančios; egzistuoja milžiniški pirminės ir antrinės priežiūros lygmens trūkumai.

NVO, rėmėjų ir kitų „filantropų“, išskyrus privatų kapitalą, intervencija į sveikatos priežiūros sektorių – tai alibi ir tuo pačiu tiltas į visišką šių paslaugų privatizaciją.

Neskaitant psichikos sveikatos ligonių, kitos privačios, arba vadinamosios „socialinės“ infrastruktūros įsigalėjimo aukos yra darbuotojai, kurių teisės yra pažeidžiamos; dirbantys pagal laikinas įdarbinimo sutartis nuolat jaučia atleidimo grėsmę.

Mes remiame pasiūlymus uždrausti nežmonišką prieglaudos tipo psichiatrijos slaugos formą, kurią taiko buržuazinės vyriausybės, sukurti integruotą psichikos sveikatos paslaugų tinklą, veikiančią vieningos, valstybinės nemokamos sveikatos priežiūros ir socialinio aprūpinimo sistemos pagrindu, ir uždrausti bet kurią komercinę veiklą, kuri neatitinka ne tik pacientų, bet ir jų šeimų ir kitų žmonių, tikrųjų poreikių.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Šis pranešimas siekia atkreipti dėmesį į psichikos sveikatą, kuri, kaip pažymėjo pranešėja, turi įtakos mūsų kasdieniniam gyvenimui ir yra vienas iš gerovę bei socialinį teisingumą lemiančių veiksnių. Psichikos sveikatos sutrikimai blogina žmonių ir jų šeimų gyvenimo kokybę ir turi įtakos sveikatos priežiūros, ekonomikos, švietimo, socialinio saugumo, baudžiamajam ir teisės sektoriams.

Šiuo metu vis stiprėja supratimas, kad be psichikos sveikatos negali būti sveikatos. Būtina pažvelgti į kai kuriuos pranešime pateiktus skaičius, būtent:

- kas ketvirtas žmogus bent kartą savo gyvenime patirs kokios nors formos psichikos sutrikimą;
- vienas iš dažniausiai pasitaikančių sutrikimų yra depresija, ja serga šeštadalis Europos moterų; prognozuojama, kad iki 2020 metų tai bus labiausiai paplitusi liga išsivysčiusiame pasaulyje, ir antra pagal svarbą neigalumo priežastis;
- ES kasmet įvyksta apie 59 000 savižudybių; 90% savižudybių susiję su psichikos sutrikimais;
- pažeidžiamos grupės priklausančioms žmonėms, pavyzdžiui, bedarbiams, migrantams, neigaliesiems, smurtą patiriantiems žmonėms, psichiką stimuliuojančias medžiagas vartojantiems asmenims, tikimybė susi

Labai svarbu koordinuoti pastangas, atsakant į psichikos sveikatos iššūkius; psichikos sveikata turi būti vertinama taip pat rimtai, kaip ir fizinė.

Françoise Grossetête (PPE-DE), raštu. – (FR) Balsavau už šį pranešimą dėl psichikos sveikatos, kuriuo siekiama užtikrinti, kad šis iššūkis ir toliau būtų vienas iš Europos Sąjungos politinių prioritetų sveikatos srityje.

Šis pranešimas ragina nustatyti priemonių užkirsti kelią depresijai ir savižudybėms, gerinti jaunų žmonių psichikos sveikatą, taip pat psichikos sveikatą švietimo sistemoje bei darbo vietose, taip pat vyresnio amžiaus žmonių psichikos sveikatą. Jis taip pat akcentuoja būtinybę kovoti su stigmatizavimu ir socialine atskirtimi. Be to, šis tekstas kviečia Komisiją pasiūlyti bendrų rodiklių, siekiant pagerinti duomenų suderinamumą ir skatinti valstybių narių geros praktikos mainus ir bendradarbiavimą, sprendžiant psichikos sveikatos problemas.

Baigdamas noriu pažymėti, kad man malonu, jog šis pranešimas aiškiai atskiria neurodegeneracinius sutrikimus, pavyzdžiui, Alzheimerio ligą, ir psichikos ligas. Alzheimerio liga iš tiesų yra labai ypatingo tipo liga, todėl į ją turėtų būti žiūrima kitaip nei į psichikos ligas.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Tzampazi pranešime nagrinėjamas svarbus sveikatos klausimas. Kas ketvirtas žmogus bent kartą gyvenime patiria rimtų psichikos sveikatos problemų, todėl kiekvienas iš mūsų arba pats susidurs su psichikos sveikatos problema, arba turės šių problemų patiriančių artimųjų. Deja, į

psichikos ligą vis dar žiūrima kaip į stigmą, todėl būtina, kad valstybės narės bendradarbiautų, eliminuojant šią stigmą bei įgyvendintų priemones, skirtas užtikrinti teisingą ir vienodą požiūrį.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – PSO statistika rodo, kad dabar 450 milijonai žmonių patiria kokių nors psichikos, elgesio ar psichologinių problemų; tai sudaro 12% pasaulio gyventojų.

Taip pat pabrėžiama, kad iki 2010 depresija taps labiausiai paplitusia šiuolaikinės visuomenės liga.

Pavyzdžiui, Rumunijoje vos vienoje dr. Alexandru Obregia psichiatrijos klinikoje 2008 m. priėmimo skyriuje užregistruota 22 000 ligonių, daugiausiai sergančių depresija ir šizofrenija.

Pažeidžiamų ir marginalinių visuomenės kategorijų žmonės, pavyzdžiui, bedarbiai ir imigrantai, taip pat neįgalieji ar smurtą patyrę žmonės, dabartinėmis ekonominės krizės sąlygomis yra labiau linkę į depresiją.

Visose valstybėse trūksta medicininio personalo, kurio specializacija – psichikos sutrikimų turinčių ligonių gydymas. Skurdžiose šalyse vidurkis sudaro 0,05 psichiatro 100 000 gyventojų. Daugelyje šalių šią problemą dar apsunkina kvalifikuoto medicinos personalo migracija. Manau, kad pirmiausia ir svarbiausia – žmonių psichikos sveikatos klausimą spręsti giliau, ne taip paviršutiniškai, o visoms valstybėms narėms būtina sukurti bendras programas, skirtas visomis įmanomomis priemonėmis riboti šios problemos plitimą.

David Martin (PSE), raštu. – Pritariu šiam pranešimui, kuris kviečia valstybes nares organizuoti sąmoningumo didinimo kampanijas, kovoti su stigma ir socialine atskirtimi bei tobulinti psichikos sveikatos teisės aktus. Kas ketvirtas žmogus bent kartą gyvenime patiria rimtų psichikos sveikatos problemų, tačiau psichikos liga vis dar siejama su stigma. Pranešimas pateikia pagrindinius psichikos sveikatos politikos, kurią būtina įgyvendinti visoje Europoje, siekiant didinti supratimą, principus, vertybes ir tikslus.

Mairead McGuinness (PPE-DE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą ir esu ypač susirūpinusi tuo, kad dabartinė ekonominė krizė sukuria spaudimą asmenims ir šeimoms ir gali sukelti psichikos sveikatos problemų padidėjimą.

Kas ketvirtas žmogus bent kartą gyvenime kuria nors forma patiria psichikos sveikatos problemų.

Depresija yra vienas iš dažniausiai pasitaikančių sutrikimų, Europoje nuo jos kenčia kas šešta moteris. Prognozuojama, kad iki 2020 m. depresija taps labiausiai paplitusia išsivysčiusio pasaulio visuomenės liga. ES kasmet padaroma apie 59 000 savižudybių, 90% iš jų susiję su psichikos sutrikimais.

Turime sutelkti dėmesį į psichikos sveikatos klausimus, lygiai kaip į fizinės sveikatos reikalus.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, aš sveikinu E. Tzampazi pranešimą dėl psichikos sveikatos.

Pritariu pranešėjai, kad yra labai svarbu pripažinti psichikos ir fizinės sveikatos, kaip gyvenimo kokybę lemiančių veiksnių, reikšmės lygiavertiškumą. Būtina rūpintis jaunimo, suaugusiųjų ir vyresnio amžiaus žmonių, ypač pastarųjų, kuriems degeneracinių ligų pavojus yra didesnis, taip pat moterų, kurios dažniausiai patiria depresiją, psichikos sveikata.

Siekiant užtikrinti paminėtų tikslų įgyvendinimą, privalome sukurti priemonių, skirtų įveikti socialinę atskirtį ir marginalizavimą, kurios galėtų padėti spręsti psichikos sveikatos klausimus, taip pat priemonių, skirtų gerinti psichikos sveikatą darbo vietoje, kur žmonės patiria daug spaudimo ir stresinių situacijų, kurios taip pat gali sukelti psichikos problemų.

Anna Záborská (PPE-DE), raštu. – (SK) Sveikinu šios rezoliucijos rezultatą. Mūsų pogrupyje, kuris rūpinasi slaugytojų klusimais, mes dažnai diskutavome apie ES galimybes dalyvauti įgyvendinant šią politiką, tuo pat metu užtikrinant pagarbą subsidarumo ir valstybių narių sprendimų viršenybės principus. Pritariu raginimui plėtoti Europos institucijų bendradarbiavimą nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiais, taip pat socialinių partnerių bendradarbiavimą penkiose psichikos sveikatos paramos prioritetų srityse. Žmonės turi būti apsaugoti nuo stigmatizacijos ir socialinės atskirties, nepriklausomai nuo jų amžiaus, lyties, etninės kilmės ir socialinės ekonominės grupės. Svarbiausias dalykas yra jų žmogaus orumas, todėl psichikos problemų patiriantiems žmonėms, jų šeimoms ir slaugytojams būtina teikti daugiau pagalbos ir tinkamo gydymo.

Psichikos sveikata priklauso nuo keleto veiksnių, todėl mano parengtame pranešime apie kartų tarpusavio solidarumą aš akcentavau tėvų vaidmenį, šviečiant ateities kartas. Aš taip pat paminėjau pagalbą pagyvenusiems ar neįgaliesiems šeimos nariams ir nepakeičiamą vyrų ir moterų kaip slaugytojų vaidmenį, kuris yra būtinas bendram labui. Šios sritys turėtų būti pripažintos, formuojant atskirų sektorių politikos kryptis.

Moterys ir vyrai, kurie savanoriškai priima sprendimą slaugyti sergančius šeimos narius, turėtų gauti finansinį atlygį. Karjeros nutraukimas, imantis slaugyti psichikos sveikatos problemų turinčius šeimos narius, neturėtų turėti neigiamos įtakos karjerai ar to žmogaus šeimos finansiniam aprūpinimui.

Raginu valstybes nares paremti sistemas, suteikiančias leidimą pasiimti laisvo laiko darbe, kurios taip pat būtų vienas iš sprendimų panašiais atvejais.

- Pranešimas: András Gyürk (A6-0030/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Efektyvus energijos naudojimas turėtų būti vienas svarbiausių šiuo metu kuriamos ES energetikos politikos kertinių akmenų. Efektyviau naudodami energiją Europoje užtikrintume didesnę saugumą. Kadangi nesiimama esminių priemonių, per kitus 20 – 30 metų Europos priklausomybė nuo importuojamos energijos gali pasiekti 70% (dabar importuojama 50% mūsų energijos), o kai kurių valstybių narių priklausomybė gali siekti dar daugiau. Išmintingesnis energijos naudojimas sumažintų aplinkos taršą. Efektyvesnis energijos naudojimas – tai vienas iš veiksmingiausių būdų mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų taršą, bei užtikrinti ambicingų ES klimato srities planų įgyvendinimą. Be to, šios srities priemonės turi didelės įtakos Europos pramonės konkurencingumui bei sudaro galimybes įgyvendinti Lisabonos strategijos tikslus. Efektyvesnis energijos naudojimas gali sumažinti našą labiausiai pažeidžiamiems vartotojams bei įveikti energetinį skurdą.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Energijos taupymas yra gyvybiškai svarbus, jei ES nori sumažinti išlaidas energijai. Tai vertingas įrankis mažinant mūsų priklausomybę nuo naftos.

Valstybių narių sukaupę šios srities žinių mainai gali teikti labai daug naudos kiekviena šaliai, nes tai leistų palyginti metodikas ir strategijas, parengtas atsižvelgiant į kiekvieno regiono kontekstą.

Kalbant apie Portugaliją, apgailestauju, kad įgyvendintos priemonės įtrauktos į nuoseklų ir visapusiškų veiksmų planą, kuris turėjo būti pateiktas Komisijai per nustatytą laikotarpį. Tai reiškia, kad mano šalis yra viena iš nedaugelio, kurios neįvykdė šio reikalavimo ir taip užkirto mums kelią keistis informacija apie sprendimus.

Nacionalinių veiksmų planų pirmasis įvertinimas yra atspirties taškas plėtojant dialogą ES ir naudingas įrankis, leidžiantis valstybėms narėms energetinio efektyvumo dvasią paversti pragmatiškais priemonėmis, kurios iki 2020 m. duos rezultatų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Keletas valstybių narių kuria veiksmų planus, tačiau kyla problemų dėl energetinio efektyvumo tikslų suformulavimo. Todėl atrodo derėtų siūlyti akcentuoti energijos taupymo priemonių efektyvų įgyvendinimą, įskaitant geriausios praktikos ir sinergijos plėtrą, taip pat tobulesnį galutinių vartotojų informavimą ir konsultavimą. Tačiau negalima pamiršti paramos, kurią būtina teikti tiems, kurie patiria didesnių finansinių sunkumų.

Taip pat atrodo, kad dabar, peržiūrint 2009 m. veiksmų planus, yra tinkamas laikas išsamiai išanalizuoti šių planų taikymo apimtį, kad jie apimtų visas energijos taupymo galimybes, nekvėstionuojant kiekvienos valstybės narės suverenumo. Šios analizės rezultatai turėtų būti naudojami stebint sunkumus, o prireikus – imantis atitinkamų paramos priemonių, skirtų įgyvendinti pasiūlytą energetinio efektyvumo rezultatą.

Taip pat atrodo, kad yra svarbu paremti nuostatas, stiprinančias valstybinio sektoriaus pavyzdinių vaidmenį, bei pripažinti, kad pastatų energetinio efektyvumo didinimas turi milžiniško potencialo, siekiant mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimą bei kovojant su klimato kaita – tiek adaptacijos, tiek klimato kaitos priežasčių šalinimo srityse.

David Martin (PSE), raštu. – Europos Sąjunga dėl neefektyvaus naudojimo praranda daugiau kaip 20% energijos, tai sudaro 400 Mtoe (milijonų tonų naftos ekvivalento); šis kiekis leistų žymiai sumažinti taršą. Aš pritariu šiam pranešimui, nes jis akcentuoja būtinybę efektyviau naudoti energiją. Pranešime keliamas tikslas iki 2016 m. energijos nuostolius sumažinti 9%.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, Balsavau už A. Gyürko pranešimą dėl energetinio efektyvumo nacionalinių veiksmų planų įgyvendinimo įvertinimo.

Europos apsirūpinimo energetiniais ištekliais problema dabar yra visiems žinoma ir glaudžiai susijusi su energetinio efektyvumo klausimu. ES energijos nuostoliai – tai prabanga, kurios negalime sau leisti; šį klausimą turime spręsti kuo skubiau, kad vėliau pasekmės nebūtų dar sunkesnės.

Pritariu, kad šiuo metu nacionaliniai planai buvo įgyvendinti tik iš dalies, tai reiškia, kad rezultatai tai pat buvo nevienodi. Todėl manau, kad būtinas tvirtesnis valstybinio ir privataus sektorių, taip pat pavienių piliečių ryžtas.

Turint omenyje lemiamą MVĮ svarbą Europoje, labai svarbu jas įtraukti į šiuos veiksmų planus; jos skaudžiausiai jaučia energijos brangimo poveikį, todėl energetinio efektyvumo pagerinimas joms būtų ypač naudingas, o jų indėlis būtų labai naudingas, įgyvendinant bendruosius tikslus.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) raštu. – (PL) Energijos vartojimo racionalizavimas yra nepaprastai svarbi veikla. Visuomenė turi suprasti, kad tai pats ekonomiškiausias būdas kovoti su klimato kaita. Tačiau tai naudinga ne vien aplinkai. Kuo geriau panaudosime turimą energiją, tuo mažiau mums jos reikės, todėl mažės priklausomybė nuo energijos importo. Dabartinės situacijos sąlygomis, kai energija naudojama kaip politikos įrankis, šio fakto reikšmės negalima neįvertinti.

Energiją naudojame vis racionaliau. Šios politikos rezultatus galima išmatuoti. Nuo 1990 m. energijos gamyba ES išaugo 40%, o pajamos vienam gyventojui padidėjo 1/3, kai energijos paklausa tepadidėjo 11%. Taigi, racionalus energijos naudojimas prisidėjo prie visų valstybių narių ekonomikos augimo.

Energetinis efektyvumas ir veiksmai, skirti taupyti energiją, turėtų atlikti svarbų vaidmenį apribojant paklausos augimą bei mažinant sudegiamo kuro kieki.

Šiltnamio dujų taršos mažinimas, platesnis žaliosios energijos naudojimas ir taupesnis energijos valdymas – visos šios priemonės teikia galimybių mažinti priklausomybės nuo dujų ir naftos importo laipsnį. Europos ekonomika turi tapti mažiau pažeidžiama dėl energijos kainų svyravimo ir infliacijos, taip pat dėl rizikos, susijusios su šių išteklių geopolitine buvimo vieta.

- Pranešimas: Miguélez Ramos (A6-0016/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme susilaikyti. Žinoma, mes nesame nusiteikę prieš tyrimus ir žinių apie žuvininkystę ir susijusiuosius sektorius gilinimą. Tačiau manome, kad pirmiausia, ES turi šiuos žodžius paversti veiksmais, atsižvelgiant į žuvininkystės politiką, ES privalo skubiai imtis veiksmų, kad sustabdytų žvejybos kvotų perviršijimą ir labiausiai nykstančių išteklių žvejybą. Tai turi būti pradžios taškas ir bendrosios žuvininkystės politikos prioritetas.

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Neįmanoma pervertinti ypatingo dėmesio žuvininkystės ir akvakultūros problemoms svarbos. Tai akivaizdu, atsižvelgiant į šio sektoriaus ekonominę, socialinę ir politinę reikšmę ES. Mano šalyje, Maltoje, žuvininkystei ir akvakultūrai skiriamas ypatingas dėmesys.

Visiškai pritariu žuvininkystės komiteto pasiūlymui rekomenduoti, kad mokslinių jūros tyrimų srityje prioritetas būtų teikiamas ne tik tyrimams, siekiant įgyti žinių apie žuvų atsargų būklę, bet ir komerciniams, ekonominiams ir socialiniams aspektams, kurie lemia žuvininkystės valdymą, nes visi šie aspektai turi esminės reikšmės. Turime užtikrinti, kad žuvininkystės ir akvakultūros srityje pirmenybė būtų teikiama taikomiesiems tyrimams.

Tenka apgailestauti, kad trumpuoju laikotarpiu egzistuoja aiškus žvejų ir mokslininkų interesų konfliktas. Ilguoju laikotarpiu tikslai labiau suderinami.

Būtina imtis mažėjančių žuvų išteklių srities tyrimų. Ištisos rūšims kyla išnykimo grėsmė. Štai kodėl šioje srityje būtinas mokslininkų, žvejų ir akvakultūros operatorių bendradarbiavimas.

Charlotte Cederschiöld, Gunnar Hökmark ir Anna Ibrisagic (PPE-DE), raštu. – (SV) Mes, Švedijos konservatoriai, šiandien balsavome už Miguélez Ramos asmeninę iniciatyvą parengtą pranešimą (A6-0016/2009) dėl taikomųjų tyrimų, susijusių su bendrąja žuvininkystės politika.

Mes pritariame šio pranešimo įžanginei daliai, kur teigiama, kad žuvininkystės politikai reikalingas mokslinis pagrindas, ir kad žvejų ir tyrėjų konsensusas yra tvarumo prielaidas turinčios politikos pagrindas.

Tačiau mes manome, kad Septintoji bendroji programa bei jos prioritetai ir apribojimai, turėtų likti galioti.

Lena Ek (ALDE), raštu. – (SV) Nusprendžiau balsuoti už Miguélez Ramos pranešimą dėl taikomųjų tyrimų, susijusių su bendrąja žuvininkystės politika.

Svarbu teikti paramą didinant investicijas į žuvininkystės politikos taikymo padarinių žuvų ištekliams, ekosistemoms ir biologinei įvairovei tyrimus. Todėl labai kritiškai vertinu kai kurias ES žuvininkystės dalis. Tačiau Miguelez Ramos akcentuoja, kad politinius sprendimus labai svarbu priimti mokslo ir ilgalaikio tvarumo pagrindu, o ne vadovaujantis daugiausiai žvejybos pramonės trumpalaikiais interesais; šią nuostatą aš vertinu kaip gerą dalyką.

Tačiau kritiškai vertinu kai kurias galimas šio pranešimo interpretacijas, kurios gali paskatinti teikti daugiau finansinės paramos Europos žvejybos pramonei bei šios pramonės padėties gerinimui. Aplinkos apsauga turi būti ryškus visų žuvininkystės sektoriaus tyrimų aspektas.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) 2006 m. gruodžio mėn. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė svarbų sprendimą dėl Europos Bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintosios bendrosios programos (2007-2013). Sveikinu save už tai, kad tuo metu siekiau atkreipti dėmesį į būtinybę garantuoti daugiau ir geresnės technologinės plėtros žuvininkystės ir akvakultūros srityje.

Todėl manau, kad šias asmenine iniciatyva parengtas pranešimas yra labai savalaikis ir nepaprastai svarbus, siekiant bendrosios žuvininkystės politikos (BŽP) naujosios reformos tikslų.

BŽP pagrindu priimtų priemonių patikimumą lemia aukštos kokybės mokslinės nuomonės, todėl BŽP yra viena iš tų Bendrijos politikos sričių, kurios labiausiai priklauso nuo mokslinių tyrimų.

Be to, laivų, žvejybos įrangos ir variklių technologinė plėtra gali garantuoti šio sektoriaus plėtros tvarumą ateityje, ir taip užtikrinti geresnę aplinkos apsaugą bei didesnę laivynų konkurencingumą.

Balsavau už šį pranešimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Moksliniai žuvininkystės tyrimai yra gyvybiškai svarbūs, užtikrinant tinkamą žuvininkystės valdymo politiką, kuri turi atsižvelgti į šios veiklos rūšies, kuri yra labai svarbus maisto šaltinis, socialinius, aplinkos ir ekonominius aspektus.

Šie tyrimai turėtų ne tik vertinti žuvų išteklių būklę bei kurti modelius, leidžiančius prognozuoti jų raidą, bet ir padėti tobulinti žvejybos įrangą, laivus, žvejų darbo ir saugos sąlygas bei vertinti įvairių žuvininkystės valdymo sistemų (instrumentų) poveikį užimtumui ir žvejybą plėtojančių bendruomenių pajamoms.

Tačiau norint, kad žuvininkystės moksliniai tyrimai atitiktų iškeltus tikslus ir poreikius, gyvybiškai svarbu, kad ES ir kiekviena valstybė narė sudarytų galimybę naudotis reikalingais ištekliais, įskaitant finansavimą. Štai kodėl mes remiame šio pranešimo rekomendacijas šiuo klausimu.

Tačiau manome, kad mokslinių tyrimų plėtra absoliučiai reikalauja pripažinti su šia sritimi susijusių žmogiškųjų išteklių vertę. Tai reiškia, kad būtina garantuoti darbo sutartyse nustatytas šių profesionalų teises, kovojant prieš nesaugius darbo santykius, su kuriais susiduria dauguma šių tyrinėtojų, t.y. laikytis *fair play* principo bei užtikrinti galimybę naudotis socialinės apsaugos planais ir daugybe kitų su darbo santykiais susijusių teisių, kuriomis naudojasi darbininkai.

Ian Hughton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už Miguélez Ramos pranešimą dėl žuvininkystės tyrimų. Aš nesutinku su bendrąja žuvininkystės politika ir manau, kad žuvininkystės valdymas turi būti Europos jūrinių valstybių kompetencijos klausimas, kurį jos spręstų bendradarbiaudamos tarpusavyje. Tokiam bendradarbiavimui būtini bendri veiksmai mokslo ir tyrimų srityje, ir būtent ši sritis yra ta, kur ES gali suteikti papildomos vertės.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už Miguélez Ramos pranešimą dėl taikomųjų tyrimų, susijusių su bendrąja žuvininkystės politika.

Išmintingo ir atsakingo gamtinių išteklių naudojimo reikšmė vis didėja, turint omenyje pastarųjų metų akivaizdų ir nepriimtina šių išteklių kokybės ir kiekybės skurdinimą.

Todėl, nagrinėjant jūrinės aplinkos klausimą, labai svarbu kalbėti apie jos apsaugą ir taikyti požiūrį, pagrįstą kruopščiu visa apimančiu ekosistemų įvertinimu, atsižvelgiant į visas veiklas, susijusias su Europos jūromis. Aišku, kad toks požiūris gali turėti teigiamos įtakos ekonomikos ir visuomenės subalansuotai plėtrai, taip pat bendrajam šios sistemos konkurencingumui vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu.

Todėl manau, kad taikomiesiems tyrimams žuvininkystės srityje gyvybiškai svarbu skirti daugiau finansavimo, įskaitant Septintojoje bendrojoje tyrimų programoje numatytą finansavimą, kaip prieš tai buvo numatyta

ankstesnėse bendrosiose programose. Taip pat turėtume skatinti tyrimo centrų tinklo kūrimą, siekiant sudaryti galimybę naudotis specializuota infrastruktūra ir keistis naudinga informacija ir duomenimis.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Mes nusprendėme balsuoti už Miguelez Ramos pranešimą dėl taikomųjų tyrimų, susijusių su bendrąja žuvininkystės politika.

Svarbu skatinti investicijų į žuvininkystės politikos padarinius žuvų ištekliams, ekosistemoms ir biologinei įvairovei tyrimus didinimą. Aplinkos apsaugos požiūriu mes labai kritiškai vertiname kai kurias ES žuvininkystės politikos dalis. Tačiau Miguelez Ramos akcentuoja, kad politinius sprendimus labai svarbu priimti mokslo ir ilgalaikio tvarumo pagrindu, o ne vadovaujantis daugiausia žvejybos pramonės trumpalaikiais interesais; šią nuostatą mes vertiname kaip gerą dalyką.

Tačiau mes kritiškai vertiname kai kurias galimas šio pranešimo interpretacijas, kurios gali paskatinti teikti daugiau finansinės paramos Europos žvejybos pramonei bei šios pramonės padėties gerinimui. Aplinkos apsauga turi būti ryškus visų žuvininkystės sektoriaus tyrimų, kuriems skiriamas finansavimas, aspektas.

- Pranešimas: Charlotte Cederschiöld (A6-0029/2009)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), raštu. – Balsavau už Ch. Cederschiöld pranešimą, nes manau, kad galimybė Europos piliečiams dirbti ir gyventi kitoje valstybėje narėje yra svarbi teisė. Aš pritariu šio pranešimo ketinimams skatinti profesionalų mobilumą bei garantuoti saugumą vartotojams.

Tačiau yra keletas Ch. Cederschiöld pranešimo aspektų, kuriems aš negaliu visiškai pritarti, pavyzdžiui, formuluotės dėl asmenų ir paslaugų laisvo judėjimo kliūčių panaikinimas, kurį galime interpretuoti kaip pareiškimą, nukreiptą prieš kolektyvines sutartis darbo rinkoje. Kalbant apie sveikatos priežiūros specialistų įtraukimą į šios sutarties taikymo sritį, išvelgiu sveikatos priežiūros sektoriaus reglamentavimo panaikinimo grėsmę.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), raštu. – (PL) Viena iš pagrindinių ES vidaus rinkos laisvių – tai judėjimo laisvė, leidžianti mums ne tik laisvai judėti ES viduje, bet ir įsidarbinti. Šia teise besinaudojančių žmonių skaičius nuolat auga, o geriausias šios tendencijos pavyzdys buvo naujųjų valstybių narių, įskaitant Lenkijos, darbininkų pastarųjų metų judėjimas. Šiuo metu apie 2% ES gyventojų gyvena ir dirba ne savo, o kitoje valstybėje narėje.

Nepaisant bendros vidaus rinkos barjerų panaikinimo, viena iš pagrindinių kliūčių su kuria susiduria daugelis žmonių, siekiančių įsidarbinti kitoje valstybėje narėje, yra baimė, kad kitose valstybėse narėse įgyta kvalifikacija nebus pripažįstama. Ši baimė paskatino parengti šiandien mūsų nagrinėjamą pranešimą, kuris ragina paslaugų teikėjams įvesti Europos profesionalo kortelę. Šios kortelės įvedimas gali padidinti įvairių profesijų atstovų mobilumą, ir tuo pat suteikti darbdaviams tikrumo dėl kortelę turinčio darbuotojo kvalifikacijos, nei ne tik padidinti kvalifikacijos skaidrumą, bet ir pagerinti jų atpažįstamumą ir palyginamumą.

Todėl labai džiaugiuosi, kad Europos Parlamentas patvirtino šį pranešimą, kuris be abejonės turės įtakos būsimoms diskusijoms dėl Europos profesionalo kortelės įvedimo.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Galimybė Europos piliečiams dirbti ir gyventi kitoje valstybėje narėje yra svarbi teisė, ir aš pritariu ketinimams skatinti profesionalų mobilumą bei garantuoti saugumą vartotojams. Tačiau yra keletas Ch. Cederschiöld pranešimo aspektų, kuriems aš negaliu visiškai pritarti, pavyzdžiui, formuluotės dėl asmenų ir paslaugų laisvo judėjimo kliūčių panaikinimas, kurį galime interpretuoti kaip pareiškimą, nukreiptą prieš kolektyvines sutartis darbo rinkoje. Kalbant apie sveikatos priežiūros specialistų įtraukimą į šios sutarties taikymo sritį, išvelgiu sveikatos priežiūros sektoriaus reglamentavimo panaikinimo grėsmę. Todėl baigiamojo balsavimo metu dėl šio pranešimo aš susilaikiau.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), raštu. – Galimybė Europos piliečiams dirbti ir gyventi kitoje valstybėje narėje yra svarbi teisė, ir aš pritariu ketinimams skatinti profesionalų mobilumą bei garantuoti saugumą vartotojams. Tačiau yra keletas Ch. Cederschiöld pranešimo aspektų, kuriems aš negaliu visiškai pritarti, pavyzdžiui, formuluotės dėl asmenų ir paslaugų laisvo judėjimo kliūčių panaikinimas, kurį galime interpretuoti kaip pareiškimą, nukreiptą prieš kolektyvines sutartis darbo rinkoje. Kalbant apie sveikatos priežiūros specialistų įtraukimą į šios sutarties taikymo sritį, išvelgiu sveikatos priežiūros sektoriaus reglamentavimo panaikinimo grėsmę. Todėl baigiamojo balsavimo metu dėl šio pranešimo aš susilaikiau.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), raštu. – (RO) Aš pritariu šiai iniciatyvai įvesti Europos profesionalo kortelę paslaugų teikėjams ir balsavau už ją, nes tai naujas būdas užtikrinti laisvą asmenų ir paslaugų judėjimą. Mes

turime kuo aktyviau skatinti darbo jėgos migraciją bei didinti profesionalų mobilumą, spartindami informacijos mainus tarp kilmės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės.

Remiantis statistikos duomenimis apie 2007 m. SOLVIT gautus skundus, 20% šių skundų buvo susiję su profesinės kvalifikacijos, reikalingos užsiimti reguliuojama profesija, pripažinimu. Europos profesionalo kortelės įvedimas paslaugų teikėjams pašalins kai kurias kliūtis, kurios vis dar trukdo tiekti Europos piliečiams, kurie siekia naudingai dirbti ne savo kilmės, o kitoje valstybėje.

Be to, šioje profesionalo kortelėje pateikta informacija bus naudinga darbdaviams ir vartotojams, taip pat nereguliuojamų ir nesuvienodintų profesijų atstovams.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Balsavau už Ch. Cederschiöld pranešimą dėl Europos profesionalo kortelės įvedimo paslaugų teikėjams.

Taip nusprendžiau todėl, kad manau, jog nepaisant Direktyvos 2005/36/EB, skirtos skatinti profesionalų mobilumą, egzistavimo, rinka ir toliau iš esmės išlieka nacionalinė. Kalbant labiau apibendrintai, darbininkų mobilumas Europos Sąjungoje vis dar yra labai menkas ir trukdo tinkamai funkcionuoti vidaus rinkai bei įgyvendinti Lisabonos strategijos augimo ir darbo vietų skaičiaus didinimo tikslus.

Turint tai omenyje, manau labai svarbu įvesti Europos profesionalo kortelę, kuri tam tikrais atvejais jau naudojama, kad ją naudotų visi profesionalai, taip pat ir nereglamentuoti. Tai skatins jų pripažinimą valstybėse narėse ir taip pagerins vartotojų galimybes lengviau pasiekti užsienio paslaugų teikėjus bei padės integruotis į Europos vidaus rinką.

- Pranešimas: Elspeth Attwooll (A6-0025/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Manau, kad prisimenant komercinės banginių medžioklės skausmingą patirtį bei pastaruoju metu padidėjusias grėsmes banginių populiacijoms, pavyzdžiui, atsitiktinis banginių sumedžiojimas žvejybos metu, susidūrimai su laivais, pasaulinė klimato kaita ir vandenynų akustinė tarša, dalyvaudama tarptautiniuose forumuose, ES privalo nuosekliais ir suderintomis pastangomis siekti užtikrinti geresnę banginių apsaugą pasauliniu lygiu. Noriu paraginti Jus priešintis bet kuriam pasiūlymui, kuris galėtų būti panaudotas įteisinant banginių medžioklę moksliniais tikslais bei komercinę banginių medžioklę pakrantėse ir kitur, arba leidžiant plėtoti tarptautinę prekybą banginių produktais.

Duarte Freitas (PPE-DE), raštu. – (PT) Nepaisant IWC (Tarptautinės banginių išsaugojimo komisijos) pastangų ir įgyvendintų iniciatyvų, daugelio banginių šeimos gyvūnų padėtis vis dar kelia nerimą, nes daugeliui jų gresia išnykimas. Visas banginių gaudymo moksliniais tikslais klausimas vis dar yra „priedanga“ gaudyti šiuo žinduolius, štai kodėl būtina ES intervencija, peržiūrint šią tarptautinę poziciją.

Parama moratoriumo pratęsimui, priešinant visiems pasiūlymams dėl naujų banginių medžioklės tipų, nustatant, kad IWC kontroliuoja bet kurią IWC narių plėtojamą banginių gaudymo veiklą bei remiant pasiūlymus, kuriais siekiama nutraukti „mokslinę banginių medžioklę“ už IWC kontrolės ribų – tai tik kelios šio pranešimo nuostatos, kurios mano nuomone yra esminės.

Užtikrinimas, kad ES suformuluotų savo politinę poziciją šiuo klausimu ir imtųsi lyderės vaidmens, įgyvendinant mūsų planetos biologinės įvairovės ir tvarios plėtos tikslus, yra esminiai tikslai, kuriuos privalo kelti ES.

Todėl balsavau už šį pranešimą.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Kaip ir pranešėja, aš pritariu banginių medžioklės pasauliniam moratoriumui bei tarptautinės prekybos banginių produktais draudimui. Taip pat yra rimtų priežasčių siekti nutraukti tai, kas vadinama „moksline banginių medžiokle“.

Šiuos klausimus išspręsdus tarptautiniu lygiu, būtina siekti plėtoti bendradarbiavimo Tarptautinės banginių išsaugojimo komisijos, o ne ES pagrindu.

Nepaisant šio prieštaravimo principų pagrindu, aš nusprendžiau balsuoti už šį pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, aš balsavau už E. Attwoollio pranešimą dėl Bendrijos priemonių, susijusių su banginių medžiokle.

Sutinku, kad būtina uždrausti šių nykstančių žinduolių medžioklę; šios griežtos priemonės būtinos, siekiant užtikrinti jų išlikimą.

Galiojantis banginių medžioklės moratoriumas jau davė gerų rezultatų, didinant banginių šeimos gyvūnų populiacijas, tačiau daugelis svarbių šalių jo neratifikavo, o tai reiškia, kad banginių medžioklė tęsiasi. Todėl pritariu raginimui, kad Komisija pateiktų naujų pasiūlymų, skatinančių siekti geresnių rezultatų.

Aš taip pat manau, kad yra būtina atskirti komercinę banginių medžioklę ir banginių medžioklę maistui, kurią vis dar praktikuoja kai kurios čiabuvių tautos. Pastariesiems moratoriumo apribojimai netaikomi, taip pat, kaip ir banginių moksliniams tyrimams, su sąlyga, jei atsižvelgia į poreikį išsaugoti šią rūšį.

- Pranešimas: Ivo Belet (A6-0027/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, balsavau už šį pranešimą. Viena iš pagrindinių EB dalyvavimo Observatorijoje priežasčių yra tai, kad Observatorijos veikla padeda stiprinti Bendrijos audiovizualinės pramonės konkurencingumą. Pavyzdžiui, audiovizualinių prekių platinimui pernelyg dažnai trukdo nacionalinių teisės aktų skirtumų išmanymas. Observatorija padeda įveikti šias kliūtis, suteikdama suinteresuotiems operatoriams žinių ir sisteminės informacijos.

Deja, dažnai Europos Bendrijos priimti teisės aktai Italijoje nepakankamai paviešinami. Todėl reikalingas didesnis teisės aktų visų pirma susijusių su autorių teisėmis ir vartotojų apsauga bei darbo teise, priėmimo skaidrumas. Galiausiai, gyvybiškai svarbu padidinti Observatorijos pajėgumus prižiūrint naujus pokyčius, pavyzdžiui, naujus audiovizualinių produktų vartojimo modelius, ypač vaizdo žaidimus ir internetą.

Šarūnas Birutis (ALDE), raštu. – (LT) Viena iš pagrindinių Europos Bendrijos dalyvavimo Observatorijos veikloje priežasčių yra prielaida, kad, atlikdama savo darbą, Observatorija padės sustiprinti Bendrijos audiovizualinės pramonės konkurencingumą. Platinant audiovizualines prekes, dažnai iškyla nacionalinių teisės aktų skirtumų išmanymo problema. Aprūpindama suinteresuotuosius operatorius techninėmis žiniomis ir specializuota informacija, Observatorija padeda įveikti šią kliūtį, todėl Bendrijos dalyvavimą reikėtų vertinti palankiai. Įsigydamą specializuotą informaciją ir reklamuodama savo leidinius, Observatorija tapo pagrindiniu ekonominės ir teisinės informacijos apie įvairius audiovizualinės pramonės segmentus šaltiniu, kuriuo naudojasi valstybiniam ir privačiam sektoriui priklausantys nariai. Be to, Komisija pažymi, kad vienas iš vertingiausių Observatorijos privalumų yra jos gebėjimas sudaryti ir prižiūrėti mokslinių partnerių tinklus. Šie tinklai padeda gerinti Observatorijos ekonominės ir teisinės analizės kokybę.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, nes Europos audiovizualinė observatorija yra vienintelė paneuropinė viešoji paslauga, skirta kaupti ir platinti informaciją apie Europos audiovizualinę pramonę. Ji atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį, teikdama išsamią informaciją apie šį sektorių valstybiniais ir privatiems šios srities subjektams.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Balsavau prieš šį pranešimą dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje. Dalyvavimas Europos audiovizualinės observatorijos veikloje ir jos finansavimas yra valstybių narių kompetencijos klausimas.

Iosif Matula (PPE-DE), raštu. – (RO) Už PPE-DE remiamą pranešimo dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje projektą balsavau dėl keleto priežasčių.

Pirma, manau, kad mums yra gyvybiškai svarbu užtikrinti kuo didesnę audiovizualinės rinkos skaidrumą bei pasirūpinti, kad kiek įmanoma daugiau institucijų turėtų priėjimą prie atitinkamos šios srities informacijos. Tai vienintelis būdas, kaip pasiekti tikros konkurencijos ir įgyvendinti Lisabonos strategijoje suformuluotus ekonominio augimo planus.

Antra, manau, kad Observatorija vienyty ES valstybes nares ir Bendrijai nepriklausančias Europos valstybes, visų Europos valstybių lygmeniu teikdama reikšmingą sanglaudos veiksnį. Tai sudarys mums galimybę ne tik sujungti visą žemyną, bet ir paskatins laisvą audiovizualinio sektoriaus prekių ir paslaugų judėjimą, taip žymiai išplėsdama šią rinką.

Tačiau turime atsižvelgti naujų technologijų atsiradimą ir plėtrą, siekiant padidinti Observatorijos efektyvumą.

Aš asmeniškai pritariu Observatorijos veiklos sritį išplečiančių nuostatų taikymui, siekiant geriau aprėpti šią sritį ir teikiant dar daugiau vertingos ir ekonominiu požiūriu naudingos informacijos, taip pat siekiant geriau suprasti Europos socialinį ir kultūrinį kontekstą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už I. Beleto pranešimą dėl Bendrijos dalyvavimo Europos audiovizualinės observatorijos veikloje.

Mano nuomone, Observatorija atlieka labai svarbų darbą; tai vienintelė organizacija, kaupianti ir platinanti informaciją apie Europos audiovizualinę pramonę, todėl jei iškeltas uždavinys spartinti naujus pokyčius audiovizualinėje srityje, kurios reikšmė pastaraisiais metais žymiai išaugo dėl vis platesnio skaitmeninės technologijos naudojimo. Be to, atlikdama tyrimus ir rinkos analizę, ši organizacija teikia vertingos paramos politikos kūrėjams ir pačiai audiovizualinei pramonei.

Aš taip pat sutinku, kad Observatorijos veiklą būtine plėsti, įtraukiant su audiovizualiniu sektoriumi susijusios fiskalinės ir darbo teisės tyrimus, taip siekiant sustiprinti jos bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis.

- Pranešimas: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Europos Parlamento Švedijos socialdemokratai, palankiai vertiname dosnią imigracijos politiką, orientuotą į žmonių poreikius. Todėl mes galiausiai nusprendėme paremti C. Favos pranešimą, nes jis siunčia aiškią žinią, kad yra nepriimtina leisti darbdaviams piktnaudžiauti migrantų pažeidžiama padėtimi, ir suteikia šiems dokumentų neturintiems migrantams tam tikrų teisių, kurių jie šiuo metu neturi kai kuriose ES valstybėse narėse. Mūsų sprendimo balsuoti už šį sprendimą prielaida buvo Tarybos pritarimas Parlamento pareiškimui, kad 9 straipsniui ateityje jokių būdu negali būti teikiamas pirmumas, nes tai gali apsunkinti galimybes patvirtinti bendras taisykles, reglamentuojančias rangovų atsakomybę už subrangovus.

Mums aišku, kad rangovai privalo užtikrinti, kad jų subrangovai laikytųsi visų sudarytų kolektyvinių sutarčių. Darbdaviai negali turėti galimybės nesilaikyti darbo teisės taisyklių, pasitelkę sudėtingą subrangovų grandinę. Tačiau šioje direktyvoje atsakomybė apsiriboja pirmuoju subrangos lygiu, o tai mums yra nepriimtina. Tačiau svarbu prisiminti, kad valstybėms narės niekas netrukdo priimti išsamesnių teisės aktų.

Principiniu požiūriu mes taip pat nesutinkame su privačių asmenų atleidimu nuo sankcijų už dokumentų neturinčių žmonių samdymą dirbti savo namuose. Manome, kad žmonės be dokumentų yra tokie pat pažeidžiami, net jei dirba privatiems asmenims.

Alin Lucian Antochi (PSE), raštu. – (RO) Direktyva, dėl kurios ką tik balsavome, tai dar vienas žingsnis kuriant ir taikant bendras taisykles ir priemones, skirtas reguliuoti imigrantų, ypač Europos Sąjungoje nelegaliai esančių darbuotojų iš trečiųjų šalių, padėtį.

Viltis susikurti geresnį gyvenimą, kurią teikia galimybė įsidarbinti – tai vienas iš svarbiausių veiksnių, skatinančių nelegalią migraciją. Tačiau darbdavių gaunamos naudos pasekmės – tai valstybės lėšų švaistymas ir iškreipta konkurencija ekonomikos sektoriuje, atimant iš nelegalių darbuotojų socialinį draudimą ar teisę gauti pensiją.

Štai kodėl ši direktyva yra susijusi su imigracijos politika ir darbdaviams, o ne iš trečiųjų šalių atvykstantiems darbininkams, numatytais sankcijomis. Ypatinę dėmesį taip pat būtina skirti naujųjų valstybių narių piliečiams, kuriems, nepaisant jų Europos piliečių statuso, toliau taikomos tarptautinės priemonės į darbą taisyklės, todėl ribojamos jų galimybės laisvai patekti į senųjų valstybių narių darbo rinkas.

Tokios priemonės, kaip darbdavių prievolė tikrinti iš trečiųjų šalių atvykusius darbuotojų leidimus gyventi, bei darbdaviams numatyta baudžiamoji atsakomybė parodo Bendrijos ir valstybių narių pastangas koordinuoti politiką imigracijos ir nelegalaus darbo srityse. Dabar, kai Europos Sąjungos gyventojų skaičius nuolat mažėja, privalome turėti omenyje, kad šių darbininkų išvaymas – tai ne sprendimas; šių darbininkų padėtį reikia reguliuoti. Puoselėdamas šią viltį, balsavau už šį pranešimą.

Lena Ek (ALDE), raštu. – (SV) Balsavau už šį pranešimą dėl sankcijų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams.

Šio pasiūlymo tikslas – neleisti darbdaviams išnaudoti nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių bei stiprinti darbininkų teises. Nelegalaus įdarbinimo atveju derėtų bausti ne darbininką, o įstatymus pažeidžiantį darbdavį.

Kai kurios ES valstybės tokių teisės aktų neturi. Kitos valstybės yra priėmusios teisės aktų, tačiau jie neįgyvendinami arba jų nesilaikoma. Todėl bendros ES taisyklės, užkertančios kelią nelegaliai gyvenančių darbininkų išnaudojimui ir įdarbinimui, yra vienas iš būdų pakelti kartelę daugeliui ES valstybių.

Pasiūlymas, dėl kurio šiandien balsuojame, turi daug trūkumų. Jei tai priklausytų nuo manęs, daug jo dalių būtų atrodžiusios kitaip. Pavyzdžiui, man norėjosi matyti daugiau apsaugos namų ruošą užsiimančioms moterims. Tačiau vienintelė alternatyva – neturėti jokios direktyvos; tai reikštų, kad nuo keturių iki aštuonių

milijonų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių, kurie šiuo metu nelegaliai dirba ES ir dėl savo pažeidžiamos padėties yra išnaudojami savo darbdavių, būtų dar mažiau apsaugoti.

Nors yra svarbu užkirsti kelią nelegaliai imigracijai ir nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių išnaudojimui, mes taip pat privalome užtikrinti, kad sukurtume daugiau galimybių žmonėms įsikurti ir legaliai siekti įsidarbinti ES. Ši klausimą reglamentuoja kitos direktyvos, kurias mes pastaruosius metus svarstėme Europos Parlamente.

Glyn Ford (PSE), raštu. – Aš pritariu C. Favos pranešimui dėl sankcijų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams. Kai kurie skrupulų neturintys darbdaviai yra pasirengę išnaudoti šiuos nelegalius darbininkus, mokėdami atlyginimą, kuris nesiekia teisės aktuose nustatyto minimumo, versdami dirbti pasibaisėtinomis sąlygomis ir nenormuotą darbo dieną. Įklius, jiems būtina taikyti griežtas sankcijas.

Tačiau problema ta, kad egzistuoja piktavališkas sąmokslas, siekiant paslėpti išnaudojimą. Darbdaviai uždirbo pelnus, kuriais jie, žinoma, nenori dalytis, o jei darbininkai prabiltų apie išnaudojimą, jie būtų deportuoti. Jei mūsų ketinimai rimti, turime sukurti tvarką, suteikiančią amnestiją tiems, kurie demaskuoja išnaudotojus. Tai taip smarkiai pakeistų darbuotojų ir darbdavių jėgos pusiausvyrą, kad problema o gero apskritai išnyktų.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Bendrąjį draudimą įdarbinti nelegalius darbuotojus, kurio siekiama saugotis nuo nelegalios imigracijos, galima vertinti tik teigiamai, lygiai kaip ir sankcijas tiems darbdaviams, kurie naudojasi šių darbininkų paslaugomis, dažniausiai tam, kad juos išnaudotų; šie darbdaviai – tai šiuolaikiniai vergų pirkliai.

Tačiau turiu keletą abejonių. Europos Sąjunga dar kartą pasinaudoja Bendrijos pirmojo ramsčio teisiniu pagrindu besiremiančiu klausimu, siekdama išplėsti savo kompetencijos ribas, vienodinant valstybių narių baudžiamąją teisę. Airija ir Jungtinė Karalystė, kurios patvirtino sutartyse nustatytą savo teisę neprisijungti, yra pažymėtinai išimties.

Be to, mintyse iškyla įvykiai po streiko N. Sarkozy pamėgtame madingame Neuilly rajono restorane. Jo vadovai teigia nukentėję dėl per griežtai reguliuojamos darbo rinkos, kuri yra per daug orientuota į darbuotojų, kuriems restoranas moka teisės aktuose nustatytą minimalų atlyginimą, apsaugą, todėl dirbantiems asmenims atsivėrė platesnės galimybės legalizuotis. Direktyva dar labiau sustiprins šias galimybes, suteikdama nelegaliam darbuotojui progą legalizuotis paprasčiausiai pranešant apie savo darbdavį.

Baiminuosi, kad tokiose šiuo atžvilgiu negriežtose valstybėse kaip Prancūzija, praktinis šios direktyvos įgyvendinimas nepadės apriboti nelegalios imigracijos.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nepaisant būtinybės griežtinti procedūras, skirtas kovoti su nelegalių darbuotojų įdarbinimu, nepriimtina, kad ši direktyva numato bausmes ir pažeidėjams, ir aukoms.

Šios direktyvos paskirtis – papildyti Portugalijos socialistinės vyriausybės patvirtintą gėdingąją „grąžinimo“ direktyvą, taikant sankcijas nelegaliai gyvenančių darbininkų darbdaviams ir nustatant šių darbininkų išsiuntimo procedūrą, kuri su retomis išimtimis automatiškai taikoma kaip bendroji taisyklė.

Išsiuntimas neturėtų alternatyva būti nelegaliai gyvenančių darbininkų migrantų išnaudojimui.

Ši direktyva nėra grindžiama darbininkų migrantų apsaugos principu ir negina tų, kurie, verčiami dirbti nepriimtinais sąlygomis, apie tai praneša. Be to, ši direktyva ne iki galo gina šiuos darbininkus, nes joje teigiama, kad „jei darbdavys nepervedė nesumokėto atlygio, valstybės narės neprivalo vykdyti šio įsipareigojimo“.

Direktyva negina nelegaliai gyvenančių migrantų darbininkų teisių, nes ji apskritai nenumato galimybės jiems legalizuotis, o tik sukuria išsiuntimo grėsmę, todėl ji tik dar labiau padidintų šių darbininkų pažeidžiamumą ir paskatintų naujas, dar labiau paslėptas nelegalaus darbo formas.

Tai dar viena direktyva, apnuoginanti nežmonišką ES imigracijos politiką, todėl vienintelis galimas mūsų sprendimas yra jai nepritarti.

Carl Lang (NI), raštu. – (FR) Nors šiame pranešime yra keletas įdomių kovos su nelegalia imigracija plano punktų ir štrichų, jame taip pat yra didžiulių kliuvinių. Nesiūloma konkrečių Sąjungos vidaus ir išorės sienų apsaugos priemonių. Nesiūloma priemonių, susijusių su nelegalių imigrantų grąžinimo į jų valstybes politika. Paprasčiausiai pateikiamas apibrėžimas, kad asmuo, nelegaliai patekęs į Sąjungos teritoriją kaip nelegalus imigrantas, turintis teisių.

Europos institucijoms šis klausimas sudaro keblumą. Iš vienos pusės, saugumo ir teisingumo labai jos reikalauja minimalių Europinių taisyklių, skirtų apriboti nelegalią imigraciją, o iš kitos pusės, siekdamas įgyvendinti jų pačių nustatytas ultra-liberalizmo ir judėjimo laisvės taisykles, kurios jau yra tapusios dogma, jos nori, kad Sąjungos teritorija taptų milijonus būsimų imigrantų priimančia ir pritraukiančia vieta.

Mes atmetame šią filosofiją, kuri kelia pavojų Europos žmonėms ir tautoms. Mes dar kartą patvirtiname jų teisę gintis ir išlikti savimi.

Adrian Manole (PPE-DE), raštu. – (RO) Visuotinai žinomas faktas, kad vizų išdavimo politika ir griežtos imigracijos taisyklės tik labai nežymiai padeda kovoti su nelegalia imigracija. Jos tik padeda formuoti nelegalių imigrantų gabenimo tinklams.

Pasiūlymas bausti darbuotojus, kurie naudoja nelegalų paslaugomis, yra savalaikis. Tačiau turime užtikrinti, kad jis neprarastų savo efektyvumo, nes priežastys, kurios skatina žmones migruoti, lieka tos pačios, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytos baudos darbdaviams. Pasiūlytosios kontrolės priemonės privers dokumentų neturinčius imigrantus imtis dar blogesnių darbų, mokėti jiems dar žemesnius atlyginimus, ypač dabartinės krizės sąlygomis.

Akivaizdu, kad šios priemonės tai tik dalinis ir nepilnas nelegalios imigracijos ir nelegalaus darbo problemos sprendimas. ES valstybės narės turi nuo šios laikytis bendros, nuoseklios politikos nelegalios imigracijos klausimu.

David Martin (PSE), raštu. – Aš pritariu šiam pranešimui, kuris skirtas kovoti su nelegalių imigrantų darbdaviais Europoje. Vienas iš veiksmų, skatinančių nelegalius imigrantus atvykti į ES yra viltis susirasti darbą. Pritariu šiam teisės aktui, nes jis sukurs teisingesnę sistemą legaliems Europos darbuotojams.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Dėl suprantamų priežasčių trečiųjų šalių piliečiams perspektyva susirasti darbą Europoje yra patraukli. Tačiau krizės laikotarpiu turime ypatingai stebėti, kas užima darbo vietas, kurių vis labiau trūksta, kad užkirstume kelią socialiniams skirtumams. Todėl manau, kad yra svarbu taikyti sankcijas tiems darbdaviams, kurie nesilaiko taisyklių. Šiais neramiais laikais nelegalus darbas negali būti toleruojamas, ir mes turime pradėti nuo tų, kuriuos galima pasiekti vietos lygiu, ir kur sankcijos tikrai turės poveikį. Šis pranešimas – tai bandymas aktyviau spręsti šią problemą, nes migrantų darbininkų srautas nenutrūks, ypač šios krizės sąlygomis.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Į šį klausimą žvelgiant paprastai, yra dvi nelegalių emigrantų egzistavimo priežastys: bloga padėtis tėvynėje ir darbo rinkos paklausa kitose valstybėse.

Kalbant apie pirmąją priežastį, mes turime ES finansuojamus plėtros fondus ir bendradarbiavimo programas, kurių, matyt vis dar yra per mažai; o kalbant apie antrąją – iki šiol ši problema buvo įvairiais būdais sprendžiama valstybių narių lygiu. Tačiau būtina priimti Bendrijos lygmens standartines nuostatas dėl baudų darbdaviams, nes daugeliu atvejų šis klausimas yra tarptautinio pobūdžio ir apima prekybos žmonėmis tinklus, kurie naudoja nelegalių imigrantų pažeidžiamą padėtį.

Malonu, kad nelegalių imigrantų sąskaita lobstančių darbdavių klausimas pateikiamas diskutuoti Europos Parlamente. Esu įsitikinęs, kad šios direktyvos taikymas pagerins praktines įsidarbinimo sąlygas Bendrijoje.

Anksčiau valstybių politika daugiau dėmesio skyrė paieškai būdų, kaip neleisti nelegaliems imigrantams patekti į darbo rinką; nuo šiol mes pradėjome spręsti problemą iš esmės.

Tačiau tuo pat metu neturėtume aiškinti, jog šis pranešimas reiškia, kad ES sienos bus uždarytos. Anaipol, mums reikia, kad darbo rinkos sienos būtų atviros, jei tik darbininkų srautas yra legalus ir atitinka konkrečios valstybės poreikius.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, mano nuomone, kova prieš nelegalią imigraciją turėtų būti vienas iš Europos Sąjungos prioritetų.

Manau būtina principų vardan vėl nustatyti darbo rinkos teisinių sąlygų, taikomų tiek Europos piliečiams, tiek trečiųjų šalių piliečiams, kurie dirbdami kartais neturi minimalių saugumo sąlygų.

Dėl šios priežasties balsavau už C. Favos pranešimą, kuriame pasisakoma už sankcijas nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams. Manau, kad tokio pobūdžio priemonės atitinka norą kurti skaidresnę, teisingesnę ir vientisą Europos bendrąją darbo rinką.

Pritariu pranešėjui, kad imigrantus išnaudojantiems darbdaviams turi būti taikomos finansinės, administracinės, o tam tikrais atvejais – baudžiamosios nuobaudos, atitinkančios išnaudojimo laipsnį ir žiaurumą, o valstybės narės turi stebėti rizikingas darbovietes ir sukurti mechanizmus, skatinančius pranešimą apie išnaudojimą šešėlinėje ekonomikoje. Privalome prisiminti, kad nedarbo augimo ir bendrai ekonomikos planinius rodiklius pavyks įgyvendinti tik su sąlyga, jei bus visuotinai laikomasi darbo teisės įstatymų.

Olle Schmidt (ALDE), raštu. – (SV) Nusprendėme balsuoti už pranešimą dėl sankcijų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams.

Šio pasiūlymo tikslas – neleisti darbdaviams išnaudoti nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių bei stiprinti darbininkų teises. Nelegalaus įdarbinimo atveju derėtų bausti ne darbininką, o įstatymus pažeidžiantį darbdavį.

Kai kurios ES valstybės tokių teisės aktų neturi. Kitos valstybės yra priėmusios teisės aktų, tačiau jie neįgyvendinami arba jų nesilaikoma. Todėl bendros ES taisyklės, užkertančios kelią nelegaliai gyvenančių darbininkų išnaudojimui ir įdarbinimui, yra vienas iš būdų pakelti kartelę daugeliui ES valstybių.

Pasiūlymas, dėl kurio šiandien balsuojame, turi daug trūkumų. Jei tai priklausytų nuo mūsų, daug jo dalių būtų atrodžiusios kitaip. Pavyzdžiui, mums norėjosi matyti daugiau apsaugos namų ruošą užsiimančioms moterims. Tačiau vienintelė alternatyva – neturėti jokios direktyvos; tai reikštų, kad nuo keturių iki aštuonių milijonų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių, kurie šiuo metu nelegaliai dirba ES ir dėl savo pažeidžiamos padėties yra išnaudojami savo darbdavių, būtų dar mažiau apsaugoti.

Nors yra svarbu užkirsti kelią nelegaliai imigracijai ir nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių išnaudojimui, mes taip pat privalome užtikrinti, kad sukurtume daugiau galimybių žmonėms įsikurti ir legaliai siekti įsidarbinti ES. Šį klausimą reglamentuoja kitos direktyvos, kurias mes pastaruosius metus svarstėme Europos Parlamente.

Anders Wijkman (PPE-DE), raštu. – (SV) Nusprendėme balsuoti už pranešimą dėl sankcijų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams.

Šio pasiūlymo tikslas – neleisti darbdaviams išnaudoti nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių bei stiprinti darbininkų teises. Nelegalaus įdarbinimo atveju derėtų bausti ne darbininką, o įstatymus pažeidžiantį darbdavį.

Kai kurios ES valstybės tokių teisės aktų neturi. Kitos valstybės yra priėmusios teisės aktų, tačiau jie neįgyvendinami arba jų nesilaikoma. Todėl bendros ES taisyklės, užkertančios kelią nelegaliai gyvenančių darbininkų išnaudojimui ir įdarbinimui, yra vienas iš būdų pakelti kartelę daugeliui ES valstybių.

Pasiūlymas, dėl kurio šiandien balsuojame, turi daug trūkumų. Jei tai priklausytų nuo mūsų, daug jo dalių būtų atrodžiusios kitaip. Pavyzdžiui, mums norėjosi matyti daugiau apsaugos namų ruošą užsiimančioms moterims. Tačiau vienintelė alternatyva – neturėti jokios direktyvos; tai reikštų, kad nuo keturių iki aštuonių milijonų nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių, kurie šiuo metu nelegaliai dirba ES ir dėl savo pažeidžiamos padėties yra išnaudojami savo darbdavių, būtų dar mažiau apsaugoti.

Nors yra svarbu užkirsti kelią nelegaliai imigracijai ir nelegaliai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių išnaudojimui, mes taip pat privalome užtikrinti, kad sukurtume daugiau galimybių žmonėms įsikurti ir legaliai siekti įsidarbinti ES. Šį klausimą reglamentuoja kitos direktyvos, kurias mes pastaruosius metus svarstėme Europos Parlamente.

- Pranešimas: Elisabeth Jeggle (A6-0472/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), raštu. – (RO) Šis pranešimas dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl pasėlių statistikos yra susijęs su keletu papildomų elementų, kurie yra būtini, norint pagerinti naujųjų nuostatų taikymą.

Statistika atlieka gyvybiškai svarbų vaidmenį, formuojant Bendrijos politiką, nes ji pateikia rinkos pasiūlos ir paklausos tikslų vaizdą, be to, ši informacija padeda sukurti ekonomikos pusiausvyrą. Tuo pat metu, Europinio lygmens standartiniai reglamentai neturi tapti biurokratine našta, o turi užtikrinti, kad valstybės narės nuolat paprastai ir efektyviai keistųsi informacija.

Todėl aš sveikinu Komisijos pasiūlymą ir pranešėjos pasiūlytus pakeitimus, nes jie žymi naują etapą, kuriant paprastą ir lankstų teisinį pagrindą, kuris atitinka ES principus. Šių taisyklių taikymas Europos žemės ūkyje pagerins gebėjimus reaguoti į problemas, kurių gali atsirasti rinkoje, pavyzdžiui, perprodukcija, kuri gali sukelti kainų smukimą.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Balsavau už šį pranešimą, iš dalies todėl, kad Komisijos pasiūlymas siekia supaprastinti šiuo metu galiojančius teisės aktus, o iš dalies todėl, kad žemės ūkio statistika vis tiek yra būtina dabartinėmis sąlygomis, įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką.

Noriu akcentuoti, kad mano balsas už šį pranešimą nereiškia mano paramos pačiai bendrajai žemės ūkio politikai.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, sveikinu E. Jeggle darbą ir balsavau už jos pranešimą dėl būtinybės kaupti pasėlių statistiką.

Pritariu pranešėjos ir Komisijos nuomonei, kad pasėlių statistika yra labai svarbi, vertinant bendrąją žemės ūkio politiką bei valdant šių prekių ES rinkas.

Man malonu, kad E. Jeggle akcentavo, jog papildomos išlaidos ir našta turi nevirsyti pagrįstų ribų, kad per didelės siūlomų priemonių įgyvendinimo išlaidos nesumenkintų biurokratijos supaprastinimo ir aukštesnės kokybės teisės aktų teikiamos naudos.

Manau, kad šis pranešimas puikiai dera su 2007 m. sausio mėn. 24 d. Komunikate paskelbta administracinės naštos mažinimo Europos Sąjungoje veiksmų programa, todėl, kaip jau sakiau, reiškiu jam savo paramą.

- Pranešimas: József Szájer (A6-0216/2008)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), raštu. – (RO) kaip jau pažymėjau, išreikšdamas savo paramą pranešimui dėl žemės ūkio produktų rėmimo Bendrijos rinkoje ir trečiosiose šalyse, vynas yra vienas iš Bendrijos produktų, užimančių dominuojančią vietą pasaulio rinkoje, ir jam turi tekti svarbi vieta Europos prekybos strategijoje.

Siekiant geriau teikti paramą įvairiems vynu tipams – ne tik tradiciniams, bet ir tiems, apie kuriuos kalbama šiame pranešime, būtinos kuo paprastesnės taisyklės, atitinkančios Europos principą teikti paramą kokybei. Tuo pat metu turime gerinti valstybių narių, Europos institucijų, gamintojų bei gamintojų ir platintojų organizacijų bendradarbiavimą.

Aš sveikinu Europos Komisijos pasiūlymą ir mūsų kolegos Parlamentaro Józsefo Szájerio patektą pranešimą, nes jie numato standartinės supaprastintas aromatizuotų vynu, aromatizuotų vynu pagrindu pagamintų gėrimų bei iš aromatizuotų vynu produktų pagamintų kokteilių apibrėžimą, aprašymą ir pristatymą. Šie produktai puikiai žinomi visame pasaulyje, o naujųjų nuostatų dėka mes galėsime sėkmingai iškovoti geresnę poziciją jų rinkoje, taip remdami Bendrijos gamintojus ir platintojus.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už J. Szájer pranešimą dėl aromatizuotų vynu, aromatizuotų vynu pagrindu pagamintų gėrimų bei iš aromatizuotų vynu produktų pagamintų kokteilių.

Manau, kad vynu pramonė yra labai svarbi ES ekonomikos dalis, nes keletas valstybių, pavyzdžiui, Italija, Prancūzija ir Ispanija, yra tarp pirmiaujančių pasaulio vynu gamintojų ir eksportuoja savo garsiuosius gaminius į visą pasaulį. Todėl sveikinu pasiūlymą nustatyti aiškas taisykles, apibrėžiančias pirmiau paminėtas vyno pagrindu gaminamų gėrimų kategorijas, kad aukštos kokybės Europos produkcija visada būtų lengva atpažinti ir identifikuoti.

- Pranešimas: I. van den Burg (A6-0047/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes, Europos Parlamento socialdemokratai, nusprendėme balsuoti už pasiūlymą priimti Tarybos direktyvą, iš dalies pakeičiančią Direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio lengvatų. Tačiau norime akcentuoti, kad mes nemanoma, jog pridėtinės vertės mokesčio lengvatos yra tinkamas būdas spręsti „šešėlinės“ ekonomikos problemą.

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Šiandien balsavome dėl pranešimo apie VAT lengvatas. Šie pakeitimai rodo, kad PVM lengvatos turėtų teigiamą poveikį pertvarkant daugelį ekonomikos sektorių, nes sumažėtų nedeklaruojamo darbo lygis.

Kalbant apie būstų sektorių, PVM lengvatas galima taikyti pastatų atnaujinimo ir remonto darbams, kuriais siekiama pagerinti energijos taupymą ir efektyvumą.

Pasiūlymas grįžta prie 2008 m. vasaros, ir siūlo įtraukti tam tikras vietos lygiu teikiamas paslaugas, įskaitant restoranų.

Greta būsto ir restoranų viešojo maitinimo paslaugų, į paslaugų, kurioms leidžiama taikyti PVM lengvatas, nuolatinį sąrašą bus įtrauktos darbu imlios paslaugos. Ši kategorija išplečiama, įtraukiant kitų panašaus pobūdžio vietos lygiu teikiamų paslaugų, pavyzdžiui, materialijų kilnojimų daiktų, įskaitant dviračius, avalynę, drabužius, kompiuterius, laikrodžius, smulkūs remonto darbai; visų šių prekių valymo ir priežiūros paslaugos; namuose teikiamos slaugos paslaugos; visos asmens paslaugos, įskaitant kirpyklų, grožio salonų ir sodų priežiūros paslaugas; maldos namų ir kultūrinio paveldo bei istorinių paminklų atnaujinimo ir priežiūros darbai.

Taip pat išplečiama farmacijos produktų kategorija, įtraukiant visus absorbentinius higienos produktus, visų pirma vaikų vystyklius, ir medicinos įrangą neigaliesiems.

Pagal šiuo metu galiojančius teisės aktus visoms spausdintinėms knygoms, įskaitant audio knygas, gali būti taikoma PVM lengvata.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) Mažų ir vidutinių įmonių, sudarančių 99% visų Europos įmonių, kuriose dirba daugiau kaip 100 milijonų žmonių ir kurios vien per pastaruosius aštuonerius metus sukūrė 8 milijonus naujų darbo vietų, skatinimas yra Smulkaus verslo įstatymo centrinė ašis.

Dabartinis pasiūlymas – tai geras įgyvendintų priemonių pavyzdys. Jis leidžia tam tikroms įmonėms naudotis PVM lengvatų teikiama nauda, ir tuo pat metu stengiasi spręsti nelegalios darbo rinkos problemą bei skatina steigti legalias įmones.

Nors mes siekiame palengvinti MVĮ darbą, negalima pažeisti pagrindinių ES principų. Šiuo atveju bendrosios rinkos apsauga yra užtikrinta, nes šiame dokumente pateiktos taisyklės bus taikomos tik vietos lygiu veikiančioms įmonėms, taip išvengiant rinkos iškraipymų.

Dėl visų šių priežasčių balsavau už šį pranešimą, kurį vertinu kaip nepriekaištingą Europos Parlamento suformuluotos ekonominės politikos pavyzdį.

Bruno Gollnisch (NI), raštu. – (FR) Pirmą kartą esu patenkintas balsavimu dėl Europinės mokesčių direktyvos. Kol bus atliktas bendresnio požiūrio peržiūrėjimas, galintis priversti viskuo suabejoti, patys ryškiausi šios direktyvos nukrypimai kuriam laikui taps nepastebimi. Vietos lygiu teikiamos paslaugos, pavyzdžiui, restoranų, kurios bet kuriuo atveju neturi nieko bendro su vidaus rinkos ir konkurencijos iškraipymo problemomis, bei darbu imlios paslaugos galės naudotis lengvatų teikiama nauda.

Kamuolys dabar vyriausybės aikštėje. Pirmiausia šis klausimas bus nagrinėjamas Taryboje, kuri dar nepriėmė savo sprendimo. Vėliau vyks darbas nacionaliniu lygiu, kur mes atidžiai stebime būdą ir spartą, kuriais mūsų valdžios žmonės tesės savo rinkiminius pažadus.

Tačiau baiminuosi, kad šios gerosios naujienos šaknys gali būti susijusios su krize, su europiečių perkamosios galios sumažėjimu ir neišvengiamais Europos rinkimais. Būtų buvę geriau, jei mes būtume kartą ir visiems laikams atsisakę mokesčių vienodinimo, kuriam vis dar nėra pateisinimo.

David Martin (PSE), raštu. – Balsavau už šį pranešimą, kuris leis Britanijai sumažinti PVM tarifus naujai prekių ir paslaugų kategorijai, įskaitant restoranų paslaugas ir kitas vietos lygiu teikiamas paslaugas. Pritariu šiam pranešimui, nes jis suteikia mažesnėms įmonėms galimybių pritraukti daugiau klientų. Šis pranešimas yra teigiama priemonė, kovojant su nuosmikiu, nes jis didina vietos lygiu veikiančių įmonių patrauklumą klientams.

John Purvis (PPE-DE), raštu. – Konservatoriai visada tvirtino, kad mokesčių nustatymas yra pagrindinis suverenumo klausimas, todėl bet kuris sprendimas perleisti šių sprendimų priėmimo galią iš Europos Sąjungos valstybėms narėms yra sveikintinas poslinkis. Ši priemonė, kuri leidžia valstybėms narėms taikyti PVM lengvatas kai kurioms vietos lygiu teikiamoms ir darbu imlioms paslaugoms, yra teigiamas subsidiarumo principo įgyvendinimo pavyzdys, ir mes skatiname komisiją toliau judėti šia kryptimi. Kalbant konkrečiai, mums būtų patikę, jei būtų nustatytos lengvatos vietinės gamybos alui ir sidrui, nes tai padėtų išgyventi aludėms, kurios kenčia dėl didelių mokesčių.

Akcentuojame, kad valstybės pačios sprendžia, kada joms taikyti šias priemones. Pastarasis bendrojo PVM tarifo sumažinimas Jungtinėje Karalystėje buvo brangus manevras, atnešęs mažai naudos, nors kitos priemonės, pavyzdžiui, daug didesnės, bet kryptingesnės PVM lengvatos, panašios į tas, kurias leidžia taikyti šis pasiūlymas, arba asmenų pajamų mokesčio lengvatos, būtų atnešusios daug daugiau naudos gyventojams ir visai ekonomikai.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE), raštu. – (DA) Danijos socialdemokratų delegacija Europos Parlamente, kuriai priklauso Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen ir Ole Christensen, susilaikė balsuojant dėl ponios I. van den Burg pranešimo dėl pridėtinės vertės mokesčio lengvatų. Mūsų delegacija mano, kad PVM lengvatų taikymas Danijoje turėtų labai kuklų poveikį užimtumui, ir tuo pat metu sumažintų valstybės pajamas. Tačiau, atsižvelgiant į dabartinę ekonominę krizę, kitose ES valstybėse narėse poreikis pasinaudoti šiuo PVM instrumentu kaip vienu iš nacionalinio krizės įveikimo plano elementų ir taip sustiprinti užimtumą skaudžiai nukentėjusiuose sektoriuose, gali būti didesnis. Mūsų PVM tarifai jau ir taip labai skiriasi, todėl mes nenorime atimti kitoms ES valstybėms narėms galimybės rinktis šį kelią. Jis taip pat gali teigiamai paveikti paklausą Danijos ekonomikoje.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Europos parlamentinė darbo partija balsavo už šį pranešimą. Manome, kad PVM lengvatos gali padėti išsaugoti tam tikras darbo vietas ir sudaryti galimybes kurti naujas. Kiekviena valstybė pateikė savo patirties pavyzdžių, kurie teikia tam tikro tikėjimo tuo, kad į vietines sąlygas reikia reaguoti vietos lygiu; tai galima pasakyti ir apie tokį mokestį, kaip PVM.

Jungtinėje Karalystėje sumažinus bendrąjį PVM tarifą, infliacija sumažėjo 1%, o ekonomika sulaukė 12 milijardų svarų sterlingų injekcijos.

- Rezoliucijos pasiūlymas B6-0097/2009: CŽV tariamasis naudojimas Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Nuo 2001 m. rugsėjo 11 d. Amerika vadovauja visuotiniam karui prieš terorizmą. Deja, dėl ES įsigalėjusios žmogaus teisių absoliutinė kultūros ir daugumos ES vyriausiojo rango politikų bailumo, Jungtinės Valstijos yra priverstos priimti neproporcingai didelę dalį atsakomybės kovojant su grėsme, kuri nepripažįsta valstybių sienų.

Islamistiniai džihado ekstremistai kelia grėsmę pačiam mūsų gyvenimo būdai. Politikai turi pareigą apsaugoti visuomenę nuo šio neprecedentinio ir egzistencialistinio pavojaus. Džiaugiuosi, kad kai kurios ES valstybės nusprendė bendradarbiauti su CŽV, mūsų sąjungininkais Amerikoje. Negaliu suprasti, kodėl kai kurios valstybės teroristų žmogaus teises iškėlė aukščiau jų pačių piliečių saugumo ir atsisakė bendradarbiauti su CŽV. Taip stipriai ES įsigalėjęs nusiteikimas prieš Ameriką dar kartą sukėlė grėsmę jos piliečių saugumui.

Visas šis klausimas parodo, kaip svarbu kiekvienai valstybei narei išsaugoti teisę savarankiškai veikti užsienio politikos ir žvalgybos srityse.

Balsavau prieš šį pranešimą.

Carlos Coelho (PPE-DE), raštu. – (PT) 2007 m., šio klausimo nagrinėjimui vadovavusiam Komitetui atlikus tyrimą, Europos Parlamentas paskelbė rezoliuciją, kurioje pateikė dešimtis rekomendacijų, skirtų neleisti pasikartoti šioms neteisėtiems veiksams.

Šiuo metu Komitetas atlieka šių rekomendacijų taikymo įvertinimo procesą, remiantis mano pasiūlyta metodologija. Europos Parlamento Pirmininkas neseniai nusiuntė nacionalinių parlamentų pirmininkams oficialų prašymą bendradarbiauti, o klausymas bus surengtas netrukus.

Naujos rezoliucijos priėmimas nebaigus šio proceso būtų skubotas veiksmas ir paskatintų klaidas: klaidą kalbėti per anksti, neturint nieko naujo pasakyti, klaidą pasiduoti pagundai paskelbti rezoliuciją, siekiant parodyti išpūdį žmonėms ar kurti vidaus politiką; taip pat klaidą pradėti nuo kritikos Prezidentui B. Obamai, kai mes turėtume dirbti tam, kad pasinaudodami JAV administracijos pasikeitimu, padidintume transatlantinį bendradarbiavimą.

Todėl negaliu balsuoti už šį pasiūlymą priimti rezoliuciją. Aš taip pat negaliu balsuoti prieš tekstą, kuris pakartoja pagrindines žmogaus teisių vertybes, įstatymo viršenybę ir tiesos paieškas. Štai kodėl aš nusprendžiau susilaikyti.

Jas Gawronski (PPE-DE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, mano sprendimas balsuoti prieš šį rezoliucijos pasiūlymą pagrįstas tuo, kad jis pakartoja tas pačias idėjas, kurioms mano frakcija priešinosi baigiamojo balsavimo metu laikinajame komitete dėl CŽV tاريو naudojimosi Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis (TDIP). Šią nuomonę Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) ir Europos demokratų frakcijos nuomonės koordinatoriaus teisėmis pateikiau buvusiam TDIP laikinajam komitetui ir vėliau įsteigta Pilietinių teisių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto darbo grupei.

Minėtasis komitetas nusprendė kiekvienai valstybei narei nusiųsti klausimyną, siekiant išsiaiškinti, kaip klostėsi įvykiai Europos Parlamentui atlikus tyrimą. Tačiau, kaip Jūs puikiai žinote, iki šiol negautas nė vienas atsakymas į šiuos klausimus, net ir išsiuntus priminimus raštu.

Todėl nematau, kad yra išmintinga priimti naują tekstą, pretenduojantį į naujas išvadas, kai iš tiesų neturime nieko naujo pasakyti visuomenei. Jaučiu, kad tai dar vienas Kairės priešrinkiminių triukas, o ne bandymas siekti teisingumo.

Ana Maria Gomes (PSE), raštu. – Balsavau už tai, kad būtų palikta nuoroda į Portugaliją, įskaitant nuorodą į Barroso vyriausybės pareigas, nepaisydama fakto, kad mano nuomone to punkto tekstas galėjo būti suformuluotas tiksliau, paminint „naują faktinę informaciją“, o ne tik „naują spaudos informaciją“.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nemenkinant svarbių aspektų, su kuriais mes aiškiai nesutinkame, jau nekalbant apie akivaizdžias jos spragas ir prieštaravimus, ši rezoliucija:

- „smerkia per mažas iki šiol skirtas pastangas ... siekiant daugiau išsiaiškinti apie nepaprastųjų perdavimų programą“;

- „ragina valstybes nares, Komisiją ir Tarybą ... teikti pagalbą, siekiant išsiaiškinti tiesą, pradedant tyrimus dėl bendradarbiavimo su kompetentingais organais, ... bei užtikrinant slaptųjų tarnybų efektyvią parlamentinę priežiūrą“;

- „ragina Europos Sąjungą, valstybes nares ir JAV valdžios institucijas ištirti ir iki galo išsiaiškinti piktnaudžiavimus tarptautinės bei nacionalinės teisės aktų, įtvirtinančių žmogaus teises ir pagrindines laisves, uždraudžiančių kankinimus, netinkamą elgesį ir priverstinį dingimą bei ginančių teisę į teisingą teisimą pažeidimus, padarytus „kovojant prieš terorizmą“, siekiant nustatyti ... atsakomybę ir užtikrinti, kad šie pažeidimai ateityje nepasikartos“.

Tačiau rezoliucija nedemistifikuoja ar nepasmerkia pagrindinio elemento, t.y. vadinamosios „kovos prieš terorizmą“, ir nepasmerkia JAV veiklos, kurią ji vadina „perdavimo schema ir slaptų kalnimo vietų ribotu išlaikymu“.

Mums reikalingas aiškus pasmerkimas ir tiesos paieškos, kaip Portugalijos parlamente siūlė Portugalijos komunistų partija, nors Portugalijos socialistų, socialdemokratų ir liaudies partijos šį pasiūlymą atmetė.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – Nors rezoliucijoje dėl CŽV yra ginčytinų elementų, pavyzdžiui ES-JAV teisinio bendradarbiavimo ir ekstradicijos sutarčių sveikinimas, aš vis tiek balsavau už šią rezoliuciją, ginančią žmogaus teises ir bandančią atskleisti tiesą apie nepaprastųjų perdavimų programą.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Šio Parlamento priimta rezoliucija dar kartą patvirtina, kad pagal JT konvencijos prieš kankinimus 14 straipsnį, bet kuri kankinimo akto auka turi teisę į nuostolių atlyginimą bei į teisingą ir adekvačią kompensaciją. Ji pasako, kad šio Parlamento nariai JK konservatoriai balsavo prieš šią rezoliuciją, o JK leiboristų atstovai šiame Parlamente susilaikė. Moraliai bankrutavusi leiboristų vyriausybė atvedė JK į neteisėtą karą ir leido naudoti savo oro uostus nepaprastųjų perdavimų oro skrydžiams. Šiandieną Europos parlamento narių – unjonistų balsai dar labiau padidino šią gėdą.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), raštu. – Nors rezoliucijoje dėl CŽV yra ginčytinų elementų, pavyzdžiui ES-JAV teisinio bendradarbiavimo ir ekstradicijos sutarčių sveikinimas, aš vis tiek balsavau už šią rezoliuciją, ginančią žmogaus teises ir bandančią atskleisti tiesą apie nepaprastųjų perdavimų programą.

Nils Lundgren (IND/DEM), raštu. – (SV) Jau anksčiau esu išreiškęs savo pasibjaurėjimą išaiškėjusia informacija apie elgesį su nusikaltimų padarymu įtariamais, tačiau nenuteistais, žmonėmis, kuriems buvo pritaikyta ekstradicija, arba kuriuos tam tikrais atvejais pagrobė įvairių valstybių valdžios institucijos. Tai visiškai nepriimtina ir prieštarauja šiuolaikinės demokratijos principams. Šis reikalas dar iki galo neišaiškintas, todėl gerai, kad šie incidentai ištraukiami į dienos šviesą.

Parlamento rezoliucijoje yra daug teigiamų elementų, tačiau aš manau, kad netinkamų formuluočių įtraukimas gerokai per smarkiai padidina užsienio politikos siekius. Tai atitraukia dėmesį nuo pagrindinio klausimo, t.y. nuo įtarimų dėl žmogaus teisių pažeidimo. Tai labai blogai, todėl balsavau prieš šį rezoliucijos pasiūlymą.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau prieš rezoliucijos pasiūlymą dėl CŽV tariamos veiklos, susijusios su kalinių pervežimu ir neteisėtu sulaikymu kai kuriose Europos valstybėse, nes šios rezoliucijos tikslas neturi pagrindo.

Pirmiausia norėčiau akcentuoti, kad procedūriniu požiūriu, šią rezoliuciją pasirašiusius frakcijos turėjo palaukti nacionalinių parlamentų atsakymų į Pirmininko Pötteringo 2009 m. vasario 9 d. laišką, kuriame prašoma pateikti išsamią informaciją apie priemones, kurių ėmėsi valstybės narės 2007 m. vasario mėn. paskelbus rezoliuciją šiuo klausimu.

Antra, visiškai neproduktyvu vėl klimpti į tam tikrų narių įtarinėjimus ir kaltinimus, kuriuos paskatino Prezidento B. Obamos 2009 m. paskelbtas vykdomasis potvarkis, nurodantis per vienerius metus uždaryti įkalinimo centrą Gvantanamo įlankoje.

Kalbant apie Rumuniją, Komisijos narys J. Barrot pastarosios sesijos metu savo kalboje užsiminė, kad jis atidžiai stebėjo priemones, kurių Rumunijos valdžios institucijos ėmėsi šio tyrimo metu. Manau, kad bendradarbiaudama Rumunija labai aiškiai pademonstravo gerą valią bei suteikė Komisijai ir Europos Parlamentui visą būtiną informaciją, taip pat šiuo klausimu atliktų tyrimų rezultatus.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Kaip ir vasario 2 – 5 d. Strasbūre surengtos sesijos metu, noriu dar kartą patvirtinti savo nepritarimą šiai rezoliucijai dėl CŽV tariamos veiklos, susijusios su kalinių pervežimu ir neteisėtu sulaikymu kai kuriose Europos valstybėse.

Rumunijai metami kaltinimai, kad ji dalyvavo terorizmu įtariamų asmenų perkėlimo programoje, yra nepagrįsti. Todėl nepriimtina nevaržomai apkalbinėti Rumunijos diskusijose dėl tariamų CŽV kalėjimų.

Iki šiol mums tik buvo metami kaltinimai, nepateikiant jokių juos pagrindžiančių įtikinamų įrodymų. D. Martino pranešimas yra pats geriausias pavyzdys, nes jame pateikti kaltinimai Rumunijai yra kontraversiški ir nepagrįsti.

Manau, kad šių rimtų kaltinimų argumentacija – tai dalis to paties Europos vyriausybių, kurių vardu inicijuota ši rezoliucija, prisiimtų įsipareigojimo gerbti ir saugoti pagrindines žmogaus laisves, teises ir Europos Sąjungos vertybes.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, ketinu savo balsu paremti rezoliucijos pasiūlymą dėl CŽV tariamo naudojimosi Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis. Manau, kad yra labai svarbu visa apimtimi įgyvendinti Parlamento rekomendacijas, pateiktas laikinojo komiteto, tyrusio CŽV tariamą naudojimąsi Europos valstybėmis pervežant ir neteisėtai sulaikant asmenis, ataskaitoje, nes slaptų kalinimo centrų egzistavimas – tai ne tik aiškus žmogaus teisių tarptautinės teisės, JT konvencijos dėl kankinimų, Europos žmogaus teisių konvencijos ir Pagrindinių teisių chartijos pažeidimas, bet ir yra netoleruotinas tarptautinėje sistemoje, kuri grindžiama demokratija ir įstatymų viršenybės principais.

Todėl aš sveikinu šią rezoliuciją, kuri ragina visas valstybes nares atskleisti tiesą apie šiame piktnaudžiavimą šiame kontekste, prisidengiant karu prieš terorizmą, nes tikras ir efektyvus karas prieš terorizmą neįmanomas, jei yra pažeidžiamos tos pačios žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės, kurias jis turėtų ginti.

Brian Simpson (PSE), raštu. – EPLP Europos Parlamento nariai mano, kad kai kurie šios rezoliucijos punktai yra verti dėmesio. Mes nuosekliai rėmėme šios rezoliucijos projekto kūrimą ir patvirtinome keturių Europos Parlamento frakcijų vardu pasiūlytą bendrą rezoliuciją.

Tačiau mes negalime pritarti šiai rezoliucijai, jei joje pateikiami nepagrįsti kaltinimai, kurių dar neįvertino kompetentingos valdžios institucijos. Deja, bet iš dalies pakeitus šią rezoliuciją, ji jau nesiremia įrodytais faktais, todėl EPLP neturi kito pasirinkimo, kaip tik susilaikyti.

Marek Siwiec (PSE), raštu. – (PL) Susilaikiau nuo balsavimo, nes nesu išsamiai susipažinęs su nagrinėjamojo rezoliucijos pasiūlymo pakeitimais.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), raštu. – Nors rezoliucijoje dėl CŽV yra ginčytinų elementų, pavyzdžiui ES-JAV teisinio bendradarbiavimo ir ekstradicijos sutarčių sveikinimas, aš vis tiek balsavau už šią rezoliuciją, ginančią žmogaus teises ir bandančią atskleisti tiesą apie nepaprastųjų perdavimų programą.

- Pranešimas: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0019/2009)

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Ponia pirmininke, aš pritariau J. Saryusz-Wolski pranešimui. Man malonu, kad pranešimas pirmiausiai sutelkia dėmesį į 2008 m. įvykius, kurie tapo ES užsienio politikos efektyvumo išbandymu. Mes dar kartą patvirtinome, kad Europos jėgą lemia suderinti veiksmai. Tą patį galima pasakyti apie Europos institucijas. Siekiant užtikrinti, kad Europa tarptautinėje arenoje kalbėtų vienu balsu, šios institucijos privalo dirbti drauge, kaip tai daro valstybės narės.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Aš pritariu nacionalinio veto išsaugojimui, sprendžiant užsienio politikos klausimus; vis didesnį susirūpinimą man kelia augantis ES vaidmuo pasaulinėje arenoje, nors Lisabonos sutartis dar neratifikauta.

Nežiūrint į tai, aš pripažįstu, jog yra tam tikrų sričių, kur Sąjunga gali veikti išvien, siekdama išreikšti savo valią, ir viena šių sričių yra Taivano klausimas. Taryba neseniai balsavimu patvirtino paramą Taivano prasmingam dalyvavimui tarptautinių organizacijų veikloje. Pritariu šiai politikai, nes manau, kad yra nepriimtina 23 milijonams Taivano gyventojų nesuteikti balso tarptautinėje arenoje.

Taivas yra klestinti demokratinė valstybė, turinti aukščiausios kokybės sveikatos priežiūros sistemą. Man kelia abejonių draudimas Taivanui pasinaudoti Pasaulio sveikatos asamblėjos stebėtojo statuso teikiamais neabejotiniais privalumais. Be to tikiuosi, kad ES institucijos gali drauge pasiekti pažangos šuo klausimu iki kito PSA posėdžio gegužę.

Sveikinu pranešime pateiktus pozityvius komentarus dėl santykių pagerėjimo tarp abiejų šaliaurių pusių.

Todėl balsavimo dėl šio pranešimo metu susilaikiau.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), raštu. – (RO) Norėčiau pasveikinti Užsienio reikalų komiteto pirmininką J. Saryusz-Wolski už puikų jo pristatytą pranešimą. Manau, kad turime skirti ypatingą dėmesį Rytų partnerystei. Manau, kad Rytų partnerystei būtina aiški institucinė struktūra, apimanti parlamentines ir tarpvyriausybines aspektus, taip pat atitinkami techniniai ir finansiniai organai.

Kalbant apie tarpvyriausybinių aspektą, manau, kad mes turime sudaryti aiškų grafiką ministerijų lygmens susitikimų, kuriose dalyvautų 27 valstybės narės ir jų kolegos ir Rytų partnerystės valstybių. Žinoma, Baltarusijos atveju būtina paremti ES Tarybos sprendimą atnaujinti derybas tiek su Minsko vyriausybe, tiek su visomis šios šalies demokratinėmis jėgomis. Baltarusijos autoritarinis režimas turi suprasti, kad ES kelia griežtą reikalavimą, kad pagarba demokratijos principams ir žmogaus teisėms yra būtina bet kurio bendradarbiavimo išankstinė sąlyga.

Manau, kad Rytų partnerystės parlamentinis aspektas yra svarbus todėl, kad jis užtikrina šio projekto demokratinę teisėtumą. Būsimos parlamentinės asamblėjos posėdžiai turi prisidėti prie to, kad demokratinės logikos pagrindu šį projektą priimtų valdžioje esančios partijos ir opozicijos jėgos, galinčios pasiūlyti alternatyvią vyriausybę.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Graikijos komunistų partijos frakcija Europos Parlamente balsavo prieš šią metinę ataskaitą apie ES bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP) įgyvendinimą 2007 m.

Pranešimas įžeidžiamai ragina stiprinti ES tarptautinį politinį dalyvavimą ir karinį dislokavimą, kitaip sakant, kapitalistines intervencijas visame pasaulyje. Kapitalizmo raidos sukurtas problemas, pavyzdžiui, klimato kaitos ir energetikos klausimus, jis nurodo kaip naujus pateisinimus jos imperialistinio intervencionizmo ir pastangų gerinti savo pozicijas kitų konkuruojančių pasaulinių imperialistų atžvilgiu.

Tuo pat metu jis siekia artimesnių ir gilesnių ryšių su JAV, siekiant taikyti bendrą metodą, kovojant su eilinių piliečių reakcija ir pasipriešinimu jų imperialistiniam valdymui.

Šis pranešimas gina ES imperialistinius veiksmus įvairiose pasaulio vietose, pavyzdžiui, Vakarų Balkanuose, kur ji jau įsteigė EULEX policijos/teismines pajėgas Kosove, visuose Vidurio Rytuose, Gruzijoje, Afrikoje ir kitur, bei siekia dar labiau sustiprėti.

Kasmet ES darosi vis agresyvesnė ir pavojingesnė žmonėms, kurie turi kilti į nuožmesnę ir geriau koordinuotą kovą, kad pakeistų šią politiką, taip pat JAV ir NATO įgyvendinamą politiką bei visą imperialistinę tvarką apskritai.

Jas Gawronski (PPE-DE), raštu. – Šis pranešimas kritikuoja žmogaus teisių padėtį Kinijoje, tačiau galima buvo paminėti ir žmogaus teisių padėtį Taivane, kuri yra pavyzdinga. Taivano klestinti demokratija, kurią sustiprina konstitucinė apsauga ir įstatymo viršenybė, yra ryškus kontrastas Kinijos totalitarinei komunistinei diktatūrai.

Aš pritariu pranešimo žodžiam apie santykių abiejose šaliaurių pusėse pagerėjimą. Šis santykių pagerėjimas – tai Prezidento Ma Ying-jeou nuopelnas.

Kol galioja nacionalinė veto teisė, BUSP taikymo sritis neišvengiamai bus ribota. Nežiūrint į tai, aš sveikinu neseniai Tarybos pareikštą paramą Taivano dalyvavimui tarptautinių organizacijų veikloje. Tikiuosi, kad taryba ir kitos institucijos patenkins Taivano siekį stebėtojų teisėmis įstoti į Pasaulio sveikatos asamblėją. Tai, kad Taivas negali dalyvauti sveikatos priežiūros forume vien dėl Kinijos spaudimo, moraliniu požiūriu yra blogai.

Todėl balsavau už šio pranešimo patvirtinimą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kai ir kiti du pranešimai, dėl kurių šio posėdžio metu vyko diskusijos ir balsavimas, šis pranešimas yra labai ambicingas.

Paliekant retoriką nuošaly, šiame pranešime išreikštas tikėjimas, kad per ateinančius mėnesius ES turės unikalią galimybę parengti naują transatlantinę darbotvarkę, apimančią visiems rūpimus strateginius klausimus, pavyzdžiui, naujasis ... „pasaulio valdymas“, visų pirma turint omenyje artėjančią NATO viršūnių susitikimą ir G20 susitikimą, kurie abu numatyti balandžio mėn.

Beje, pranešimas ir rezoliucija apibūdina galingiausių ES valstybių tikslus, prioritetus ir interesus Balkanuose (Kosove, Bosnijoje Hercegovinoje), Tyrų Europoje (Kaukaze, Juodosios jūros regione, Baltarusijoje, Gruzijoje, Rusijoje), Vidurio Rytuose (Gazo ruože, Irake), Viduržemio jūros regione, Centrinėje Azijoje (Afganistane, Irane), Afrikoje (Čade, Sudane, Somalyje, Kongo Demokratinėje Respublikoje), Azijoje (Kinijoje) arba Lotynų Amerikoje.

Jo turinio diapazonas labai platus – nuo pačius akivaizdžiausių tarptautinės teisės pažeidimų, kišimosi ir intervencionizmo, iki menkai paslėptų ES galingiausių valstybių politinės ir ekonominės kontrolės ambicijų.

Štai tikrasis „ES vaidmens pasaulyje“ turinys ir tikroji reikšmė, kurie buvo paskelbti: kitaip sakant, ji siekia dalytis kontrolės sferas, rinkas ir gamtos išteklius su JAV ir Japonija.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Jacek Sarysz-Wolski pranešimui dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos bendrųjų bruožų išreiškiau savo tvirtą paramą. 2007 m. Tarybos ataskaitoje pateiktas geras šių klausimų apibūdinimas. Būtų sunku nesutikti, kad BUSP politikai įgyvendinti numatytų lėšų toli gražu nepakanka, ypač esant aplinkybėms, susijusioms su agresyvia teroristine veikla. Teisė gyventi ramiai ir jaustis saugiau yra vienas ir ES prioritetų. Šis saugumas turi daug aspektų: politinį, karinį, energetinį, maisto, t.t. Šioje srityje milžinišką vaidmenį atlieka bendradarbiavimas su kitomis šalimis. Būtina pripažinti transatlantinių santykių su JAV ir Kanada, taip pat glaudesnio ES ir NATO tarpusavio bendradarbiavimo ypatingą reikšmę. Rytų partnerystę galima įvardyti kaip labai daug žadančią. Šiuo požiūriu verta akcentuoti santykius su Rusija, Ukraina, Gruzija ir Baltarusija. ES taip pat gali teigiamai įtakoti padėti Vidurio Rytuose. Pastarasis konfliktas Gazos ruože pademonstravo dramatiškas aplinkybes, kuriomis gyvena to regiono žmonės – tiek palestiniečiai, tiek žydai.

Saugumo srityje ES veiksmai bus efektyvūs tik tuo atveju, jei visi kalbėsime ir veiksime kaip vienas. Dėmesio koncentravimas į individualius interesus gali duoti tik laikinos naudos. Be to, visuotinis solidarumas reikalauja ypatingos pagarbos žmogaus teisėms bei kiekvieno individo teisei į orumą ir laisvę. Vaidmuo, kurį šioje srityje gali atlikti diplomatinės pastangos, įskaitant vadinamosios prevencinės diplomatijos panaudojimą, jokių būdu negali būti laikomas antraeiliu.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Kaip matyti iš šių diskusijų ir pranešimo dėl bendrosios užsienio ir saugumo politikos, Europos Sąjunga turi milžiniškų ambicijų užsienio politikos srityje. Apie tai akivaizdžiai liudija faktai, kad ES vaidmuo pasaulyje neatitinka šių ambicijų. Tačiau didėja ne tik jos vaidmuo; valstybės narės dažniausiai sutaria ir veikia bendrai. Bendros vertybės, principai ir prioritetai, kurie sieja 27 Europos Sąjungos valstybes nares, turi daug platesnį palaikymą, nei gali pasirodyti nesutarimų laikais. Būtent to ir reikia tikėtis.

Štai kodėl aš pritariu pasiūlymui stiprinti susitarimą, kuriuo remiasi mūsų prioritetai ir veiksmų kriterijai.

Tačiau pripažindamas, kad egzistuoja tam tikrų nesutarimų, kurie dažniausiai kyla dėl interesų ir prioritetų skirtumų, nesiūlau daryti išvados, kad ES nėra reikšminga pasaulyje, arba kad visoms valstybėms narėms būtina nurodyti laikytis vieningos užsienio politikos, neatsižvelgiant į jų interesus ir net į jų pačių istoriją. Vyksta bendrijos kūrimas, ir šis procesas, nors ir lėtas, turi daugiau galimybių pasiekti sėkmės nei noras primesti vieningą požiūrį, nes tai nėra esminis dalykas.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už pasiūlymą priimti Europos Parlamento rezoliuciją dėl; „Tarybos metinės ataskaitos Europos Parlamentui apie bendrosios užsienio ir saugumo politikos (BUSP)

pagrindinius aspektus ir pasirinkimus 2007 m., pateikiamos Europos Parlamentui pagal 2006 m. gegužės 17 d. Tarpinstitucinės sutarties 43 punkto G papunktį“, siekdamas paremti taiką, žmogaus orumą, žmogaus teises, demokratiją, daugiašališkumą ir įstatymo viršenybę.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – J. Saryusz-Wolski pranešime pateikta keletas sveikintinų nuorodų į Taivaną, konkrečiai – į pastaruoju metu išryškėjusį santykių atšilimą tarp abiejų sąsiaurio pusių. Sveikinu Taivano Prezidentą Ma už jo drąsą ir ryžtingą iniciatyvą pagerinti santykius su Kinijos Liaudies Respublika.

Nežiūrint į tai, baiminuosi, kad mes ES ne iki galo suprantame, kaip svarbu yra reikšti paramą demokratiniam Taiwanui ir suteikti 23 milijonams šalies gyventojų balsą tarptautinėje arenoje.

Taryba remia prasmingą Taivano dalyvavimą tarptautinių organizacijų veikloje. Laikas Parlamentui pakartotinai išreikšti šią paramą, ypač Taivano siekiui tapti stebėtoju Pasaulinėje sveikatos asamblėjoje.

Peiktina, kad Taiwanis nepriklauso šiai organizacijai vien todėl, kad taip nori Kinija. Kaip gydytojas, aš protestuoju prieš politikos kišimąsi į visuomenės sveikatos reikalus. Mes priekaištaujame Kinijai dėl Tibeto, mes priekaištaujame Kinijai dėl žmogaus teisių; laikas pareikšti Kinijai mūsų prieštaravimą dėl Taivano.

Balsavimo dėl šio pranešimo metu susilaikiau.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Aš iš mano kolegos Britanijos konservatoriai sveikiname poreikį efektyviau plėtoti tarpvyriausybinių bendradarbiavimą, įgyvendinant BUSP, jei tik Jungtinei Karalystei bus palikta jos veto teisė ir galimybė prireikus veikti savarankiškai, atsižvelgiant į savo nacionalinius interesus. Pranešime pasakyta gerų dalykų apie 27 ES valstybių narių tarptautinio bendradarbiavimo būtinybę tokiose srityse, kaip transatlantiniai santykiai, Gruzija, Rytų partnerystė ir platesne prasme Vidurio rytai.

Tačiau mes prieštaraujame nuorodoms į Lisabonos sutartį. Mes jau seniai reiškiamo nepritarimą šiai sutarčiai, ir nemanoma, kad Sutartyje numatyti naujieji užsienio politikos įrankiai atitiktų JK ir ES interesus. Dėl šių priežasčių mes nusprendėme apskritai susilaikyti.

- Pranešimas: Karl von Wogau (A6-0032/2009)

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Pone pirmininke, aš balsavau už K. von Wogau pranešimą. Aš tvirtai pasisakau už ESGP. Kaip akcentuojama pranešime, Europos ginkluotųjų pajėgų bendradarbiavimo apimties išplėtimas yra esminis žingsnis, kuriant bendrąją užsienio ir gynybos politiką. Aš taip pat sutinku su teiginiu, kad Europos Sąjunga turėtų užtikrinti ne tik savo pačios, bet ir savo kaimynių saugumą. Mūsų kaimynių dvišaliai konfliktai turi tiesioginės įtakos ES.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Pranešimas dėl Europos saugumo strategijos atnaujinimo atvirai remia dar didesnę ES militarizaciją, siekiant stiprinti jos karinius pajėgumus jos imperialistinėms intervencijoms įgyvendinti.

Jis sveikina Tarybos tikslą, kad ES sukurtų 60 000 karių nuolatinės pajėgas, formuojant jas jau egzistuojančių Prancūzijos ir Vokietijos eurokorpuso ginkluotųjų pajėgų pagrindu, kurios būtų aprūpintos įprastinės ginkluotės sistemomis ir būtų pasirengusios vienu metu dalyvauti skirtingose pasaulio vietose atliekamos „greito reagavimo operacijose“. ES intervencijų pretekstų, vadinamųjų „grėsmių“ jos saugumui, sąrašas nuolat ilgėja ir apima jau ne tik „terorizmą“, bet ir kitas sritis, pavyzdžiui, klimato kaitą, energetinį saugumą, kibernetinę erdvę, regioninius konfliktus, jūrų transportą ir net kosmoso erdvę. Tiesą sakant, ES pasilieka karinės intervencijos „teisę“ visais atvejais, kai jai atrodo, kad tai atitinka jos imperialistinius interesus, o dar svarbiau – ne tik trečiųjų šalių ir jų tautų, bet ir valstybių narių tautų atžvilgiu, kad prireikus apgintų monopolijų valdžią.

Štai kodėl Graikijos komunistų partija balsavo prieš šį pranešimą. Tik eilinių piliečių nepaklusnumas ir ryšių nutraukimas su imperialistine, prieš eilinius žmones nukreipta, ES politika ir bendra jos sąranga gali nutiesti Europai kelią į taiką ir eilinių žmonių klestėjimą.

Glyn Ford (PSE), raštu. – K. von Wogau nusipelnė mano sveikinimų už jo darbą čia, o ypač už pirmininkavimą Saugumo ir gynybos pakomitečiui. Pritariu įdėjai įsteigti ES Karinį operacijų štabą. Žinoma, NATO turėtų būtų ir yra mūsų pagrindinė užuovėja, iškilus saugumo grėsmėi. Tačiau vos kiek daugiau nei prieš dešimtmetį vykusiuose Dž. Bušo ir A. Gore debatuose Džordžas Bušas pasakė, kad jei jis būtų buvęs Prezidentu, jis nebūtų dalyvavęs intervencijoje į Kosovą.

Dabar, nepaisant mano antipatijos Bušo administracijos užsienio politikai, man atrodo, kad Bušo pozicija buvo labai pagrįsta, atsižvelgiant į JAV interesus. Tačiau Europa negalėjo ir neturėjo laikytis šios pozicijos. Greta tvirto moralinio argumento, kad mūsų pareiga buvo apginti su serbų genocidu susidūrusius žmones, mums taip pat teko pasirūpinti dešimtimis, šimtais tūkstančių pabėgėlių. Savo ir jų interesų labui mes privalome turėti galimybių imtis veiksmų nedalyvaujant amerikiečiams. Kad galėtume turėti šią galimybę veikti ateityje, turime sumokėti šią mažą ES Karinio operacijų štabo įsteigimo kainą.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kaip ir pranešimas dėl NATO vaidmens ES saugumo architektūroje, šis pranešimas (ir rezoliucija) pakartoja tikslą stiprinti ir konsoliduoti ES kaip puolamojo pobūdžio politinį ir karinį bloką, turintį partnerystės ryšius su JAV ir veikiančią NATO pagrindu.

Be kitų svarbių ir pamokančių aspektų, šis pranešimas ir rezoliucija pakartoja puolamąją ir globalią NATO koncepciją, atsižvelgiant į tai, kad „atnaujintoji ESS (Europos saugumo strategija) ir būsimoji NATO strategine koncepcija turėtų nuosekliai atitikti viena kitą, ir kad tai turėtų atsispindėti Deklaracijoje, kurią numatyta priimti NATO viršūnių susitikime Strasbūre/Kehl mieste 2009 m. balandį“. Faktiškai, einama dar toliau, nes pranešimas „ragina įsteigti ...ES operacijų štabą“.

Galiausiai, pranešimas ir rezoliucija nesąmoningai atskleidžia ketinimus militarizuoti ES bei demaskuoja vadinamąją „Lisabonos sutartį“, kuri įteisina šią militarizaciją.

Teisūs yra tie Airijos gyventojai, kurie pasmerkė ir atmetė šios siūlomos sutarties militaristinį pobūdį, kurios ratifikavimas būtų reiškęs tolesnę tarptautinių santykių militarizaciją, ginklavimosi varžybas bei daugiau kišimosi ir karų.

Teisūs yra tie Portugalijos žmonės, kurie kaip ir Portugalijos komunistų partija, atmesdami šią Sutartį, pareikalavo surengti referendumą ir pačią nacionalinę diskusiją dėl šio dokumento, turinčio nepaprastai rimtų padarinių Portugalijai, Europai ir visam pasauliui bei taikai.

Richard Howitt (PSE), raštu. – Britanijos leiboristai – Europos Parlamento nariai prisijungė prie Socialistų frakcijos ir balsavo už šį pranešimą. Leiboristai Europos Parlamento nariai balsavo prieš tą teksto dalį, kur kalbama apie nuolatinio ES Karinio operacijų štabo įsteigimą. Leiboristai Europos Parlamento nariai nuosekliai abejojo poreikiu steigti tokio pobūdžio naują institucinę struktūrą. Manome, kad Europa turėtų sutelkti pastangas, siekdama užtikrinti, kad tinkamu laiku galėtų dislokuoti tinkamus pajėgumus, ir kad šiuo metu egzistuojančios institucijos funkcionuotų efektyviai, o ne kurti papildomas institucijas, kurios yra brangiai kainuojanti ir nebūtina prabanga.

David Martin (PSE), raštu. – Šis pranešimas siūlo įsteigti autonominių ir nuolatinį ES operacijų štabą, kuris būtų pajėgus užsiimti strateginiu planavimu ir įgyvendinti Europos saugumo ir gynybos politikos (ESGP) operacijas bei misijas. Pranešime teisingai rekomenduojama pertvarkyti Jungtinių Tautų Organizaciją, kad ji būtų pajėgi atlikti visas savo pareigas ir galėtų efektyviai veikti, siūlydama visuotinių iššūkių sprendimus bei atsakydama į pagrindines grėsmes.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Sveikinu šį pranešimą dėl ESS ir ESGP, kuriame patekta keletas aktualių ir naudingų punktų, apibūrinančių Europos Sąjungos kaip pasaulinio žaidėjo tolesnes politikos kryptis.

Norėčiau pažymėti, kad šiuo metu yra poreikis koordinuoti Europos Sąjungos saugumo aspektą su NATO, siekiant išvengti pastangų dubliavimo ir išteklių švaistymo. Šiame kontekste sveikinu Tarybos iniciatyvą sudaryti ES-NATO aukšto lygio neformalią grupę.

Be to, būtina iš naujo įvertinti santykius su Rusija, atsižvelgiant į pastarojo meto įvykius šioje srityje. Siekdama didinti savo rytų kaimynių stabilumą bei sumažinti poveikį valstybėms narėms, ES turi laikytis griežtos politikos Rusijos atžvilgiu, kuri turėtų būti kuriama glaudžiai bendradarbiaujant su transatlantiniais partneriais ir įtraukiant atitinkamas daugiašales organizacijas, taip pat Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (OSCE). Šis tikslas taip pat yra artimai susijęs su absoliučia būtinybe pasirūpinti energijos tiekimo saugumu Europoje, o tai galima pasiekti tik bendromis jėgomis įgyvendindami specifinius projektus, skirtus diversifikuoti energijos išteklius.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Dairantis po Europą darosi aišku, kad saugumo požiūriu Europos Sąjunga turi ir privalo turėti savų strateginių rūpesčių ir prioritetų. Tai lemia geografija bei geopolitika. Šie žodžiai niekaip nesusiję su saugumo idėja ar susirūpinimu dėl gynybos, suvokiamu kaip alternatyva mūsų dabartiniam aljansams, visų prama aljansui su Jungtinėmis Valstijomis. Tačiau šie žodžiai reiškia Europos atsakomybės idėją. Jei siekiame saugumo, turime būti pasiruošę pakelti su juo susijusią naštą, tiek fizinę, tiek

žmogiškąją. Saugumas taip pat reikalauja susitarti, kuri saugumo užtikrinimo našta yra bendra, o kurią galima pasiskirstyti. Saugumas turi savo kainą, o būtinybė plėtoti daugiašalius santykius su mūsų sąjungininkais sukuria papildomų išlaidų. Kitas laikotarpis šio atžvilgiu bus labai reiklus. Europiečiai negali reikalauti daugiau saugumo už jį nemokėdami.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už šį pasiūlymą priimti Europos Parlamento rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir ESGP, nes manau, kad Europos Sąjunga privalo plėtoti strateginę autonomiją, įgyvendindama galingą ir efektyvią saugumo ir gynybos politiką. Aš taip pat manau, kad Europos Sąjunga turi būti pajėgi garantuoti savo pačios ir kaimyninių valstybių saugumą.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), raštu. – Konservatorių delegacija iš esmės priešinasi ES dalyvavimui gynyboje, kurį šis pranešimas siekia žymiai išplėsti.

ESGP – tai politinis projektas, nesuteikiantis papildomų karinių pajėgumų, ir tuo pat metu dubliuojantis NATO veiklą bei jai kenkiantis. Pranešimas numato tolesnį nepriimtina nacionalinės kompetencijos, sprendžiant gynybos ir saugumo klausimus, perdavimą ES. Jis siūlo sukurti „Integruotąsias Europos ginkluotąsias pajėgas“ ir „Sinchronizuotąsias Europos ginkluotąsias pajėgas“ kaip ES kariuomenės užuomazgą. Pranešime taip pat gausu nuorodų į Lisabonos sutartį, kuriai mes aktyviai priešinomės. Todėl balsavome prieš šį pranešimą.

- Pranešimas: Ari Vatanen (A6-0033/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström ir Åsa Westlund (PSE), raštu. – (SV) Mes nusprendėme balsuoti prieš visą šio asmenine iniciatyva parengto pranešimo tekstą, nes manome, kad jis yra paviršutiniškas. Kai kurios pranešimo dalys yra silpnos ir nepadeda plėtoti diskusijų dėl Europos socialinės politikos.

Guy Bono (PSE), raštu. – (FR) Balsavau prieš šį pranešimą, kurį pristatė Prancūzijos krikščionių demokratų atstovas A. Vatanen.

Šio pranešimo tekstas susijęs su NATO vaidmeniu Europos Sąjungos saugumo architektūroje. Tai svarbus klausimas, kurį būtina svarstyti. Tačiau mano nuomone, šiame pranešime pateikti atsakymai nėra geri ir nepaliečia problemos šaknų.

Savo balsu aš tikrai nenoriu neigti Europai tenkančio vaidmens tarptautinėje arenoje. Ji yra ekonominė ir demografinė jėga, todėl tikimasi, kad ji elgsis pagal savo vertybes ir, turi taip elgtis, kad išlaikytų taiką ir tarpkultūrinį dialogą. Tačiau Europos Sąjungos karinio pajėgumo stiprinimas yra neišvengiamas. Štai kodėl akcentuoju savo ryžtą formuoti tikrai autonomišką Europos saugumo ir gynybos politiką.

Mano nuomone, tai nėra tas dalykas, kurį mums žada A. Vataneno pranešimas. Išlieka tam tikrų kliūčių, pirmiausia branduolinio ginklo atsisakymo ir santykių su Rusija srityse. Pranešimo tekstas toli gražu nesulaukė vieningos paramos: tą liudija užregistruotų pakeitimų skaičius (265). Jis nenagrinėja didžiausią susirūpinimą keliančio klausimo, t.y. kaip užtikrinti, kad Europa turėtų stiprią gynybą ir bendradarbiautų su NATO, tačiau nebūtų jai vergiškai nuolanki.

Alin Lucian Antochi (PSE), raštu. – (RO) Europos Sąjungos, kaip pasaulinio žaidėjo veiksmams saugumo ir gynybos srityse įgavo intervencijos, siekiant užkirsti kelią konfliktams, formą, ir taip suteikė jai pagrindinės taikos rėmėjos statusą. Nors baigiantis šaltajam karui buvo abejonių dėl NATO vaidmens, naujos saugumo grėsmės ir europiečių pastebėta pažanga gynybos srityje bei dalyvavimas civilinėse – karinėse operacijose įvairiose pasaulio vietose išryškino naujo ES-NATO bendradarbiavimo susitarimo poreikį.

Dabartinėmis sąlygomis dėl bendros Europos užsienio politikos nebuvimo ir valstybių narių skirtumų finansavimo ir karinių pajėgumų srityse NATO tapo gyvybiškai svarbiu partneriu, sprendžiant karines krizes.

Pasidalijus darbus ir nustačius, kad ESGP teikia paramą civilinėms operacijoms, o NATO užtikrina gausių karinių pajėgų operatyvų dislokavimą, turėtų garantuoti, kad abi organizacijos papildytų viena kitos veiklą ir nekonkuruotų tarpusavyje. Taigi, pranešėjo siūlymas įsteigti ES operacijų štabą galėtų tarnauti būtent šiam tikslui, papildydamas dabartines NATO vadovavimo struktūras jungtinių civilinių ir karinių operacijų srityje.

Be to, plėtodami būsimus ES-NATO santykius, taip pat turime atsižvelgti į Rytų Europos valstybių padėtį. Turint tai omenyje, yra svarbu skatinti atvirų durų politiką ir remti konstruktyvų dialogą su Rusija, siekiant užtikrinti kolektyvinį saugumą šioje Europos dalyje.

Martin Callanan (PPE-DE), raštu. – Vienas iš labiausiai melagingų tvirtinimų, kuriai ES siekia pateisinti savo egzistavimą, yra teigimas, kad ji nuo 1945 m. išsaugojo Europoje taiką. Tiesą sakant, didžiausias nuopelnas, užtikrinant taiką Europoje nuo Antrojo pasaulinio karo laikų, tenka NATO.

Europos Parlamente veikia stiprus antiemetikietiškas lobizmas. Dėl to tenka labai apgailėstauti, nes prieš JAV nukreipta propaganda dažnai menkina Amerikos nesavanaudišką įnašą gelbstint Europą 1940-aisiais ir nuo tada užtikrinant taiką Europoje. Amerikos vaidmuo mūsų kolektyvinio saugumo srityje yra ir toliau išliks gyvybiškai svarbus.

Žinoma, yra sričių, kur NATO ir ES dubliuoja viena kitos veiklą, tačiau tai dvi iš esmės skirtingos organizacijos. Būtina tvirtai priešintis bet kuriems ES bandymams uzurpuoti NATO pirmumą ir atsakomybę transatlantinio saugumo srityje.

Todėl nusprendžiau susilaikyti.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Šis pranešimas tiesiogine prasme juodus dalykus dažo balta spalva ir įžeidžiamai liaupsina vadinamąją „taikią“ ir „demokratišką“ NATO ir ES prigimtį bei vaidmenį, nors šioms dviem organizacijoms tenka kaltė dėl daugybės nusikaltimų prieš žmoniją, ir stengiasi parodyti jas kaip paprastas taikos ir žmogaus teisių saugotojas Europoje. Pranešime įžeidžiamai ir be jokios rimtumo užuominos netgi teigiama, kad sprendimus tariamai priima žmonės, o NATO kariuomenė juos vykdo. Pranešimas ragina ES prisiimti didesnę vaidmenį, plėtojant transatlantinį bendradarbiavimą su JAV ir NATO, siekiant ginti konkrečius Europos kapitalo interesus.

Šioje srityje pranešimas ragina glaudžiau bendradarbiauti „valdant krizes“, pavyzdžiui, Afganistane ir Kosove, gerinti šių dviejų imperialistinių organizacijų tarpusavio informacijos mainus, ir taip toliau.

Jis sveikina Prancūzijos iniciatyvą sugrįžti prie NATO karinių struktūrų, tuo pat metu ragindamas plėsti NATO ir ES bei nepriimtina reikalauja įtraukti Kiprą į NATO „Partnerystės taikos labui“ programą.

Graikijos komunistų partija balsavo prieš šį pranešimą. Ji smerkia imperialistinę ir kriminalinę NATO ir ES prigimtį bei pabrėžia, kad skubiai būtinas eilinių piliečių įsikišimas, kad mūsų šalis išstotų iš šių imperialistinių organizacijų ir sąjungų, taip pat akcentuoja būtinybę išformuoti šias organizacijas ir sugriauti barbarišką imperialistinę sąrangą.

Ana Maria Gomes (PSE), raštu. – Pareiškiu, kad baigiamojo balsavimo metu nusprendžiau balsuoti už A. Vataneno pranešimą dėl NATO vaidmens ES saugumo architektūroje.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mums pateiktas Europos Parlamento pranešimas ir rezoliucija, kurie, nepaisant kai kurių mistifikavimo elementų, yra svarbūs dokumentai.

Tai tekstas, labai aiškiai įvardijantis – jei kas nors dar turėjo abejonų, vieną iš ES ir jos parengtos Lisabonos sutarties tikslų ir centrinių temų: ES militarizacija ir jos kaip politinio ir karinio bloko konsolidavimas NATO pagrindu; kitaip sakant, plėtoti partnerystę (koordinavimą ir varžymąsi) su JAV.

Kadangi pateikiant šiuos trumpus paaiškinimus dėl balsavimo, nėra galimybės pakomentuoti viso šio pranešimo ir rezoliucijos turinio, noriu akcentuoti, kad jų kūrėjai mano, kad didžiosioms kapitalistinėms ES valstybėms atėjo laikas pasireikšti. Todėl jos „siekia išnaudoti galimybes, kurias teikia artėjantis 60-ųjų įsteigimo metinių proga organizuojamas NATO viršūnių susitikimas Strasbūre/Kehl mieste ir atgaivinti Aljansą bei sustiprinti ryšius su Europos Sąjunga“; pastaroji Miuncheno saugumo konferencija buvo šio susitikimo prologas.

Šiame kontekste autoriai karštai sveikina „Prancūzijos iniciatyvą oficialiai grįžti prie NATO karinių struktūrų bei pirmininkaujančiosios Prancūzijos pastangas ES Taryboje dar labiau suartinti ES ir NATO, reaguojant į naujus saugumo iššūkius“.

Štai Jums pranešimas ir rezoliucija, atitinkantys ES didžiųjų valstybių imperialistines ambicijas.

Richard Howitt (PSE), raštu. – Britanijos leiboristai Europos Parlamento nariai palankiai vertina NATO ir ES bendradarbiavimą bei sveikina pasikeitimą patirtimi ir žiniomis kaip pagrindinį būdą stiprinti pagrindinius gebėjimus, gerinti sąveiką bei koordinuoti planus, įrangą ir pratybas. Mes balsavome už pirminį 22 punkto tekstą ir sveikiname Prancūzijos įnašą, stiprinant ES-NATO bendradarbiavimą.

Baigdamas pažymėsiu, kad Britanijos leiboristai Europos Parlamento nariai kartu su Socialistų frakcija balsavo prieš šį pranešimą, visų pirma todėl, kad į jį buvo įtrauktas visas skyrius apie nuolatinio ES karinio operacijų

štabo įsteigimą. Leiboristai Europos parlamento nariai nuosekliai abejojo šio tipo naujos institucinės struktūros reikalingumu. Manome, kad Europa turėtų stengtis užtikrinti, kad ji turėtų pakankamas pajėgas, kurias prireikus galėtų dislokuoti, bei siekti užtikrinti efektyvų esamų institucijų funkcionavimą, o ne kurti papildomas institucijas, nes tai būtų brangiai kainuojanti ir nereikalinga prabanga.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Aš negalėjau pritarti A. Vataneno pranešimui dėl NATO vaidmens ES saugumui. Pranešime pažymima, kad NATO sudaro Europos saugumo pagrindą. Aš laikausi priešingos nuomonės. Manau, kad Europos saugumą didina ES bendroji užsienio ir saugumo politika. NATO toliau išlieka branduoliniais ginklais pagrįstu aljansu. Aš esu kategoriškai prieš branduolinius ginklus, o mano partija siekia pašalinti branduolinius ginklus iš Škotijos teritorijos, kai mes tapsime nepriklausomi. Nepriklausoma Škotija neliks NATO nare, nes ši organizacija ir toliau yra branduolinis aljansas.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) 1949 – 1989 m. NATO atliko svarbų vaidmenį Šaltojo karo metu. Oficialus jos vaidmuo buvo ginti valstybių narių bendrą teritoriją nuo užsienio invazijų, nesiimant veiksmų išorėje. Taip neva buvo siekiama pliuralistinę demokratiją apsaugoti nuo diktatūrų, tačiau iš tiesų pagrindinis tikslas buvo apsaugoti kapitalistinę ekonomiką nuo socialistinės. Į šią organizaciją buvo priimtos Portugalijos ir Graikijos dešinėsios diktatūros, buvo sudarytos dvišalės sutartys su panašia diktatūra Ispanijoje, o Prancūzijos kolonija Alžyras iki 1962 m. buvo prievarta laikoma NATO teritorijos dalimi. Iširus Sovietų Sąjungai ir Varšuvos blokui, NATO prarado savo *raison d'être*. Tolesnis jos egzistavimas kelia problemų ES, nes šešios valstybės narės pasirinko karinio neutralumo kelią. Šiuolaikinė NATO vis dar yra labiau panaši į „savanorių koaliciją“, besitelkiančią apie JAV, o ne į ES išplėtimą. Šiais metais, kai NATO sukanka 60 metų, pasimatys, į kokią ateitį NATO pretenduoja. Jei ji sieks būti pasaulio policininke, įgyvendinančia savo operacijas nepriklausomai nuo Jungtinių Tautų ir siekiančia ekonominės naudos galingiausioms valstybėms, pasitvirtins, kad ši organizacija yra kenksminga ir nereikalinga. Štai kodėl balsuosiu prieš.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Sveikinu A. Vataneno pranešimą kaip realistinį požiūrį į Europos saugumą. Nors mes norėtume sukurti Europos saugumo politiką, kuri būtų pajėgi patenkinti ES narių saugumo poreikius, turime pripažinti, kad jau yra egzistuojanti saugumo struktūra, kuri sudaro ES daugelio valstybių narių gynybos svorio centrą. Kalbu apie NATO.

Tačiau norėčiau akcentuoti šių dviejų organizacijų lyginamųjų privalumų išnaudojimo svarbą, siekiant suformuoti tvirtą humanitarinę intervencinę politiką. Nesvarbu, kokiomis sąlygomis bus formuluojama Europos saugumo strategija, ES „mozaika“ sudarys mums galimybę įsikišti įvairiose srityse, kur diplomatija ar ribota intervencija yra įmanomos tik ES neprilygstamų subtilumo gebėjimų dėka. Tuo pačiu turime tvirtą NATO aljansą su jo išbandytais ir patikrintais mechanizmais, kurio mes, Europiečiai, neturėtume atsisakyti, kad sumažintume kančias, kurias nebaudžiamos sukelia kai kurios konfliktuojančios jėgos. Europos Sąjungos operacijų štabas galėtų būti pirmas žingsnis, siekiant šios konsolidacijos.

Nepriklausomai nuo konkrečios politikos, kuri lems mūsų išorės veiksmus, mes sveikiname glaudų transatlantinį bendradarbiavimą kaip patį praktiškiausią atsaką į šiuos iššūkius ir kaip mūsų vertybinės bendruomenės įkūnijimą.

Luís Queiró (PPE-DE), raštu. – (PT) Europos saugumo prioritetus ir problemas diktuoja jos geografinė padėtis. Tačiau Europos ir 27 valstybių narių integracija, pagrįsta tam tikrų vertybių rinkiniu ir visuomenės modelių, kurių mes plačiąja prasme vadiname vakarų pasauliu, taip pat apibrėžia šias grėsmes ir mūsų saugumo kontekstą. Todėl aljansas, į kurį kartu su Jungtinėmis Valstijomis ir kitomis šalimis įeina dauguma ES valstybių narių, yra ir toliau turi būti mūsų saugumo centrinis elementas.

Šiame metasi, kai švenčiame Atlanto Aljanso įkūrimo 60-metį, laikas iš naujo apgalvoti strategijos koncepciją ir suderinti ją su naująja tikrove. Pasibaigus šaltajam karui, atėjo laikas žengti tolyn ir šias koncepcijas suderinti su besiformuojančia naująja tikrove: Ramiojo vandenyno baseino šalių iškilimas, išaugęs Azijos vaidmuo, Rusijos, kuri vėl siekia būti matoma, vaidmuo, bei grėsmės, kurias be kitų dalykų kelia žlugusios valstybės ir teroristinės grupuotės.

Todėl mes kaip pilnateisiai Atlanto Aljanso partneriai siekiame aktyvaus vaidmens, formuojant naująją strategiją.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), raštu. – (RO) Balsavau už pasiūlymą priimti Europos Parlamento rezoliuciją dėl NATO vaidmens ES saugumo architektūroje, nes manau, kad tvirti ir dinamiški transatlantiniai santykiai garantuoja stabilumą ir saugumą Europoje. Mano nuomone, tvirti ryšiai tarp ES ir NATO yra svarbus indėlis, įgyvendinant Europos *raison d'être*, kuris grindžiamas siekiu įtvirtinti taiką visoje jos teritorijoje ir už jos ribų.

Toomas Savi (ALDE), raštu. – Balsavau už Ari Vataneno pranešimą dėl NATO vaidmens ES saugumo architektūroje. Pranešėjas įvardijo dabartinės ES „saugumo architektūros“ pagrindinius trūkumus ir pasiūlė konkrečių ir efektyvių sprendimų kaip pagerinti Europos Sąjungos saugumą.

Pritariu pranešėjui, kad Europos ir viso pasaulio saugumo požiūriu yra labai svarbu išsaugoti ir stiprinti NATO ir ES bendradarbiavimą. Nežiūrint į tam tikrus patobulinimus, kurie pagerino NATO ir ES santykių efektyvumą, daugeliu aspektų dar yra erdvės tobulėti.

Siekiant sukurti efektyvesnį bendradarbiavimą, visos ES valstybės narės turėtų dalyvauti ES – NATO bendruose susitikimuose. Turint omenyje neišspręstus Kipro ir Turkijos tarpusavio klausimus, pastarieji metai aiškiai parodė, kad dabar organizuojami ES – NATO susitikimai toli gražu nėra tokie sėkmingi ir produktyvūs, kokie galėtų būti. JAV ir NATO reikia vertinti kaip partnerius, o ne kaip varžovus. ES ir NATO papildo viena kitą, o kartu mes galėsime greičiau ir efektyviau įgyvendinti mūsų bendrus tikslus.

Peter Skinner (PSE), raštu. – Balsavau prieš šį pranešimą. Europos stiprybė ir saugumas kurį laiką priklausė nuo sąjungininkų, kurie siekė aktyvaus vaidmens mūsų gynyboje.

Europos pasienyje ir visame pasaulyje šiandien yra aišku, kad NATO toliau yra bendradarbiavimo pagrindas, užtikrinantis mūsų ir kitų šalių saugumą.

Suprantama, kad periodiniai pasaulinių interesų pokyčiai reikalauja koreguoti prioritetus ir požiūrius. Šiuo metu labai svarbu, kad NATO toliau neprarastų budrumo ir palaikymo, ypač Afganistane. Štai kodėl kitos Europos valstybės turėtų atkreipti dėmesį į raginimus siųsti daugiau karių ir teikti daugiau logistinės pagalbos. Aš taip pat sveikinu neseniai paskelbtus Prancūzijos įsipareigojimus.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), raštu. – Konservatorių delegacija sveikina kai kuriuos šio pranešimo aspektus, įskaitant įvardijimą, kad NATO sudaro Europos saugumo branduolį, taip pat raginimą valstybėms narėms daugiau investuoti į gynybą. Tačiau iš esmės jis šlovina ESGP, kuriai mes jai daugiau kaip dešimtmetį priešinamės tiek principiniu požiūriu, tiek praktiniais veiksmais. Jis pateikia nuorodų į Lisabonos sutartį, kuriai mes aršiai priešinamės, bei išreiškia paramą ES operaciniam štabui bei ES Europos gynybos „baltajai knygai“ ir nedviprasmiškai giria Europos gynybos agentūrą. Todėl balsuojant dėl šio pranešimo mes susilaikėme.

- Pranešimas: Pasqualina Napoletano (A6-0502/2008)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Barselonos procesą patvirtino valstybių ir vyriausybių vadovai 2008 m. liepos 13 d. Paryžiuje įvykusiame viršūnių susitikime dėl Viduržemio jūros regiono. Šis procesas padeda siekti taikos ir gerovės ir taps žingsniu stiprinant Viduržemio jūros regiono šalių ekonominę ir regioninę integraciją bei bendradarbiavimą ekologijos ir klimato srityse. Atstovauju vienai iš Viduržemio jūros valstybių, todėl žinau, kad į šį procesą žiūrima labai atidžiai. Sutinku, kad įtraukus į procesą tas valstybes, kurios nedalyvauja partnerystėje, padaugėja galimybių plėtoti lygiaverčius santykius tarp Europos Sąjungos ir Viduržemio jūros regiono valstybių – partnerių, bei nuosekliai spręsti regiono problemas. Atstovauju Viduržemio jūros Maltos ir Gonzo archipelagui, todėl puikiai suprantu galimą šio proceso naudą.

Labai svarbu Europos – Viduržemio jūros regiono valstybių santykius ir Barselonos proceso *acquis* būtų patvirtinti sudarant regionines ir subregionines programas bei parengiant bendras dvišalio bendradarbiavimo rekomendacijas. Atsižvelgiant į pastarojo meto įvykius Gazoje ir Kipro pareiškimus, šie dalykai tapo dar svarbesni.

Adam Bielan (UEN), raštu. – (PL) Pone pirmininke, Barselonos proceso tikslas – teikti paramą pietų Viduržemio valstybėms, joms plėtojantis ir įgyjant nepriklausomybę. Kuriant įvairias programas, labai svarbu sudaryti galimybę šioms šalims keistis patirtimi su ES valstybėmis narėmis, kurios pačios neseniai patyrė politinių ir ekonominių transformacijų. Todėl yra svarbu sukurti atitinkamus bendradarbiavimo pagrindus.

Aš taip pat pritariu šiam pranešimui, nes ES pagalba Viduržemio regionui neturi neigiamo poveikio kitoms regioninio bendradarbiavimo iniciatyvoms, pavyzdžiui, Rytų partnerystės.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nepaisant atsargios pranešimo kalbos, jis nuklįsta į šalį objektyviai ir sąmoningai praleisdamas ar bandydamas nuslėpti kai kuriuos dalykus: pavyzdžiui, jis nedemaskuoja ir nepasmerkia Izraelio už sistemingą ir brutalią žmogaus teisių pažeidinėjimą, kuriant gyvenvietes okupuotose Palestinos teritorijose ir laikant priespaudoje Palestinos žmones, taip pat Maroko, kuris kuria gyvenvietes Vakarų Sacharoje ir skriaudžia Sahrawi tautybės žmones.

Pranešimas bando nuslėpti ES nepriimtina imigracijos politiką ir jos nežmoniską, kriminalinę ir saugumą orientuotą išnaudotojišką prigimtį. Šiuo atžvilgiu ji pritaria ES ir Viduržemio jūros valstybių susitarimų nuostatomis dėl „imigrantų centrų finansavimo“.

Iš kitos pusės pranešimas neslepia fakto, kad proteguojamas vadinamasis „Sąjungos Viduržemio jūros regionui“ modelis iš esmės yra tas pats, kaip ir pati ES, jo tikslas yra rinkų, įskaitant energetikos, liberalizavimas bei kapitalistinė konkurencija, taigi, tai yra bandymas užtikrinti didžiųjų valstybių politinę ir ekonominę kontrolę. Formuliuojamas tikslas „sukurti ... Europos – Viduržemio jūros regiono partnerystę, ... pagrįstą vienuodu vertinimu, solidarumu, dialogu ir pagarba kiekvienos valstybės specifinėms asimetrijoms ir savybėmis“, kaip ir siūlėme mūsų patektame pakeitimo tekste.

Štai kodėl mes balsavome prieš.

Jens Holm ir Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), raštu. – (SV) Mes remiame platesnį bendradarbiavimą su Viduržemio jūros regiono šalimis, tačiau negalime suteikti savo paramos didėjančiai ES įtakai, kurią numato 29 punkte suformuluota integracijos politika. Mes taip pat apgailestaujame dėl fakto, kad šis pranešimas nekelia jokių reikalavimų okupacinėms valstybėms, pavyzdžiui, Izraeliui ir Marokui. Pranešime, kuris skirtas žmogaus teisių stiprinimo Viduržemio jūros regione klausimams, turi būti keliami bent šie reikalavimai. Todėl balsavimo metu balsavome prieš šį pranešimą.

Erik Meijer (GUE/NGL), raštu. – (NL) Viduržemio jūros regionas – tai ES pietinė siena. ES daug metų puoselėjo glaudų bendradarbiavimą su pakrantės valstybėmis, kurios nėra ES narės, o kai kurios iš jų niekada negalės tapti ES narėmis. Šis bendradarbiavimas laikomas svarbiu Europos pietuose, tačiau jis yra daug mažiau svarbus likusioje Europos dalyje. Nežiūrint į tai, šiuo klausimu nematyti esminių nuomonių skirtumų, nes niekas neprieštaruja geriems santykiams ties ES išorės sienomis. Daugiausia Prancūzijos iniciatyva, šis bendradarbiavimas pastaruoju metu tapo intensyvesnis. Todėl buvo sukurtos atskiros nuolatinės struktūros. Kyla klausimas dėl šių nuolatinių struktūrų paskirties. Ar tai bandymas suartėti su Sirijos ir Libijos diktatūromis, kurios nuolat pažeidžia žmogaus teises? Ar tai bandymas rasti alternatyvą visateisei ES narystei, kuri jau seniai žadama pakrantės valstybėms Kroatijai, Juodkalnijai, Albanijai ir Turkijai? Ar tai būdas toliau stiprinti ryšius su Izraeliu, nepaisant fakto, kad po vasario 10 d. rinkimų artimiausius ketverius metus negalima tikėtis Izraelio bendradarbiavimo, kuriant kaimyninę Palestinos valstybę ir suteikiant jai lygias teises? Aš kol kas negaliu pritarti šiam pasiūlymui.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Projektai, kuriuos siūlo naujai sukurta Sąjunga Viduržemio jūros regionui, yra reikalingi ir geri: Saulės planas, bendradarbiavimas ginant pilietines teises, bendros iniciatyvos, skirtos išvalyti Viduržemio jūrą, nauji jūrų uostų ir plentų projektai. Tačiau mes visi žinoma, kad popieriuje galima daug prirašyti. Abejotina, ar kas nors iš tiesų bus daroma. Juk šios organizacijos pirmtakas Euromed faktiškai nepasiekė jokių rezultatų. Dar daugiau, kol dalyvaujančios valstybės nematys realios šių projektų įgyvendinimo galimybių, jos tikrai neaukos turimų gerų dvišalių santykių nekonkreto projekto labui.

Kadangi netikiu, kad naujosios Sąjungos Viduržemio jūros regionui veikla bus bent kiek sėkmingesnė už jos pirmtakės, balsavau prieš šį pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už šį pranešimą. Manau, kad Europos – Viduržemio jūros baseino partnerystės samprata, kuri pirmą kartą įgavo formą 1995 m. Barselonos deklaracijoje, turėtų būti įgyvendinama praktiškiau ir efektyviau nei iki šiol.

Džiaugiuosi, kad pranešėjas pritaria sprendimui stiprinti Sąjungos Viduržemio jūros regionui demokratinę teisėtumą, didinant Europos – Viduržemio jūros regiono parlamentinės asamblėjos vaidmenį. Štai kodėl aš tvirtai tikiu, kad rimtos ilgalaikės partnerystės užmezgimas turėtų siekti toliau nei vien ekonominis bendradarbiavimas ir finansinė parama, nors šie dalykai neabejotinai yra svarbūs, ir turėtų sudaryti prielaidas pasiekti taikos ir institucinio stabilumo tikslų bei klestėjimo ir ekonominės gerovės.

Pritariu pranešėjo viltims, kad Europos – Viduržemio jūros regiono santykių stiprinimas paskatins plėtoti kolektyvinį ir individualų saugumą, apimant platesnę sritį, nei numatyta sutartyje, ir kad Europos Sąjunga gali prisidėti, stiprindama įstatymų viršenybę, pagarbą žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei skirtingų tautų ir kultūrų tarpusavio supratimą – dalykus, kurie, deja, dažnai grubiai pažeidžiami net ir tose valstybėse, su kuriomis ES palaiko nuolatinius ekonominius santykius. Todėl tikiuosi, kad būsimieji instrumentai bus tinkamos priemonės, siekiant ambicingų tikslų, kuriuos sau kelia ši partnerystė.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) raštu. – (PL) Man svarbu tai, kad Barselonos proceso pagrindu sudaryta sutartis padeda reguliuoti daugelį regioninių strateginių klausimų, pavyzdžiui, energetinio saugumo, aplinkos apsaugos ir vandens tvarkymo.

Taip pat norėčiau atkreipti Jūsų dėmesį į didelę pažangą, kuriant Viduržemio jūros regiono laisvą prekybos zoną, kurią numatyta galutinai įkurti 2010 m. Tuo pat metu norėčiau akcentuoti poreikį žymiai išplėsti bendradarbiavimą šiose srityse: paslaugų (medicinos ir švietimo), žemės ūkio (nes jis sukurią regiono ekonomikos pagrindą), o kartu su pastaruoju – maisto saugumo stebėjimo.

Galiausiai, norėčiau iškelti paramos demokratiniais pokyčiams Viduržemio regione klausimą. Mano nuomone, šis klausimas yra neatsiejamas nuo poreikio skatinti socialinę integraciją ir remti to regiono šalių gyventojų veiklas. Dialogas, tolerancijos kitoms kultūros ir religijos propagavimas, taip pat švietimo projektai gali nutiesti kelią į konfliktų, kuriuose šios šalys šiuo metu dalyvauja, taikų sprendimą.

Charles Tannock (PPE-DE), raštu. – Aš ir mano kolegos Britanijos konservatoriai remiame stipresnius ES – Viduržemio jūros regiono daugiašalius santykius, kuriuos skatina Barselonos procesas ir jos įpėdinė, Sąjunga Viduržemio jūros baseinui. Šie ryšiai sudarys galimybę plėtoti glaudesnę ekonominę ir politinę bendradarbiavimą, didinant paramą ir gerinant prekybos sąlygas, tai pat padės spręsti saugumo klausimus, mainais už demokratijos, žmogaus teisių ir įstatymo viršenybės bendrųjų vertybių propagavimą.

Mūsų ilgalaikės politikos pagrindu mes taip pat norime aiškiai išreikšti savo nepritarimą Lisabonos sutarčiai, todėl negalime priimti šio pranešimo 10 punkte pateiktos nuorodos. Tačiau apskritai mes pritariame šiam pranešimui, todėl balsavome palankiai.

- Pranešimas: Konrad Szymanski (A6-0037/2009)

John Attard-Montalto (PSE), raštu. – Balsavome dėl pranešimo apie Europos kaimynystės ir partnerystės politikos instrumentą; buvo atkreiptas dėmesys į šiuos momentus:

- Europos kaimynystės ir partnerystės instrumento Viduržemio komponentas turėtų papildyti Barselonos procesą, o naujosios EKP tikslus būtina suformuluoti tiksliau, siekiant stiprinti Barselonos procesą, teikiant pirmenybę daugiašaliam regioniniam požiūriui;

- ES turi aktyviau reikštis Juodosios jūros regione bei įgyvendindama ambicingąją Rytų partnerystę. Taip pat reikia spartinti laisvos prekybos zonos įkūrimą, ypač su Armėnija, Azerbaidžanu, Gruzija, Ukraina ir Moldova; tai būtina atlikti iškart, kai tik valstybės partnerės bus pasirengusios;

- pagal Euromed ir EuroLat asamblėjų pavyzdį reiktų įsteigti Rytų kaimynystės asamblėją (Euroeast), dalyvaujant Europos Parlamentui; šios asamblėjos tikslas būtų įgyvendinti EKPI Rytų Europos šalyse, t.y. Armėnijoje, Azerbaidžane, Gruzijoje, Moldovoje, Ukrainoje ir Baltarusijoje.

Manau, kad matydami naujų pokyčių Jungtinių Valstijų ir Rusijos santykiuose, turime veikti atsargiai ir atsižvelgti į Rusijos jautrumą artimiausių kaimynų atžvilgiu.

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, balsavau už šį pranešimą. Tokiu subtiliu laikotarpiu kaip šis, pasisakau už tai, kad mes turime stiprinti bendradarbiavimą su kaimynais bei partnerystės ryšius, kad sukurtume palankią aplinką regionuose, kurie yra arčiausiai Europos Sąjungos, kaip numato EKP pagrindinis tikslas.

Viliuosi, kad integracija bus intensyvesnė ir paskatins Europos Sąjungos ir kaimyninių valstybių ekonominę bei politinę suartėjimą, todėl visiškai pritariu Konrad Szymański pranešimui. Pranešimas ragina Komisiją kartu su vyriausybėmis – partnerėmis toliau plėtoti konsultacijų su pilietine visuomene ir vietos valdžios institucijomis mechanizmus, siekiant jas aktyviau įtraukti į EKPI įgyvendinimo planavimą ir stebėjimą. Pranešimas taip pat ragina Komisiją bei nacionalines, regionines ir vietos valdžios institucijas skatinti miestų ir regionų giminystės programas, be to, kviečia aktyviau įgyvendinti metines veiksmų programas demokratijos, įstatymo viršenybės ir žmogaus teisių srityse, atsižvelgiant į EKP veiksmų planuose suformuluotus tikslus, prašo skirti daugiau pastangų, įtikinėjant vyriausybes – partneres įsipareigoti imtis veiksmų šiose srityse.

Sylwester Chruszcz (UEN), raštu. – (PL) Šiandien išreiškiau savo paramą Kaimynystės ir partnerystės politikos instrumentui. Manau, kad į rytus nuo ES sienų esančios valstybės yra mūsų strateginės partnerės. Net jei mes netolimoje ateityje joms ir negalėsime pasiūlyti perspektyvos tapti narėmis, mes turime plėtoti ekonominę ir politinę bendradarbiavimą Europos bendros gerovės labui.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), raštu. – (PL) Pritariau Konrad Szymanowski pranešimui dėl Europos kaimynystės ir partnerystės instrumento. Tai gera ES iniciatyva, skirta stiprinti bendradarbiavimą tarp ES ir valstybių – partnerių. Be kitų sričių, šis bendradarbiavimas apima pastangas plėtoti dialogą ir reformas, aplinkos apsaugą ir energetinio saugumo priemones. Jis taip pat siekia mažinti skurdą, užtikrinti vyrų ir moterų lygybę, skatinti užimtumą ir socialinę apsaugą, gerinti tarptautinį bendradarbiavimą, sveikatos apsaugą, švietimą ir žmogaus teisių apsaugą, kovoja su terorizmu ir organizuotu nusikalstamumu bei remia bendradarbiavimą mokslo, švietimo ir inovacijų srityse. Todėl labai svarbu peržiūrėti visų EKPI veiksmų programų pagrindimą ir finansavimą, atsižvelgiant į dalyvaujančias valstybes, regionus bei sprendžiamus klausimus. Šie veiksmai turėtų išplėsti laisvos prekybos zonos ribas.

Svarbu pažymėti, kad Rytų partnerystė neturėtų būti kliūtimi toms kaimyninėms šalims, kurios siekia tapti ES narėmis. Paramos taip pat nusipelno skirsnis, kuriame siūloma nuo karo nukentėjusiai Gruzijai 2008-2010 m. skirti 500 milijardų eurų atstatymo darbams ir pagalbai pabėgėliams teikti. Aš taip pat pritariu rekomendacijai atnaujinti bendradarbiavimą su Baltarusija bei teikti šiai šaliai numatytos apimties finansavimą, siekiant įsitikinti, ar galima tęsti 2008 m. rugsėjį pradėtą dialogo atnaujinimo su šia šalimi politiką. Be to, sutinku, kad privalome garantuoti, jog bet kuri Rusijai teikiama finansinė pagalba padėtų stiprinti demokratijos standartus toje šalyje.

Alexandru Nazare (PPE-DE), raštu. – (RO) Europos kaimynystės politika yra gyvybiškai svarbus instrumentas, skirtas užtikrinti stabilumą į rytus nuo ES esančiose teritorijose. Iš tiesų, pastarieji įvykiai regione, pavyzdžiui, Gruzijos krizė ir dujų krizė dar kartą parodė, kad ES būtina strategija, galinti užtikrinti jos aktyvų vaidmenį šioje srityje.

Pritariu šiam pranešimui, nes jis akcentuoja tokių iniciatyvų kaip Juodosios jūros sinergija ir Rytų partnerystė, reikšmę. Jos ypač padeda konsoliduoti bendradarbiavimą su šio regiono valstybėmis, visų pirma Ukraina ir Moldovos Respublika, o taip pat su Kaukazo ir Kaspijos jūros regiono valstybėmis.

Taip pat noriu pažymėti, kad EKP neįmanoma efektyviai įgyvendinti, nepadidinant finansinės paramos ENPI pagrindu finansuojamoms programoms ir neužtikrinant didesnio šių fondų skyrimo skaidrumo laipsnio.

Be to, dauguma šių išteklių turi būti skiriami, siekiant įtraukti valstybių – partnerių pilietinės visuomenės į bendrus projektus ir skatinti jų piliečių mobilumą. EKPI efektyvumą galima padidinti atnaujinant gerus santykius tarp valstybių – partnerių piliečių bei skatinant europėjimo procesą visuose lygiuose. Dėl šios priežasties aš pritariu pasiūlymui pašalinti kliūtis, trukdančias laisvam šių valstybių asmenų judėjimui, visų pirma sušvelninant šioms valstybėms taikomus vizų reikalavimus.

Zita Pleštinská (PPE-DE), raštu. – (SK) Tarptautinis bendradarbiavimas – tai reikšmingas kaimyninių regionų tvarios plėtos stimulus. Intensyvūs žmonių kontaktai ir demokratijos bei įstatymų viršenybės asmeninė patirtis – tai svarbios prielaidos, siekiant optimaliai įgyvendinti Europos kaimynystės politikos projektus. Štai kodėl turime sukurti konkrečius instrumentus, kad užtikrintume tinkamą bendrų veiksmų programų valdymo ir įgyvendinimo abipus ES sienų stebėseną.

Sveikinu faktą, kad šiame pranešime, apžvelgiančiame Europos kaimynystės ir partnerystės politiką, pranešėjas Konrad Szymański taip pat kalba apie tarptautinį bendradarbiavimą Europos kaimynystės ir partnerystės instrumento (EKPI) pagrindu. Balsavau už šį pranešimą, kuris paspartins derybų procesą su valstybėmis, siekiančiomis tapti ES narėmis. Pasinaudodamos EKP teikiama nauda, tokios valstybės, kaip Ukraina, Gruzija ir Moldova galės priartėti prie ES.

Mano pažiūros tam tikra prasme pagrįstos mano asmenine patirtimi, įgyvendinant INTERREG IIIA iniciatyvos pagrindu parengtą bendrą Slovakijos ir Lenkijos melioracijos projektą Chmeľnica bendruomenėje Slovakijoje ir Piwniczna mieste Lenkijoje abipus mūsų bendros sienos.

Tvirtai tikiu kad turime remti visas iniciatyvas, skirtas specialistų rengimui, įskaitant kaimyninių valstybių kalbų mokymąsi ir valstybinio sektoriaus darbuotojams skirtas partnerystės iniciatyvas. Manau, kad tinkama analizė, kaip gerinti pajėgumus ir stiprinti institucijas abipus ES sienų, kaip tai siūlo pranešėjas, prisidės prie šio instrumento įgyvendinimo.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau prieš K. Szymański pranešimą dėl Europos kaimynystės ir partnerystės instrumento apžvalgos. Manau, turime pripažinti, kad kai kurios valstybės, kurios įeina į šio instrumento taikymo sritį, nepasiekė jokios pažangos įgyvendinant demokratijos plėtos, stabilumo, gero valdymo, integracijos ir konvergencijos su Europos Sąjungos politikos kryptimis

pirminius tikslus. Nors ES pagalba ir kaimyniškas požiūris iš vienos pusės gali veikti kaip stimulus skleisti ir taikyti gerąją praktiką, iš tiesų yra būtina šią ES paramą ir finansinę pagalbą teikti, nustatant tam tikrų sąlygų.

Šiuo klausimu aš pritariu savo kolegai Parlamentarui ir tikiu, kad atskiriems sektoriams ir bendrajam biudžetui skirta EKPI pagalba turi būti teikiama tik toms vyriausybėms, kurios yra pajėgios ją išsivirti skaidriai, efektyviai ir atsakingai, ir kai ši pagalba yra tikras stimulus; tačiau dėl šios priežasties negaliu sutikti su šiame pranešime patekta EKPI apžvalga. Dar reikia atlikti daug darbų, kol galėsime kalbėti apie tikros laisvosios prekybos zonos sukūrimą, nes kitaip egzistuoja rizika, kad jau ir taip gana silpnos socialinės – institucinės sąlygos dalyvaujančiose šalyse gal dar pablogėti, ir kad bus iššvaistytas milžiniškas kiekis Europos Sąjungos lėšų.

- Pranešimas: Thijs Berman (A6-0036/2009)

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už T. Bermanno pranešimą dėl priemonių, išskyrus oficialios pagalbos plėtros, finansavimo valstybėse, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1905/2006.

Pritariu pranešėjui, kad Parlamento pateiktas teisės akto pasiūlymas turėtų užtikrinti, jog valstybės, kurios neatitinka oficialią plėtros paramą galinčioms gauti valstybėms nustatytų kriterijų, tačiau yra pasirengusios priimti politines, ekonomines ir valdymo vertybes, panašiomis į tas, kurias puoselėja Bendrija, ir su kuriomis Bendrija palaiko strateginius santykius, galėtų gauti paramos dėmesio vertiems projektams.

Pavyzdžiui, galima paminėti atvejus, kai sukuriamos ekonominių, akademinių ir mokslinių operatorių partnerystės, visų pirma svarbiuose sektoriuose, pavyzdžiui, mokslo ir technologinių tyrimų, transporto, energetikos ir aplinkos.

Manau, kad tai gali būti ne naudinga ne tik dalyvaujančioms valstybėms ir Europos Sąjungai, bet ir visai tarptautinei bendruomenei, jei tik bus tinkamai įvertinta, ar konkretus projektas atitinka finansavimui gauti nustatytus reikalavimus ir yra aktualus konkrečiu metu.

- Pranešimas: Hanne Dahl (A6-0426/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, pritariu H. Dahl pranešimui ir pritariu Europos Sąjungos leidinių biuro 1 straipsnio citatai, kad „tai yra tarpžinybinis biuras, kurio užduotis – optimaliomis sąlygomis leisti Europos Bendrijų ir Europos Sąjungos leidinius.“ Sutinku su H. Dahl raginimu Europos institucijoms pakeisti savo tarpžinybinių organų teisinius pagrindus tokiu būdu, kuris nustatytų aiškių administracinių ir politinių pareigų pasidalijimą, nes šiuo metu jas sunku identifikuoti.

Manau, kad informacijos naudojimas yra pagrindinis būdas priartinti Europos Sąjungą prie jos piliečių, o šiame kontekste daugiakalbystė turėtų būti pagrindinis instrumentas, praktiškai įgyvendinant Leidinių biuro tikslus ir vienu metu išleidžiant Oficialųjį leidinį visomis Europos Sąjungos oficialiosiomis kalbomis, siekiant užtikrinti, kad jis visiems būtų aiškiai suprantamas. Šis principas turėtų būti taikomas visai Leidinių biuro veiklai.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), raštu. – Balsavau už šį nutarimo projektą, nes jis atsižvelgia į EP poreikius ir aiškiai paskirsto Biuro ir Komisijos administracines ir politines pareigas, ir tuo skiriasi nuo ankstesniojo 2000 . priimto nutarimo.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Net ir po tiek metų nuo jos sukūrimo, ES visa dar nepriartėjo prie savo piliečių. Ji paprasčiausiai įsivaizduoja, kad visi piliečiai naudoja Internetu ir lengvai orientuojasi ES tinklalapyje. Tačiau taip toli gražu nėra, nes tinklalapiai dažnai būda suprantami tik saviems, be to, jie ne visada pateikiami visomis kalbomis. Daugelyje valstybių taip pat gyvuoja stipri spausdintos medžiagos tradicija, nes tai svarbi nešališkos informacijos pateikimo piliečiams priemonė.

ES nuolat akcentuoja informacinės politikos svarbą, tačiau šioje vietoje ji leidžia formuotis informacijos spragai. Pirmiausia, atsisakius Oficialiojo leidinio įrašų, kuriuos būtina skelbti, didelio formato leidiniai patirtų milžiniškų nuostolių; antra, nepalankioje padėtyje atsидurtų visi tie, kurie nesinaudoja šiuolaikinėmis technologijomis. Dėl šios priežasties balsavau prieš H. Dahl pranešimą.

Luca Romagnoli (NI), raštu. – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už H. Dahl pranešimą dėl Europos Sąjungos leidinių biuro organizavimo ir veiklos.

Pritariu pranešėjai, kad ankstesnis 2000 m. liepos 20 d. sprendimą reikėtų pakeisti, visų pirma siekiant tinkamai atsižvelgti į Europos Parlamento pastebėjimą, tvirtinant 2001 finansinių metų veiklos ataskaitą. Manau, kad šis pranešimas taip pat yra naudingas todėl, kad paaiškina politinių ir administracinių pareigų pasidalijimą Europos Sąjungos leidiniu biuro viduje, nes toks paaiškinimas yra būtinas, siekiant užtikrinti, kad šis biuras teisingai, racionaliai ir efektyviai įgyvendintų jam iškeltus uždavinius.

Pirmininkė. – Paaiškinimai dėl balsavimo baigti.

11. Balsavimo pataisymai ir ketinimai: žr. protokolą

12. Tarybos bendrųjų pozicijų perdavimas: žr. protokolą

13. Gauti dokumentai: žr. protokolą

14. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų: žr. protokolą

15. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas: žr. protokolą

16. Kitų posėdžių kalendorinis planas: žr. protokolą

17. Sesijos atidėjimas

Pirmininkė. – Skelbiu Europos Parlamento sesijos atidėjimą.

(Posėdis baigėsi 12.50 val.)